

செவ்வாய்

கலை இலக்கிய இதழ்

12

செப்டம்பர் 2004

செவ்வாய் கலை இலக்கிய இதழ்
மாநாட்டின்படி

மருதூர்க்கொத்தன்

Cover : BIS Computer Printers, Maruthomoni.

ஆசிரியர்கள் :
மருதூர்ப்பாரி
எம்.ஐ.எம். நண்பர்

நம்பர் 1 ரைப் செட்டிங் சென்ரர்.

அத் நவீன!

டிஜிட்டல் தொழ்நுட்பங்கள் மூலம்

ரைப் செட்டிங்
லேசர் பிறிண்டிங்

ஸ்கேன்னிங்

நேஸிங்

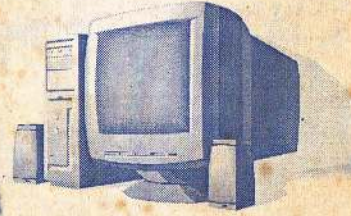
ஸர்ரென்சில் கட்டிங்

போட்டோ இமேஜிங்

கலர் பிறிண்டிங்

மற்றும்

சீடி றைட்டிங்

சகல கம்பியூட்டர் வேலைகளையும்
ஒரே கூரையின் கீழ் அழகான
முறையில் குறைந்த
கட்டணங்களில் செய்து
பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய-நல்ல இடம்

DIS கொம்பியூட்டர் பிறிண்டர்ஸ்

டிஜிட்டல் இன்பொமேசன் / சிஸ்டம்

239, பிரதான வீதி, மருதமுனை.

எம்மீடம் புதிய புனொப்பி டிஸ்கட், ஸர்ரென்ஸிஸ், றேஸிங் டிப்பர்,
போட்டோ கொப்பி டிப்பர் என்பனவும் விற்பனாக்குண்டு.

சு முனைப்பு ~ 12

கலை இலக்கிய இதழ்

ஆகஸ்ட் - 2004

சு எழுதுவோர்

- எம்.எம்.விஜிலி
- சண்முகம்சிவலிங்கம்
- கல்லூரன்
- எம்.ஐ.எம்.றஊப்
- ஏ.ஜெ.கனகரெட்னா
- மருதமுனை ஹசன்
- நகுமான்.ஏ.ஜெமீல்
- அ.ல.றியலாஸ்
- செஹபா
- மருதூர்க்கொத்தன்
- சோலைக்கிளி
- கமால்ஜான்

சு இவ்விதழின் படைப்புக்கள் தாங்கியிருக்கும் கருத்துக்கள் அவற்றின் படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தமானவை. அவர்களே பொறுப்பும்.

சு படைப்புக்கள், எதிர்வினைகள், மாற்றுக்கருத்துக்கள், கடிதங்கள், மதிப்பீட்டுக்கான நூல்கள், நன்கொடைகள் அனுப்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி

328ஏ, மக்காமடி வீதி

மருதமுனை - 03,

தொலைபேசி : 067-2220814, 0777896784.

சு சித்திரம் :

றஷ்மீ

சு ஆசிரியர்கள் :

மருதூர்பார்

எம்.ஐ.எம். றஊப்

சு கணணி வடிவமைப்பும், எழுத்தும் :

எம்.ஐ.எம். றிஸ்வான்

MICROTECH Computer Graphics

பிரதான வீதி, மருதமுனை - 04.

முனைப்பு ~ 12

I

அபத்தகத்தின் தரிசனம்

மிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் முனைப்பைக் கொண்டுவருவதில் பெருமதிப்பீடு. இன்னமும் தொடர்ச்சியாக வருவதற்கு நீக்கமும் ஒத்துணைப்பு வழங்குபவர்கள் என்பதில் மிகந்த நம்பிக்கை.

பலமுடி முனைப்பின் பிரதிகள், அவைகளைக் கொண்டு வருவதில் ஊழல் சிறம்கள், பொருள் இழப்புகளை நினைக்காமல்வாது மனம் சிலித்தும் கொள்கின்றது.

முடிவின் துரிதத்திற்கும் வரலாற்றில் முனைப்புக்கு ஒரு இடமுண்டு சிறிதும் வரலாற்றின் அபத்து செய்யப் புலந்துள்ள பக்கவாக்கிழை மாணவர்கள் முனைப்பின் பழைய பிரதிகளையும். அதன் வெளிவிட்டால் அடைந்த அனுபவங்களைக் களையும் கேட்டறிந்து கொள்ளவதிலிருந்து முனைப்பின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆகவேதான், எண்ணிக்கையிலும் சில இடங்களிலேயும் வெளிவிட்ட முடிவிற்கும், இன்றைய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக வெளிவருகின்ற ஏனைய சிறிதும்முடிவு ஒப்பிடுகிறது அனைவரையிட முனைப்பு துரிதத்துவமில்லாத என்பதை நிச்சயமாகக் கொள்ள முடியும்.

பணம், மெரும், வாழ்க்கை நிர்ப்பந்தம் என்பவைகள் முனைப்பு தொடர்ச்சியாக வெளிவர தயக்கமும் இருந்தால் என்பது உண்மையான இடமினும் ஊழல்போது அசம்பாவிதமில்லாமல் தீவிரத்திற்குக்கின்ற ஒய்வும், உங்களை ஒத்துணையும் எங்களுக்குப் பத்தினாச்சியை தரும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

சர்க்கார் அபத்தகம் தரிசனம் கொடுக்கின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் இயற்கைக்கொண்டும், இலக்கியத்திற்குமாக, அதுவும் துரிதத்துவத்திற்குமாக இந்த உலகை, வாழ்க்கையை, அதன் பன்முகங்களை தரிசுத்திருக்கின்றோம்., எழுதியிருக்கின்றோம், உண்மைதான் என்றபோதும் இன்றைய எமது இடமினும் அபத்தகம் போலித்த முடிவிற்குக் வேண்டிய தருணங்களாக எம்முன் உள்ளன.

துரிதத்துவத்திற்குமான எமது வாழ்வு சிந்தனை என்பது பற்றிப் பேசுவதில் நாம் இன்று தடுமாற்றத்தில் உள்ளோம். 80களிலும், 70களிலும், 60களிலும் இவ்வகை குழலன்று 80களிலும், 2000களிலும் இருப்பது, துரிதத்துவத்திற்குமான எமது உட்கருவிகளைக் கொண்டுவருவதிலிருந்து நாம் விலகிக் கொண்டுவருகின்றோம்.

காண்பதற்கின்றோம். துரித இலக்கியத்திலிருந்து இன்னமும் துரிதத்துவத்திற்கும், முனைப்புகள், அபத்தகம் எமது இலக்கியம் என்ற கருத்துருவியை வளர்த்திருக்கின்ற போக்கு. குழல் உருவாகியுள்ளதை நாம் கவனிப்பது எம்முன் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

துரிதம் தொடர்ந்துமான எமது அபத்தகம் சிந்தனைக்கு பன்முகத்துவமிடது இப்பன்முகத்திலிருந்து ஒரு முன்பட்ட எமது வாழ்வை கண்டடவதற்கான முயற்சியை இனிமேல் நாம் செய்யவேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இதனால் இவ்வீழ்ச்சி வறுகின்ற அனைவரின் விடயங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் எமக்குள்ளான. எமக்கிடையிலான சமயவியாசனைகளை அவசியப்படுத்துகின்ற விடயங்களாக இருப்பதை நினைக்க வேண்டும்.

இதற்கு முன்னர் வெளிவந்த முனைப்புகளையும், இம் முனைப்புகளையும் படிப்பவர்கள் அவைகளுக்கிடையே முக்கிய வேறுபாடு இருப்பதைக் காணலாம். முன்னைய இடங்களில் பெரும்பாலும் ஆக்க இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது ஆனால் காலத்தின் வேலைகளுக்கு, பலவிதமான வாழ்விழிவாதங்களும், கல்விவளங்களும், மாற்றுக் கருத்துக்களை உருவாக்கும் எண்ணத்தில் இவ்வீழ்ச்சி தொடக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையாக வாசிப்பதைக் கண்டு தீவிரமான சிந்தனைக்கும் வாசிப்புக்கும் உரியவாக முனைப்பு மாற்றம் கொண்டுள்ளது.

இதன்மேல் எமக்கு இன்று முக்கியமான வேலைகளைக் உள்வது, எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் நடமாட உணர்வுகளும், அவைகளை மனவிரல்களும், ஆழமான சிந்தனையும் கொண்டுவரலாம். இத்தகைய பன்முகங்களைக் கொண்ட எழுத்தாளர், கவிஞர்கள் நாம் எழுதிக்கொண்டது, வாழ்க்கை நன்றியை விடயங்கள் இருக்கின்றன. அதனை நாம் உடனடியாகவும், அவைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

நாம் ஏற்கனவே கொள்ளுது போல சர்க்கார் அபத்தகம் ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். இத்தகைய அபத்தகம் முன்னரும் சர்க்காரத்தில் பல இடங்களில் நினைந்துள்ளன. குறிப்பாக புலிக்குப் பிரதீய சமூகங்களில் (Stateless) சர்க்கார் மேதைகள் தடுமாற்றம் அடைந்திருக்கின்றனர். இந்தத் தடுமாற்றம் சர்க்கார் புலி நடைகள் புலி எனக்கண்டு கொள்வதில் பலிக்கல்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இதனால் பல்லாசிரிக்கனக்கான உயிரிழப்புகளையும், சீரழிவுகளையும் உலகம் சந்தித்துள்ளது. இத்தகைய தடுமாற்றம் எமது குழலினும் உள்வனவா எனக்கண்டு களைக்கவும் இல்லாத போனால் வராது தடுக்கவும். இருப்பினும் இல்லாததுகலும் நாம் நினைப்பது செய்யவேண்டியுள்ளன. துரிதத்துவத்திற்குமான பேச்சுக்களைவிட்டு, தீவிரத்த பேச்சுக்களையும் வாழ்வகளையும் நாம் செய்துபாடு வேண்டும். இல்லாததுகலும் வரலாற்றில் நாம் துரிதத்துவத்திற்குவிடுவோம்.

யாத்திரிகர் அல்லது நவீன குட்டகைமுறுக்கள்

அரசியல் சதூரங்கம் அழகானது
வரலாறுகள் கவனத்தவியல்
நயங்குதலும் அழகங்கள்

பாதங்களால் சூடுற்றி
நிதயங்களை -
குளிர்ச் செய்யும் விந்தைகள்!
கண்கள் மீறங்கப்பதும்
கவலை தடவலமுடகு இலவசமாயி!

நானாய கணங்களைப்
பதிய வைத்து
நிகழ்காலத்தை துவம்சிக்கின்ற
அரங்கேறும் அதிசயம்!

புறமுக சாஸ்திரம் ஒப்புவிக்கும்
பல்லக்குப் பவலிகள்!
நவீன குட்டகைமுறுக்கள்
புடம் போடப்படுவர்

அவர்களில் மருடி ஊதலுக்கு
முழுங்காலில் நின்று
ஆடவேண்டும்!
சுற்றில்
நற்ககலனாக கக்கிலி'டு
இறத்தினம் வீழும்புலம்!
உயிழ நீர் மட்டும்
சுரந்து கொள்ளும் எடக்குள்,
இப்படித்தான்
சுடுகாட்டினை வக்கத்தினி
இடுக்கியபடி
புறப்படுவர் நானை
நவீன யாத்திரிகர்கள்.

எம். எம். விஜயி

மீளுதல்நீய குயரம்

உயிர்நெடுநியதற் கினி
வன்ன வீடுக்கிற பெயரிடம்
உணர்வென்றைத் தவிர!
எங்கள் உதிரங்களை நீ
உயிர்கவதால்
நானாய்ப்பொரு திசைம்
புல்லகைக்கு மென்று
இன்றும் எங்கள் நாடி நரம்பினை
பொகக்கு
நொண்டிக்குள் இறங்கும்
சேற்றுக் கவலாங்களும்
உன் தராசில்தான்
நிறுக்கப்பட வேண்டு மென்று
நீடி புகட்டினால்
நாய்கள் நீடுகிற கவிமாவீரல்
யாரைக் குற்றம் கவழ்ப்பாடிக்!

கவ விடாமல்
எங்கள் பொய்க்களை
மயல்குக்குள் புதைக்க முனைந்தால்
அந்த "ஆணங்கலாம்" மீளவும்
இவ்வெரு சரித்திரம்
பலக்கலாம்.

ஆணாளுபொரு தயரம்;
இனி வரலாறுகள் ஒருபோதும்
எழுதிவீடல் மடாது
எங்கள் ஜனாசாக்களை
அள்ளிக் குயிற்று
கவலவீரல் குளிப்பாட்டியதாய்!

எம். எம். விஜயி

யிர்ள் மதிர்வுகள்

விரிந்து கிடக்கின்ற மாவெரிய
கடலும்
உச்சி தொடமறுக்கின்ற அழ்த
ஏழு வானங்களும்
சாணைத் துண்டுகள் புதைக்கப்பட்ட மண்ணும்
உலகநாளைதென்று நீ நுசியாடுத்தலாம்!
குதிகாள் பின்புறப்பிழைச
மொழி மணநுபர்ப்பில்
குழந்தப்பட்ட தடங்களும்
இன்னும் அழிந்துவிடவில்லை
எம்மனை வெளியில்
நினைவின் உடலைப்போல!

தொழுதபாயில்
தெற்றி பகிர்பதற்குள்
மத்தனை ரவைகள் சிறியெழுந்தவை
உடல்களை அந்தமாய் சுவைப்பதற்கு

நமக்குள் "மொழிபொன்றி" யென
வெளிச்சம் நீ பாயச்சுவையில்
உறுவுகளை மட்டும் ஏன்
இருண்மைப்படுத்த முகிறாய்?

ஆனாலும்!
ஒன்று நிச்சயம்.
நின்றுவந்து உன் விரிசை
அதிர்புகளால்
குருதியால் குளிக்கப்பட்ட
மண்மட்டுமே நானை
யாவருக்கும் சொந்தமாய்கலாம்!

எம்.எம். சிவலி

யமது துண்விகள் லிருந்து

* நெருமையில் தொன்றி காணும், அங்கு முதலாளித்துவம்
அழிந்துபோகலுக்கு உள்ளாகி, கிடையாளபற்றுவாகமாய், தன்னிலை
இழந்தவர்களும், சமூகப் பிணைப்புப்பற்றிய ஏக்கம் கொண்டவரும் வாழ்ந்து
நிறியவரீய மக்களுக்கு ஒரு கிடையாளத்தவதம் அருவதாக வாக்களித்தல். எல்லா
நெருமையர்களும் தமக்குள் ஒன்றுபட்டும் கியற்றலையாடு ஒன்றிணைந்தும்
வாழ்க்கை நடத்தியதாகக் சொல்லப்படும் ஒரு "துய" ஆதிநினைக்க அங்குள்ள
இடஞ்ச் சொல்வதாகக் கூறியது. நெருமையர்களின் ஒற்றுமைக்கும் அவர்களது
மற்றுத்திற்கும் உள்ள தடை என யுத்களைப் சுழிக்கப்படுக....

* நூலிகள் பற்றிய அராக்கட்சி, சீர்தலைப் பள்ளியினர் ஆங்கு
"வந்துவந்தவா" என்ற நவீன வரித்து சம்ராஜ்யத்தைப் படைக்கவும், அதன்
பொருட்டு முன்லிம்கள் என்ற தடைக்கற்களை அகற்று உடைத்த நேரமுக்கும்
முடிவும் ஆகிய மதுவரைச் சந்தினை புந்து கொள்ள உதவும்.

[அராக்கட்சித் தளர்ச்சியை நூலிக்கவன் யு. சிதா, என். வி.
நாஜகூரையின் முன்னொயிருத்து]

* நெருமைய ஆதிக்கத்திலிருந்து நாடகங்கள்தான் நாம் எடுக்கலையும்
விட அதிக அடைந்தவர்கள் இருந்தோம். நாம் நமது உரிமைகள் அனைத்தையும்
இழந்திருந்தோம். முதலில் பாதிக்கப்பட்ட உரிமை வர்லிமை நமது முகத்திற்கு
நோக்கவே நாம் அவமதிக்கப்பட்டோம். நாம் கிந்த அமைதியைப் கொண்டதும்
எற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஏதாவொரு காரணம் காட்டி தொழிலாளிகள்,
யூதர்கள், அரபிகள் அடைகள் என்ற வகையில் கூட்டம் கூட்டமாக நாம்
வெளியேற்றப்பட்டோம். அறிவிப்புப் படைகளை, சிவந்தித்தாள்கள், சிவந்தித்தாள்கள்
எங்கு பார்த்தாலும், நமது ஒடுக்குவேள் மும்மைப்பற்றி எத்தனை சிக்கிரத்தை
நாம் பற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, அத்தகைய வெறுக்க
கத்தக்க சித்திரக்களை நாம் எதிரி கொள்போம். இவ்வகையத்தின்
காரணமாகவே, நாம் கத்திரிமனவர்களைக் கிற்றிவிட்டோம். நாகிந்திர நமது
சீர்தலைகளில் கிற்றிவிட்டிருக்க காரணமாக, இவ்வொரு சரியான சீர்தலையும்
நாம் மட்டும் கெற்றியாகும். அனைத்து வர்க்களும் வாழ்ந்து பொலின்படை ஒன்று
நமது நாளைகளை அடக்கியாறு கூட்டியபடுத்தியதன் காரணமாக, நாம் உதிர்க்க
ஒவ்வொரு சொல்லும் கொள்கைப் பிரகடனம் என்ற மதிப்பைப் பெற்றது. நாம்
வேடையாடப்பட்டதன் காரணமாக, நமது கைக்கள் இவ்வொன்றுக்கும்
மாண்டியிருந்த வெயிலொன்றுக்குள்ள தலை இருந்தது.

(முன் பால் சமத்திரி அருமிய Republic of Silence கல்
கட்டுகையிலிருந்து.)

* வரலாறு என்பது இயற்கையின் இயக்கத்தில் ஒரு பகுதி. வரலாற்றில் சமூகமாம் ஒரு துள். பண்டிதர் சீவல வேண்டுகின்றபாக்கில் வரலாற்றின் நோக்கம் சமூகமாதது திருநெல்வின்றது. வேகலம், நியமம், சாக்கரணம், நெடுகனம், பாப்பாக்கும், பாக்கம் என்பகல்ம் அத்தகையவர்களை. செவிட்டோலார் அக் வினாகம், அரிஸ்டாட்டிலும், வெளிணம். ஸ்டாஸினும், மாடுஷும், அம்மேதகனினுடாக வரலாற்றின் நியதிகளைக் கண்டணந்த அடுத்த கடத்து வேண்டுகள். அவர்களைக் கற்றுநீடு பின்பற்றும் நாம இச்சொகத்தின் அறிவாரந்த பகுதியினர். மும்மை புலாட்டேரியன்னை என்றார் மாக்கல், உயர்நிலை அறிவு இவிகள் என்றார் கிராமல்

(இலையினோகனின் பின் தொடரும் நியுலின் குரல் - நாவலிருந்து)

* ஒரு மரபேதல் போல, ஒரு தோலிசின் போல வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டிய தொழில் வெளியாட்டா, நம்பிக்கைதுறோகத்தக்கும், கொடுங்கோன்மைக்கும், சர்வாதிகாரத்துக்கும் உதாரணமாக ஓட்டலரைப் பின்பற்றியவராக அறிப்பாடுகின்றார்....

* இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு எழுத்தாளன் பண்ட நூட்களின் தூய்மையின் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும், அதுவது தான் என்றதுள்ள சமூகத்தின் மனச்சாட்சியாக இருந்து, வரப்போதும் அபாயத்தை முன்கூட்டிய நெறிவீதது அறிவுரை வழக்கி, எளிதான செய்து நெறிப்படுத்துவது எழுத்தாளனின் பணி அறிவுபுள்ளவராகவும். இயக்கத்தடனும் சமூகத்தினின்று உருவாக்கத்தில் தனது பணிக் கொண்டதுபாறு அமைவருக்கும் அடியுட்பு விருப்பதுதான் அவ்வது எழுத்தின் அவசரமான / அத்தியவசியமான செய்தியாக இருக்க வேண்டும்.

(மேராசியின் கூல் ஊ நியாஸ்கோ)

* வரலாறு சோலிசத்தில் திருத்திக் கொண்டபட வேண்டிய கடந்த கால சோலிசம் கொண்டிருந்த முக்கியமான குறைபாடுகளில் ஒன்று தனித்துவ அடையாளங்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்கும், நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும் அவசியமான அரவியல் கட்டமைப்புகள் குறைவாக இருந்தமையாகும். இவகு நான் அடையாளங்கள் என்ற வார்த்தையைப் பிடியோலிக்கின்றேன். இது தனிநபர் அடையாளங்களை மட்டுமன்றி இன, தேசிய, மத ரீதியான கூட்டு அடையாளங்களையும் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதுமானால், பன்முக்கத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதும், அது வேளையில் ஓரண்பாட்டினரைச் சமாளிக்கக் கூடியதுள்ள அரவியல் கட்டமைப்புகள் குறித்தே இவகு பேசப்படுகிறது

* பன்முக்கத்தன்மையும், தேவாமைமையும் சகலீவணம் நடத்தக்கூடிய ஒன்றையொன்று கொலிக்கக் கூடிய கட்டமைப்பு ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புவதே இன்று நாம் சுந்திக்கும் முக்கிய சவாலாக உள்ளது

(தூயான் தொடத்திகை எழுதிய - கருத்திக்குறும் சர்வ)

தேசியமாதமும் கட்டுரைநிலிருந்து

* "தமிழ் பேசும் மக்கள்" என்ற கருத்தாக்கத்தினால் முஸ்லிம் மக்களும் முக்கியமானவர்களாயுள்ளனர், மொழி இவர்களை தமிழ் மக்களுடன் பிணைக்கின்றது, மடக்கு சீழ்க்கு மாகாணங்களில் முஸ்லிம்கள் வாழும் நிலத்தினாலும், பண்பாட்டின்மீதானும் மேலும் பிணைப்பற்றிருக்கின்றனர். இத்த அறிவியோன்மையம் மிகநீண்டகாலமாகவே நிலவிவருகின்றது. இடையல் இந்த ஆண்டு சித்திரையில் (1985) அம்பாறை, மட்டக்களப்பு பிரதேசங்கள் சிவநூலில் தீவிரந்த கலாவரம், தரதிரிஷ்டானது, பொறுப்புள்ளிவும், தாரதிருஷ்டியமற்று, சில தமிழ் இனனது குழுக்களின் செயற்பாடுகளை, பிரித்து அனதுதலில் கவனம் கொண்டுள்ள ஒருக்கும் அரவியல் கருவிகள் தந்திரத்துடனும், நடப்பதடனும் பயன்படுத்தியுள்ளவே சிவலான அந்த நிகழ்வுகள் மட்டுமன்றி. மடக்கு முன்னால் உள்ள பொது ஆடத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, புரிந்துணர்வுடன் உயர இயக்கியத்தது மும்மான் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டியதே இருன்றாருக்கும் அத்தியவசியமானது பெரும்பான்மை சமூகமான தமிழ் மக்களுக்கு இதில் கூடிய பொறுப்பு உண்டு. மும்மான் சிறுபான்மையாய் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் மது, கலாச்சாரத் தனிபண்புகளுக்கு மதிப்பளித்து இயுருவகளை நீக்கும் வழிகளில், அவர்களின் தீவிரமாய் முயலவேண்டும். கலை, இலக்கியங்கள் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை வளர்க்கக் கூடிய எதனங்களாகும். இலங்கை முஸ்லிம்கள் நீண்டகாலமாகவே தமிழ்க் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியிருக்கின்றனர். சமகாலத்தில் கூட முக்கிய இலக்கிய பங்களிப்பை ஆற்றும் சும். ஏ. நாமன், மருதங்க் கொத்தன், எம். எஸ். எம். மன்தர், வேலாந்தி, பண்ணாமத்துக்கவிராயர் ஆகியோரையும் கணிப்பிறகொள்ளத்தக்க இணைதர் பகாரையும், அது தன்னுள் கொண்டுள்ளது

அ. வேளாசா (அகலை 26 ஜூலை, 1985)

* தமிழ் அறிஞர்கள் கம்பராமாயணத்தையும், திருக்குறளையும் தமிழின் கதிரியன் சிறப்பித்துக் கூறதல் சால்புக்கு வழக்கு. கம்பராமாயணம் வைஷ்ணவ மதத்தவரின் படைப்பு சமணப்புவரின் படைப்பே திருக்குறள்- இவ்வருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றிலேனும் கைவம் பத்தித்துகின்படாது.

* பவணந்தி முனிவர், பத்தமீதிரணர், உமறுப்புலவர், வீரமாமுனிவர், கால்ட் வெல் இயர், போப் இயர், சவாய் ஞானப்பிரகாசர் என நீதும் மாற்றமதம் என்றபெரியோர்கள் தமிழின் செழவைக்கு அறிவிய தொண்டுகள் அடைப்பினர்.

* உலகில் எழுந்த அத்தனை பிரதான உயங்களுக்கும்த் தமிழ் எணம் அங்கப்பலகை அரியாசனமளித்தது

எம். ஏ. ரகுமான், (முஸ்லிம் தமிழ் பண்புள்ளி - மும்மான் கட்டுரைநிலிருந்து)

ஒரு இடைவெளிக்காக எங்கள் ஸ்ரீஸிறுவை போல் அந்த நினைவுகள்.... தாவணியும் ஜாதிதாவும் விஜீலியின் 'யாத்திரா'வைத் தந்து போனதன் பின் இடைவிடாத வேலைகளுக்கு இடைவெளியே நசிந்து இப்போது முடிவாக முடிவாக பழைய ஸ்ரீஸிறுவை....

உடல் அலைகள் எழுவதும், எழுவது வருவதும், அலைவாயில் மொழிச் சீதலி கையால் மூசி பரவி பின் ஒய்ங்க் என கையிருந்து மீண்டும் உடலும் குழிப்பதும்....

சுருஷப் பழையகார்

முன்று ஆண்டுகள் என் கண் முன்னாலேயே வளர்ந்து பின்னாகள், பக்கைக் கொடுத்தனர். தலைவைய மூடிய கோழிக் குஞ்சுகள், பிறகு நெற்றியின் சிறு கீற்ற புருவங்களின் கீழ், பரிங்கு என மின்னும் கண்களின் துள்ளல். தாதம் கண்ணை ஒரங்கனும், நாடியின் கீழான கழுத்தும் தோளும் புயமும், மார்பும் வலன் பளிக்குள் மூடுண்டு போகின்ற துருவப் பறவைகள். ஒரங்கள் மூடிய அந்த மூக்கோண முகங்களில் எத்தனை குறும்புகள், எத்தனை குதகவலங்கள், எத்தனை வெகுளிகள், விசைங்கள், கோபங்கள் தூபங்கள், அச்சங்கள், நாணங்கள், அலுப்புகள், களைப்புகள், கவலைகள், காக்கங்கள்! எல்லாம் வீனோதமாய் கிருந்த அந்த ஆரம்ப நாட்கள்....

முதல் நாள்லேயே வெறுண்டுபோன துணாணாவும் துணாணாவும் வாயு சீமைப் பற்றுக்காய் போல துவண்டு நீண்டு ஒல்லியான வுணாணா! தொய்ந்த பிஞ்சு உடல், பரக்கப் பரக்கப் பரக்கும் அப்பாவிக் கண்கள், வினயமான புன்னைக.ஆனால் எழுவது விடை சொல்ல தொடங்கினாலே அவதூறைய முகத்தினும் உடலினும் பொங்கிப் பொங்கி வரும் ஆணந்தும் இவ்வளவு ஆனந்தும் பொங்க சிரித்துச் சிரித்து விடை சொன்ன ஒரு பின்னணை நான் வேறு எங்கு கண்டேன்? அவனைப் பற்றி எழுவது அந்தக் கவிதை "ARCTIC BIRD"

My heart is a nest
where the arctic bird dwells
all white around
Her innocence
Her joy
Her illumining ivory face
Fringed by
A Fardis
A scarf
The immaculate arctic snow.

சுருஷப் பழையகார்

அந்தப் பூரிப்பான முகம் ஒரு ஒரு நாள் வாழ்போம் இருந்தது அந்த வாடலுக்கான காரண காரியங்கள், கனது பெய்க்ககள், மொட்ட பொறவைகள் எல்லாம் கையாடலை என்னுடைய மனதில் இன்னும்....

அந்த மொக்களுடன் கலந்த ஒரு கரீசனாக துணாணாவின் நினைவு என்மும் அந்தக் கலப்பிலிருந்து விடுபடக் கூடிய விமரிசை உடையதும்தான் அவதூறைய நினைவு துணாணாவுக்கு எரித்துச் சரியாக துணாணாவை என்னால் பார்க்க முடிந்ததல்ல துணாணவம் போல் அவ்வளவு நீறும் உள்நாள் அல்ல. என்னால் துணாவின் வகீதரம் மோகமயமானது அடர்ந்த புருவமும் தீண்ட விழிக்கும் பிக்கும் போது மடிபுறும் சிவந்த இதழ்களும் கன்னக் குழிவடனும் அவருக்கு ஒரு வண்பைக் கொடுத்திருப்பது மனதில் சுட்டென்பதும்.

அப்படி இருந்தும் அப்படியும் ஒரு கணகபான பரிசுத்தமும் வெளிப்பும் தான் கண்புத்தகனாகப் பெயர் போது இன்னும் காண்காம். ஆசிரியர் மூலம் பாடவேண்டியது வேண்டிய பத்துக்குப் பின்வரை அவன் சிவந்த தாடிபாள் கண்களோடு கைக்கலி அப்பரை வெருட்டி விடுவான். இவ்வாறு பிச்சுப் போடும் என்று கைக்கலி சொட்டும் சிரித்தல் என் கண்கள் வீந்துகிறக்கிறது.

திடீர் அவதூறைய துணாணைக் இன்ன பரிசாக, தேவிய் பாடகனாக ஒரு வரும் போதும், அப்போதானே விட்டுப் போகும் போதும் ஈ, வகுப்பில் அமர்ந்திருக்கும் போதும் ஈ, கருணைக்கு விருந்தும் உட்கம் ஈர் ஒய்ங்கு போதும் உட்கம் ஈர் துணாணாவின் நிழலாகிவிடச்சி இருப்பான். எந்தெந்தும் இவ்வாறு பரிசுப்பை விருந்தினரையே வலிநலமை நான் சொல்லவில்லை. நினைவு வரும், துணாணாவின் கண்களுக்கு நினைவின் மூண்டும் ஒரு காரணம் அவ்வளவு என்னுடைய நினைவிய இருந்தது.

உடல் அலைகள் எழுவதுவரும் திருகின்றன. மீண்டும் மீண்டும் கையின் கைத் மீண்டும் மீண்டும் பின்னாகப் போகின்றன.

தாவும் தாவும்பிடுகிறது குணம் ஒரு பித்து பின்னாள். பின்னாள் வகுப்புகளுக்கு வரும்போது பன்ன இல்லாத அவணைகளிக்கு அண்டயாம் காண முடிவதில்லை. கூடுதல் பிச்சியாக இருந்தாலோ அல்லது பெய் பெய்து இருந்தாலோ நினைவில்லை. ஆனால் ஏதோ ஒரு சீனன வகுப்பு பின்னாள் போல் தோன்றினாள். சிரிப்பும் ஒரு வகையான கூச்சப் பார்க்கையுடனான அவணை வேளாக நினைவு படுத்தும்.

இப்போது கூட பரதாசை சமூகரீதியால் பெரிய வீரத்தியாகம் இல்லை. அவளுடைய வாப்பாவின் அணைப்பில் போனபோது தலைமையினரக் கூட்டக் கூட்டி ஒடுங்கிய முகத்தினர் சின்னப் பெண்ணாகவே தெரிந்தார். ஆனால் முகத்தக் கண்ணாடி போடத் தொடங்கியதும், முகம் சற்று அகன்றது போல் ஒரு வேதனை அவளிடம் குடி உதவிக்கிறது. அழகம் போய்விட்டது. அவள் மூச்சு வேரைய இலையை போலவே போகக் கூடியவள் அவள். அது எப்படி என்று தெரியவில்லை. இப்போது அவளுடைய பார்வையினும் முடாத அவளுடைய இதழ்களினும் கேள்விகளும் மறுபொழிவுகளும் தொக்கி நிற்கும். பின்னர் வந்த மோதல்களில் நினைவற்றது கிழக்காது வகுப்பைய ஒரு நிகலப்படுத்திய அவளுடைய வச்சுகிதளம் எனக்கு கிழ்ச்சியாகவே தெரிந்தது.

தூரத்திலே பாரிக்கும் வீடு வாப்பாவின் நீண்ட முகம் நினைவுக்கு வரும். தப்பித் தவறியும் அவளுடைய கைகளில் தெரியாது. அறிவான மறுபொழிவுகளிலும், அதன்மீதும் அறிதல் புகழ்க்கைகளிலும் மேலாண்டை கிழத்தல் புகழ் கலத்தல் சொல்லுதல்களில் பதில் சொல்வது தவிர்த்த முடியாதது. அப்போது சொல்லித் தரக்கூடாது சொல்லுவார். இப்போது ஒருபுறம் விடுவதில் திறந்து போனது அவளிடம் குடி கொண்டிருக்கிறது என்று தெளிவான பார்வையின் கண்ணிலும் தவிர்த்தல் புகழ்க்கைகளில் தெரிய சித்தியுள்ளவரும் உருவாக இருந்த அவள் இப்போது தலையாட்டி சேர்ந்து போகத் தொடங்கியிருக்கிறார். தலையாட்டி சேர்ந்துள்ளவர்கள் நளபுகைகள் உணர்வுக்குறிப்பான போலும். எந்த விதத்தில் இவர்கள் இவனைத் தவிர்த்து கொண்டார்கள்? பருவம் தவறாமல் அவர் கருமத் துணையிலே?

நினைவற்றவப் பற்றிய தர்ப்புகத்தில் முதுகில் தலையாட்டி தீர்தல் போன்ற பின்பு கருமத் தவிர்த்த அவளுடைய தொடக்ககால பருவம்தான். அந்தந்தவாக அந்த அறிவு அந்த உதடுகளும் அழகான பருவம்தான். இவை எல்லாம் ஒரு அறிவார்த்தமான போய்யை அவளுக்கு அளித்தது.

அதும்பத்தில் அவளும் தனிப் பருவம்தான். எந்த மாணவியுடனும் கூடப் போல்வாள். வகுப்பு முடிந்து மாணவிகளுடன் நான் அவர்கள் சூழ வசிக் கொண்டு நிற்கும் போது அவள் ஒரு ஓரமாக தனித்து எந்தப் பிச்சுறவும் அற்று தன் தெளிவான புகழ்க்கையுடன் விட்டு வீரதையாகி நிற்கும் சிட்டுக் குருவியைப் போல் நிற்பாள். என்னும் போகப் போக அவள்

தலையாட்டிவாள் இவை பரிபாசுவனாய் மாறினாள். ஒரு அறிவார்த்தமான பெண்ணாய் தெரிந்த அந்த ரகிழ்சையா பின்பு அப்படி பெண்ணைப் போனாள்? எவ்வளவு வியப்பு! எவ்வளவு வீணம்!

தூரத்திலே பல தோற்றங்களைத் தருவாள். பக்கத்துப் பின்னையில் தெளிவான அல்லது முதுகுக்கு பின்னாலே சம்பந்திருப்பாள். அவளுடைய வாப்பாவின் நான்கு போதல்களும் தூவாசியும் சட்டையும் பிச்சு தலையாட்டிக் தேளிக் கோப்பையுடனும் அவளுக்கு உட்புகி கட்டுபடுகிறாள். அவளுக்கு பின்பில் தீவிர இருப்பாளும் போனாட்டுப் போட்டும் கால்களில் அணிவகுப்பு ஒத்திடுகைகளில் கத்திக் குரல்கள் வெயிலில் கருத்து நிற்பாள். அவளுக்கு குறுங்குடி ஒட்டக்களியான அவள் கால் வீரல்களையெல்லாம் குதியையோ சிரமத்து போன்றது போட்டுக் கொண்டு வெறுத்தாளுடன் தெருங்கு குறுங்கு நடந்து போகிறாள். அவள் மாணவிகளையெல்லாம் மத்தியமர்களின் மொட்டா கிழக்கின்களில் புகழ்க்கின்றது. அவளுக்கு ஒரு தலைமையினரும் இருந்தது உணர்வம்தான். தலையாட்டிக் குறுங்கு போடுபவள் அகலில் போனவர்கள் முதுகுக்கு நிற்பாள். என்னும் சில கருமங்களில் குத்தினவையாக இருந்தாள். எந்த தலையினர் தலையினர் குத்திர் என்ற அறிவார்த்தம் தெரிந்ததும் அவளுக்கு உணர்வற்றது இருந்தது என்றும் நினைவற்றது. அந்த உணர்வற்றது கண்களில் எந்தவாது சின்ன சில பெயர்களைப் போட்டிருந்து போனாள் என்றுவா.

விண்ணைப் பற்றிய எந்தவாது கூட்டிடுவென். அவள் முகம் சின்ன முகக்கு கருமயின் குண்டு விழுகள் சின்ன எந்த தீக்கக் குரல். பொன்முதுகள் நிறம் உதடு அவளின் பின்புறமும், கண்களினும் கண் போருகியவர்தான் அந்த அறிவார்த்தம் நிகழும். திவசான பாவனை - தன் வெகுளித்தனத்தை மறைப்பதையே போல் தடுக்கியவாக திறக்கும் தீர்ப்பில் ஒரு எதிர்பார்த்த தன்மை, என்னும் முடிவு போல்களார். அவ் முகத்தலையினர், உரல் உருவத்தை வாழிசை, மஞ்சள் அணைவ் இடைய பத்தப் பதனானது நுகவிகளின் பத்தப் அவளையே தலையாட்டிக் கொண்டு நிற்கும். அந்த பற்றிகள்களில், கண்க்கு இருந்த பருவ அறிவார்த்தம் தரிசுவை அறிவார்த்தக்கு தெரியும். அந்த அறிவார்த்தம்க்குள் அவள் நமக்கு தப்பிக் தெளிவானதான் அந்த அறிவார்த்தமும் தலையாட்டிக்

யாழிரா கூட என் நினைவுக்குள் நிற்கிறாள். அது ஒரு திவசை. ஒரு விதமான குழைவால் மழைவால் வெகுள். மழை வெந்த ஒரு கருக்கல் மாணவப் பொழிதல் குடை கொண்டு வராத அவள் என்னுடைய குடைக்குள் என் கைகளினில் தன்னை விட்டால் கொண்டு வீரும்படி சொன்ன துருங்கு

மற்ற நெருக்கங்களும் விதியில் இடையில் கண்டால் 'ஏதிக் கொண்டு போகலோ' என்பான். தோப்புள்ள டைட்டைப் பள்ளம் பள்ளமும் பள்ளமும் சைகை வைத்து வுள் உணர்விக் கொண்டு நடுபள்ளம். வெள்ளிநாட்டிலிருந்து தாய் வந்த போது அன்று மீறுக்கவாக இருந்தான். போகப் போக நெருவில் பங்காட்டாமல் வெளியிலாகக் சீர்க்கத் தெரிவிக்க கொண்டுபோது அப்பள்ளைய வாத்தலயம் வைக்கும் புரிந்தது என்றுதான். அந்த நேரத்தில் அவள் சிக்கல்கள் இருந்தாக வைக்கப் பட்டது.

நீச்சையாக என்னிடம் விட்டு தந்தைத் சிக்கலை கொண்டு குந்தவள் கைசீறிதான். அவளும் யாழ்ப்பாணம் போய் ஒரு குழப்பம்தான். குழப்பம்தான் இப்போதெல்லாம் இந்தப் பக்கம் அவ்வளவு வருவதில்லை. சிறு வயதில் எல்லாவும் பறவையம் அழகுகளில். அங்கையுள் ஒரு நிறும். குழப்பமென்றும் சீவிய கால்களும். வெள்ளிய மஞ்சள். வெள்ளிகள் வேண்டி மஞ்சள் கலந்த கம்பம். செட்டையைய உயிர்த்திப் பறவையினில் மண் நிறும். எப்படி குழப்பம்தான் இவர்களைப் பார்த்து. அன்று ஒரு குதல்வான சிறுக்க ழும்பல் அவள் இவர்களைப் பார்த்து. தோப்புள்ள டைட்டைத் தரும் குதல்வானத் தெரிந்தாரிடுகேள். தெரிந்த மட்டுமல்லாமல், சிவயற் கோலக்களும் சிவயற் இவர்களை வாக்கம்.

வாசீஜியல் தோற்றுக்கள் இப்போதான் உணர்வாக நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அந்த குழப்பம்தான் என்னிக்கும் பந்தாவுக்குள்ளும் அவளுடைய அறக்கை கண்டதில்லை. கண்ட பந்தாவுக்குள்ளும் பந்தாவுக்குள்ளும் சிக்கல்கள் சிக்கல்களைய போன்ற அழகை கண்டதில். விய நின்று பல் என்பது போன்ற ஒரு கருத்தும். எல்லாவற்றையும் விட கண்டவான சிவனக் கண்களில் தெரியுமே ஆழமான மறுக்கம். வகுப்பில் சிக்கல்கள் ஒரு கையாட்டத்தில் ஒரு நாள் அவள் என் கைகளை மீட்டிக் கொண்டு விடைபெறும். பள்ளம் போல் தோன்றினான். இப்போது தான் தந்தை தெரியுமே என்பது கப்பல் பிடிக்க வந்தது. ஒரு குழப்பம்தான் போல் குழை பெயர் அல்லது புத்தி குழைந்த குழைந்த தன்னை கடைசி நாட்களில் கருபித்தல் நடைமுறைகளில் அவள் அந்நியப்பட்டு. தாரத்தில் வீலக்கப்பட்ட போதுளாக என்னை எட்ட நின்று பார்த்த பந்தாவுகளை இப்போது வாசீஜியல் போது அவள் மீது இரக்கம் குவிக்கிறது.

மாரீகாதான் சரியான குழப்பம். சற்று வளர்த்தி. ஒரு வகுப்பிலாவது அவள் கொட்டை போட்டிருக்க வேண்டும். சீராமிய தோற்றுக்களுக்கு குடுமப் பின்னலிய காரணம்? பெல்லிய பந்தாவுக்குள்

பரட்டைத் தலை தெரியுமே. கண்டமேட்போடு ஒப்பாய் ஆழமான கண்கள். வகுப்பில் கடைசி வாரின் வெளி ஓரம் அவளைப் போன்றவர்களுக்கு வசத்தான். அந்த முனையிலிருந்து வகுப்பு முழுவதையும் தன் கண்களுக்குள் வைத்திருப்பது போன்ற போல் நான் தனிபாக நடுத்த கொல்கை தெரியுமே கண்டால் "வேள், நீக்க மீடுகம் வழய" என்பான். என்ன துணைவு அவனுக்கு? நரசிம்ம வழவாய் எப்போதும் கண்டது கொண்டு நடுக்கும் என்னவைய இப்படி நக்கல் அழைக்கல் யான்பாக்களை என்ன செய்திருப்பான் பதினாறு நாள். ஏதாவது குழப்பம்தான் தெரியுமே கை கொட்டி சீர்ப்பான். வாசீஜியல் நான் சில வேளை யாலிசுட்டி துணை கொல்லி விட்டேனோ, உட்கே மாரீகா, "பெருக்கு எந்திரமும் யான்பாக்கில் நினைவதான்" என்பான். "யான்பாக்கில் அடுத்த வகுப்பு சிவப்பு ரோஜா பூ வேள். அவர்கள் உக்களுக்கு மறக்க முடியவில்லை. இது கண்டதில்லை பூ வேள். வாசீஜி" என்று கூட சொல்லினோ, அது உயரது வகுப்புகளில் இப்போதும் தெரிவிக்கலையா? ஏமாந்து போன சைக்கிளும். அப்போதும். அது பந்தாவுக்கு போட்டை...

கடல் அழகை விவரம் மல்ல குழைந்து கொண்டு போகின்றன. பழைய விடுவகுகள்தான் காதி. இன்னும். பின் அது கூட இல்லாத கடல் முழுதும் ஒரு நேரம் கப்பலுக்கு கிடைக்கிறது. அப்போதும் கடல் கூட அப்படியே போகின்றன. பந்தாவுக்கு பந்தாவுக்கு பந்தாவுக்கு என்ன? உணர்வுதான்? என்ன? நடுத்தல் இவர்களுக்கு சிவனக் கண்ட விடுவதில் வெள்ளையை திரண்டுகையில் திரி உடைவது போல் என்னிக்கும். அப்படியா? அந்த வகுப்பில் பரட்டைக்கு தெரியுமே. விடக் கண்டது தெரிச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற தந்தைவந்தேனை சிவநாட்டிலிருந்து இந்த வீரன்? "எங்களுக்கு அந்த பரட்டை ஒத்திருக்கலாம், வேண்டி பந்தாவுக்கு தெரிச்சி கண்டதில்லை. அன்று ஒருகதி தெரியுமே? அதுவும் குதல்வான வார்த்தைகளும் தான் சிறுதம் உள் என் மரிகைல்களில் ஒன்று.

கடல் வேளை அழகையும் நின்று குழைந்து அந்த நெருப்புப் பொற்கள் நின்றுக்கு வருகின்றன. தான் சிவயையா மாரீய அந்த வசுகள். இடமுல்வரும் புறமும் புறமும் செய்த விஷயங்கள். எங்கிருந்து யாருக்கு. ஒன், இந்த அட்டைகள் என்று சரியான திணர்வுகள். என்னும் துணை அழகைப் பரியாமல் இருந்திருப்பானா? துணை எதுவுதும் வாய் திறந்தாலும் அவளை வாயை மூடப் பண்ணி அழகை குழையாக்கிய காரணத்தை அவள் அறிவாள்? யாள் சொன்னாள், எவர் சொன்னாள் என்று பொட்டுகளை அவித்ததால், சொன்னவர்களில் முகத்தில் அல்லவா கரி பூசுதல் அது வீடு. இரக்க கண்களால் இடைக்கடை ரஜிமுனாவின் பார்ப்பு,

அவன் நூ வருஷ்டு முகம் காழ்த்து போனது தெரிந்தது உய்யாணா குளிந்த தலை நிழலில்லை வகுப்பில் ஒரு கோர் கூடக் கீறவது என் கீறாமக்கே முக. அவர்கள் அனை என்னும் சொல்லாமலே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் என்ன பிரகு ஒரு கோர் விழுந்தது போல்தான்.

அதன் பிரகு ஏற்பட்ட துஷாணாவின் தீண்ட கால மொளியு அவனுக்கு வீழலும் தொற்றியது என்பதை உறுதிப்படுத்தவதாக ஆனது. உறுதிப்படுத்தவதாக மட்டுமா? அது என்னை எவ்வளவு உறுத்தியது? அவனை நான் அப்போதே மன்னித்து இருந்திருந்தால் எனக்கு எவ்வளவு இலகுவாக இருந்திருக்கும்.

கடல் மீண்டும் உருகிவிட்டது அந்த டிஸ்பர் மாதத்தில் குளிர் மிக்க மங்கலான காலைப் பெரிதும் என் கண்கள் வரகிறதா வீணையாட்டு மைதானத்தில் மனதிக கூர் பூக்கள் கலங்கலாதும் அத்துவானத்தில் எல்லாகளையும் தற்போது புனர் படைப்பின் வழியே போல என் கண்கள் தளக்கியது இன்னும் நினைவிருக்கு. தற்போதும் தாழ்வுவும் இனிதாவும் இன்னும் நான்குந்து போலன்களையே விடுவதே வகுப்புக்காக பூக்களின் கவர் கட்டுக்களில் உட்கார்ந்து கைக்க கொண்டுக்கொள்கிறேன்.

"இன்றைக்கு பழையபுறா அதிசய குளிரும் அதிசய, அதுதான் எல்லாரும் இன்னும் நல்லதை தாக்கிரிப்பது போல?....." எழுந்து தீன்றவர்களிடம் சூசகக் கிளவிட்டிருந்தேன் மீளாது சிரித்துக் கொண்டு போனபோது அவர்கள் இன்னும் வகுப்புக்கு வரவில்லை இன்னமும் அந்த புகாரைப் போலவே நான் மனதில் உட்கார்ந்து

"இன்றைக்கு வகுப்பு இல்லை என்று யாரை சொல்கிறதாம். நீயேய்தான் சொன்ன போகத்தான், உங்க வகுப்பு..."

- "யார் சொன்னது?"
- பதில் இல்லை
- "பழையபுறா தானா?"
- பதில் இல்லை
- துஷாணா ரஜீமுனா கூட வரவில்லையே."
- "துஷாணா பழைய கதைக்குப் பயந்து ஓர்ஸ்ல"
- "என்ன பழைய கதை?"
- பதில் இல்லை
- "ரஜீமுனா - ?"
- "அவன் ருஷ்டு பக்கமும் கதைப்பான்"

எனக்கு தலை வெடித்தது புனர் மாயமாய் மறைந்தது போல் இருந்தது இதே கடல் ஓகா கேட்டது. அவர்கள் கண்களில் மொழி அடையாதது.

"சரி நீங்க போங்க. இனி விடுமுறை வகுப்பும் இல்லை, ஒரு வகுப்பும் இல்லை..."

தாழ்வு கீறக்க வாயுடன் சிறிது வேலம் நின்றுதல், இனிதா முகம் கருண்டு போனதும், தாக்கிரி மொவாயை தாக்கி விடுவதுதான் பார்த்ததும் எல்லாம் இந்த கடல் அலைகள் போல என் கண்ணுக்குள்ளேயே இன்னும் இருக்கின்றன.

இதே கடல்தான் அப்போதும் மாரி காலக் கடல் மாரியாய் பெய்த மறை இடையில் மனம் சலிப்பது போல, கரை முழுவதும் காழ்த்து போய்க் கிடந்த பின்னொரு களி. உருட்டிச் சூட்டிய கருத்துலை புயல் தன் வழியே தரவிட்டெறிந்திருந்த மனோநிலை. ஒரு பெரிய மலை உருவற ஒரு மன்துணைக்கலங்கக் கூட இல்லாமல் போன மாயம். புதிதாக புயமணம் பெற்று வந்தது அதுவானதுகளின் அழகு தோற்றங்களான இனிமையான களை களைகளும் ஏன் அதுக்க வெண்டும் என்று ஒரு கைவிட்ட அழிபிரம் செய்த திராசியின்.

"தீயவர்கள் என்னை விட்டாலும் கீறக்க வகுப்பும் அந்த வகுப்புக்கு பாடம் எடுக்க முடியாது"

"புதியவர்கள் என்னை விட்டாலும் கீறக்க வகுப்பும் அந்த வகுப்புக்கு புதியவர்களைத்தான் பிடுக்கும். புற வழி விடுகிறார்கள்"

"நான் சொன்னால் நீங்கள் தொழிந்து பண்பணம் வகுப்பும் கொண்டு போனால் நான் நினைவு வரும். நான்கள் நான் ஆர்வமயதான் இருக்கிறேன். இடையில் ஏன் இந்த மனோநிலை?"

"புதியவர்கள் என்னை விட்டாலும் கீறக்க வகுப்பும் அந்த வகுப்புக்கு ஒரு மாற்றத்தை விருப்பவர்கள்..."

- "நீரும் புறக்கி தெரிவுக்கும் கீறக்க கதைப்பான்"
- "இருக்கலாம்"
- "நீங்கள் தான் நீங்கள் தான் சொன்னது என்று கேட்டால்"

"அப்படி ஒரு வித்து ஏற்படாத"

அதன் பிறகு கூட இதை கூல்தான். ஒரு மாரீக் கடல் தீவிர காரணம் மறுபடியும் ஆறு மாதத்தில் மண் வாங்கி வருவது போலக் கூடல். வாரீனக் கிளிஞ்சல்களும், வகை வகையான சோதிகளும், சிலலிக் கண்படகங்களும், சிப் ஒட்டகங்களும், கட்டுப்பாடுகளும், சாதாரணங்களும் கணவாய் ஒடுகளுமாய் கூடுகரை புகுந்துப் போய் இருந்தது. உலர்ந்த கடற்சாலைகளைக் காற்றால்புகுவிட்டுவெள்ளைய உடைத்து அந்த சின்ன ஸ்வரங்களில் சிலிர்த்தக் கொண்டிருக்கையின்போது அலீஜ் வந்ததும் கிர்தக் கதைகளை தொடங்கியதும், அலீஜ் மீருந்து என் பழைய கருவப் புறாவகளைப் பற்றி பிழங்குவந்து என்னைவரியாமலை என் மனம் கருவிக் கொண்டுமுருந்திருக்க வேண்டும், அந்த அழகிய இளைஞருடைய பக்கவாக்கழக அழகங்கள் பற்றியும் முன்பிதல் ஆகியவ்கள் பற்றியும் உசாவினேன். அலீஜ் என்னைப் போலப் புகுந்த போது எனக்கு எப்படி இருந்தது என்பதை இன்னும் மீட்டுகின்றேன் முடியாமலை உள்தது...

"எவ்வளம் இரும்பும் விளையக் கூட, இரும்பு பிள்ளைகள் கத்தலோலம், சூர் கிளர்வென்று சூர் ஒன்று வெள்ளம் ஏதாவது செய்வோம் என்று பிள்ளை வகுப்பை அழைக்கின்ற சிறுவர்களை அழைத்து கட்டிடமும்பு ஆக கதை, கடைமீயில் எழுந்த போதுள் மிஞ்சினக்க, துறாணாவும் ருஜிமுணாவும்..."

பிறதம் இதைகடற்கரைதான், அடுத்த மாரீக் கடற்கரை கரையில் வாய் பெரிதாகி தென்னம் வாயில் அடி வெள்களை அழைத்துக்கொள் கொழுவி அழித்தும் கொண்டிருந்தது. சிறுவர்களின் துறாண புறத்துக்கு கந்த விழுவாரியான துறாணவாக என்னைக் கடைவ வந்தார். கடைர் அழைப்பும் தரும் கூடல் அமைகின்ற ராகக்காரையும் இவ்வகையுமே தன் மோர்சையில் கட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தச் சிலிர்த்த விழுவான் கடைமீயில் எழுந்து பின்பக்க அழைக்க உள்ள மகனார் துறாணைகளை தீட்டிக்கொள்ளும் போது சொன்னவைதான் நான் மீண்டும் ஒரு மனமாற்றும் பெறும் வரையில் அந்தமோர்சையின் நீங்காரத்துள் விட்டு விட்டு ஒலித்ததாக நினைவு.

"போன வருஷம் எவ்வளவு நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். உங்க படத்தில், இப்போ அலீஜ் எடுக்கிற படத்தில், என் மகள் துறாணா அறி உயர்ந்த, சிலிர்த்த பெறுவா என்று இப்போ என்னபா என்றால், உங்களுக்கு தெரியுமே தெரியாது. பெயில் மன்கன் எடுத்திருக்கான். அதுபா சொன்னார் தீங்கதான் அந்த வகுப்பை விட்டுத்தீங்க என்று அலீஜ் சொல்கிறார் அதுதான் அந்தப் பிள்ளையின் உண்மையான தரம் என்று..."

கடல் குழறிக்கொண்டு வந்தது தென்னம் வெள்களில் போலி போலி அலை சிறுவது கருக்கலில் யாங்கரமானது. கூடலோர் வீதியின் தெருவிலாக்குகள் மக்கிக் கொண்டிருந்தன. தீவிர அண்ணம் கிளைந்து போக, நான் தடுமாறினேன். நான் எங்கே, கூடலோர் கரையில்? இது ஒரு புதிய சவால், எது அந்தப் பிள்ளையினுடைய உண்மையான தரம்? பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் ஒரு புறம் இருக்க என்னை நானே நீடுபித்துக் கொள்ள வேண்டியல்லவா நினைவு. கடற்கரையின் மணல் வெளியை கடந்து கடலோரத் தெருவுக்கு வந்ததற்காக என்ற இளிந்த பல்புகள் என்னுள்ளும் ஒளிந்தது போல் புதிய வந்ததில் அந்தப் புதிய சவாலுக்கு நான் தயாரானே போனும்....

புதிய வருடத்துடன் புதிய சவாலை மீறும்படி கொண்ட நான் பொருத்தமான பிழைகளை அளித்தேனா? கடந்த சில மீட்டரை விளக்களை மொழிபென்று யாணர் நாக்கில் மீட்டும் துறாணைகள் அழகியது ஒரு சாதாரணதான். அவ்வளவு குறுபித்தம் எட்டக்கூடிய தரத்தை இன்னகண்டு பயிற்சி எடுக்கக்கூடிய வரையறை அந்த அளவுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்ததும் ஒரு சாதாரணதான். அன்றல் இப்பிழை போலத்தும் போது தாக்கீதாணவியும் துறாணாவையும் நிபாசியையும் ருஜிமுணாவையும் கூடசாதாரண தரத்தைக்குள் கொண்ட வந்திருக்கின்ற போல் துறாணைதலை. ஆணவிலாகித் தீயிரின் மகனாயிருந்து துறாணா பொருது தர விவகைய சாதாரண தரத்துக்குள் குறுகிய முடியுமா? துறாணவியிடமிருந்து நிபாசியத்தான் பிழை முடியுமா ருஜிமுணாதான் மிகக் கூடிய சீத்தியை பெறுவான் என்பது தான் கடைமீயில் வந்த இருந்தவ ருஜிமுணா கட்டை மாரீப்போலான் எந்தது யாருக்கு தெரியும்?

ருஜிமுணா எப்போது எப்படி மாரீக் தொடங்கினார்? கடலுடைய தாக்கீதாவின் விட்டுக்கு பக்கத்தில் தாக்கீதாவின் அப்பணைக் கடை ருபகம் வருகிறது. ருஜிமுணா போதும் வழியில் தாக்கீதாவின் விட்டுக்கு அவன் தண்ணீர் தழைக்க வாயிருக்கலாம். வருடம் துறாணா வந்தததுடன் முகம் கொடுக்க போம் இருந்ததும் நினைவுகூறுகின்றது. துறாணாவைக்கு என்ன பிரச்சினைகளைப்படை ஏற்பாக தாக்கீத் முடியாதுகின்ற போதும் ஏதோ ஒரு கணம் வருடமில் உள்ள கதை போல்களாலும் ருஜிமுணா யாடுகளை சொன்ன இரண்டொரு தெளிவற்ற வார்த்தைகளாலும் என் மனதில் பட்டுதிருந்த எரிவெள்ளிபோல நினைவில் பின்னிப் போகிறது. நாக்கை சுழல்வி துறாணாவைத் தாக்கக் கூடியவர்கள் யார்? ஒன்றில் துறாணா அல்லது மாரீகா.

அந்த நாட்களில் தான் மாநிலாவின் குழப்பங்கள் அதிகரித்தனம்... எவ்வளவு சக்தி அவளுக்குள்... விடைகளுக்கான கவந்துவராமலில் சுருத்தி ஒன்றைச் சொல்லும் போது எனக்கு ரீயாத முறையில் எவ்வளவு சொடுக்கி விடுவான். வதப்பு ஒவ்வொரு சீர்தரும். கவந்துவராமலில் அவளுக்கு நான் அந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் பாய்ச்சும் கொள்கையாலும் பிள்ளைகள் விடைகளை எழுதும் போது அந்த மொண்டிக்குள் சங்கேதமாக எதாவது கேலியை அவித்தது வீட்டு வேடிக்கை பாடலாக. அவளுடைய சங்கேதமும் கேவியும் எப்போதும் துறாணாவைக் குரியாய் கொண்டுதோ. என்ற அந்தேகம் இப்போதும் தோன்றுகிறது தூக்கிவிடும் ரஜிமுனாவின் பித்திரிப்புகள் இந்த வேளைகளில் எப்படி இருந்தன என்பதையும் நினைவுப் படலங்களின் தூளாவ வேண்டியுள்ளது. எப்போது அந்த நாட்களில் துறாணாவிற்கும் ரஜிமுனாவுக்கும் குடியில் நெருக்கம் குறைந்து போய் இருந்ததை நினைவுகூர்ந்து நினைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்த நாட்களில் தான் ஒரு பிள்ளையில் தூக்கிவிடும் ரஜிமுனாவும் பாடலாவியில் அதிகரிப்புகள் எவ்வளவு முறையில் அடங்கும் கொண்டுதும், அவர்களுக்கு நெருக்கமான இடத்தில் என் நினைவுகள் எனக்குப் பக்கத்தில் அவர்கள் நின்று இடத்தில் இருந்தனம். என்னதான் பெருக்க கொடுப்பது போல் அவர்களுடன் பேச கொடுக்கியதும் தான் அவர்களை விட்டு நேர்ந்ததும்....

"என்ன பேர், அந்த நாட்களில் பிள்ளைகள் எப்போது எழுதிவேண்டிய வேறுபாட்டையும் இப்படி அவர்களை விடப் பண்ணித் திரிவான்...."

மற்றும் எப்போது ரஜிமுனாவின் தன் மக்களின் அணியை கேட்டுக் கொடுக்கும் கொடுக்கலாக நினைவான். அவர்களுக்கு நினைவான சொன்ன பதில்கள்....

"ஒரு நாளை மச்சி என்பா, எவ்வளவு எப்போதாவது இருக்க வேண்டும் மச்சிக்கிட்டு சாவ உங்களுட இத்திதான் என்ன. எங்கிட்ட இருந்தான் என்ன, போகத்தான் பாப்போ...."

ரஜிமுனாவின் கீச்சான உடலுக்குள் இவ்வளவு சூடுக்கும் வாய்ச்சொல்லும் என்னைப் பொருட்படுத்தாத ஊன்மையும் இருக்கிறதே என நான் குறகிப் போனது இன்னும் என் உணர்வை அர்ப்பதாக்கவே உள்ளது. நான் பயங்கரமாக கத்தி அதட்டி விட்டபடி அந்தப் பையன்களை மாத்திரமல்ல, அந்தப் பெண்களையும் தான்.

அதன் பிறகுதான். நான் எல்லோரிடமும் எரிந்து விழத் தொடங்கியதும், என் கோபத்தைமெல்லாம் துறாணாவிடம் கொட்ட ஆரம்பித்ததும், விடையான புன்னைகையை தவிர வேறொருவரும் அரிபாத அவளுடைய சிபூட்டுகளில் உள்ள சின்ன சின்ன பிழைகளுக்கும் நான் பெரிதாக அவட்டிக் கொள்ள தொடங்கியதும்.....

அதன் பிறகுதான் ஒரு நாள் துறாணா வதப்பில் இல்லாத சமயத்தில் தூக்கிவிட ஒரு பேச்சினிடையே, பேச்சோடு பேச்சாக, மற்றவர்கள் இவ்வளவு கவனிப்பதாக குழுவில், ரஜிமுனாவும், துறாணாவும் நிபாசியும் கொடுப்பதில் சீர்தரும் கண்களை வெட்டிக் கொள்ளும் படியாக, இதுவரைக்கூட என்னிடம் இன்னும் வீட்டுக் கேட்பது போல் "என்ன இருந்தாவும் நேருக்கு துறாணாவிடம் கொடுத்தும் இரக்கத்தான்" என்றும் திணைக்கூறும் நான் அந்த அந்தர் வந்திக் கொள்ளாதது மொல் பேச்சில் வேறொரு பக்கம் திரும்பியதும்...

அதன் பிறகுதான் ரஜிமுனாவின் தூக்கிவிடும் வதப்புகள் குழங்கிணைக்கும் சமயத்தில் தூக்கிவிடும் கைத் தவறுதும், ரஜிமுனா மையத்திட்டுக்கு பக்கத்தில் போன ஊன்மையும் விழும் விழித்திக்கும் பாடலாவியை நினைவு துறாணா அவர்களுக்கு அவர்களுக்கும் வேறுபாட்டும் கொடுப்பதாக என்னதான் ஆரம்பித்தது தொடங்கியதும்....

அதன் பிறகுதான் ரஜிமுனாவின் ஒரு நாள் மையத்தில் பிள்ளை வதப்புகள் கணமும் கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்கிவிடும் சமயக் கட்டுப்பாட்டில் தூக்கிவிட ஒரு ஏன் மாணவனை போல் சொன்ன கைத் தவறுதில் பேசும் தொடங்கியதும், நானும் மற்றப் பிள்ளைகளும் இவர்களைப் பற்றி அழகிப் பேசும்....

அதன் பிறகுதான் ஒரு நாள் மையத்தில் வதப்பில் எனது பாடம் நடந்து கொண்டிருந்த போது ஏன் மாணவன் ஒருவன் அருமயிருபார் கொண்டு வந்து வாக்கிது விளக்கங்கள் கற்றுவிடும். அப்பன் மொழியற்றச் சூக்கலிடிகள் அணி பெய்து நடைபாதையில் அந்தக் குறும் மென்றும் கூட அந்தையும் பொருட்படுத்தாமல் ரஜிமுனா எழுந்து போகும் சமயத்தில் கவர்கட்டுக்கு மேல் உடலையிட்டு கவலையையும் தீவிரித்து மையத்தில் கத்திக் கூப்பிட்டு அவளுக்கு ஏதேதும் விளக்கங்களை கத்தி கத்திக் கொள்ளும். நான் கவலையிட்டு உணர்க்கும் படியாக அவளுக்கு சில உச்சாடல்களை செய்தும் அவள் கண் கண்கள் கண்கள் கவலையிட்டு தீவிரித்து தொடங்கியதும் அதன் பிறகு அவளுடைய முகம் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு என்னை முயன்று போனதும்....

சமர் பத்து மாதம் மலையாள என் சவரில் நான் வென்றேனா
 தோற்றேனா என்பது ஒரு புறம் இருக்க, இப்போது இதோ இரங்க கடலை
 என் கண்ணுக்குள் ஏந்துகையில் பல புத்தில்கள் ஏற்படுவது போல்
 தோன்றுகிறதல்லவா? ஒரு முறைகலை, இரு முறையல்ல மூன்று முறை
 எனக்கு முன்னிலையில் ரஜிமுனா என்ன வரம்புகளையும் உடைத்து
 மயங்கினோடு அவளுக்கு உள்நினைபாட்டிதை காப்பது என் மீது உள்ள
 ஏதோ ஒரு எதிர்ப்பினால் அல்லவா? துறாணாவியிரிந்து அவளுடைய
 நெருக்கம் நழுவியதற்கும். தூக்கிவைப்பு புதிய கூட்டு ஏற்பட்டதற்கும்,
 துறாணா ஒரு நான் வாழ முடியாமலிருக்கிறது இருந்ததற்கும். அவள்
 சில நாள் கழுவல் கொடுக்காமல் இரங்கதற்கில் பின்னர் என்னுடைய இரக்கம்
 பற்றி வெள்ளோட்டம் விட்டதற்கும் எதிர் நிராயினா ஒரு சிக்கலும்
 காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்று.

துறாணா பூதம் அன்றாடம் நடுத்திரிசைகளும்,
 அதே வீச்சில் பழிக்கக்கூடிய சிந்தனைகள் மரிகாவின் உடன்கள்,
 மரிகாவும் வந்திதும் எதிர்மீது கட்டிய துறாணா பூதம் எவையாக நான்
 வீயாக கியானப்படுத்திய நடவடிக்கையும் சிந்திப்பின் கித்த உள்
 மனச்சிக்கல்களின் வெளிப்பாடுகள் தான்.

பரிட்சை பெறப்படுகிற சிந்தனை பாதிப்புகள்தானா? முட்டை
 இட்டுக்குள்ளேயே சிந்தனை நோய்க்கூடும் மரிகாவின் போது குத்தக்களாக
 துறாணாவும் தாக்குதலும் ரஜிமுனாவும் எதிர்பாட்டில். அதில்தான் போக,
 மரிகாவும் சில பழிநாக்கலும் திடுக்கிட்டு அழகும் சில கிசுகளாக
 உயிரிக்க, துறாணாவும் தாக்குதலும் துறாணாவும் வந்த சிந்தனைகள்
 வான் வெளியில் தரக்க நேரித்ததும் அதே வகுப்பின் உட்சிக்கல்களின்
 மரிகாவின் கையெழுத்து படக் கூட்டுதலின் மொட்டைத் தலைக்கும்
 முழங்காறுக்கும் நிரல் முழக்க கொடுக்கிறதா? அப்படியே இருந்தாலும்
 அன்றும் ஒரு உட்காரணம் உள்ளதாகத்தானே இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் புத்தில்களும் புத்தல் இன்னம்களும் என் வரையில் தான்
 வெண்பனி போர்த்திய துறவப் பறவைகள் எண்ணாக கட்டுது இன்னும்
 விவகு துறம் வாய் கொண்புருக்கிவீரர்கள். திசுமும் பாட்டம் பாட்டமாய்
 வகுக்கிறார்கள். பாட்டம் பாட்டமாய் போகிறார்கள். இடைக்கிடை
 குளித்தனியாகவும் என் கண்ணில் படுகிறார்கள்.

"எங்களை மறந்திருக்கலா தோர்?" என்றும் சில குரல்கள்,
 துறாணா கூட. அன்று கவும் விளரித்தான், இன்னும் துறாணா அத்த

நீண்ட நயனங்களுடன் கண்ணங்குழிய கித்தம் மடியும் புன்சீர்ப்புடனும்
 இவ்வையாகவே உள்ளார்.

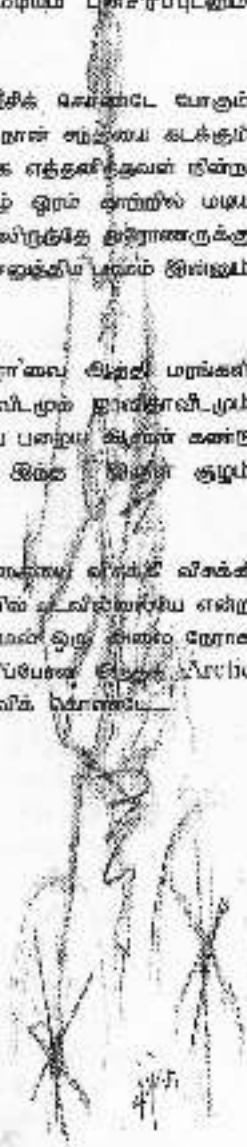
வெள்ளை மலர் சிரிப்புகளை அள்ளி வீசிக் கொண்டே வரும்
 நன்கு வளர்ந்து நெருங்கியிட்ட துறாணா அன்ற நான் எந்தைய கட்டுதும்
 போது துறத்தில் புத்தகக் கடை ஒன்றுக்குள் போக எத்தனித்தவன் நின்ற
 நிமிந்து முழங்காலின் கீழ் சல்வார் கழிசின் கீழ் ஓரம் காற்றில் மடிய
 குன்றது மடிப்பை எடுத்தவிட்டுக் கொண்டே துறத்தில் இருந்த துறாணாருக்கு
 அங்கணம் வெண்கீய புஷ்பபஞ்சரையை எனக்கு செலுத்திய பூதம் இன்னும்
 என் கண்ணை விடகலாத நிலையில்.

இன்று காலையில் விழிப்பின் 'பாத்திரா'வை அழகு மரங்கள்
 குழும் பாணையில் என்னிடம் கையளித்த துறாணாவிடமும் துறாணாவிடமும்
 புதிதாக குடி புத்திருந்த செளந்தரியத்தை கிண்பு பனாறு கிண்பு கண்டு
 இரங்க கடலின் சாட்சியாக பெருமிதப்படுகின்ற இதை இன்ன குழும்
 வேணையில்.

ஒரு கை உடனே ஒரு புத்திரக்க மறு கண்ணு விளக்கி வீசக்கி
 நடக்கும் வீச்சில் ரஜிமுனா இன்னும் என் கண்ணில் உடலில்வரைய என்று
 ஆதங்கம். வெளிநகையில் எண்ண இரக்க விடாமல் ஒரு அன்ற நேராக
 எண்ண தொக்கி பாய தள்ளி எழுகிறேன். துறப்போனை அழகு Avetic
 Bird கவிதையின் உழி வரிகளை நெஞ்சில் தடவிக கொண்டு.

என் இதயக் கட்டிகல்
 ஒன் இரம் துறவப்பறவை
 அழகுதும் வெண்கை
 நிஷ்களங்கம்
 ஆனந்தம்
 நித்திலத்தின் கொள்ளோவின் முகம் நுழ
 ஒரு மந்தா
 ஒரு எங்காய்
 துறவத்தையின்
 துறவெண்பனி
 குடி!

- முறமம் -

ஒரு மழை நாளில்.....

எல்லா இரகசிய இரங்கல்களிலிருந்தும்
செய்திகள் யாவற்றையும்
பிரகடனம் பொருளிட்டன,
புற்களும்
பொடிபளும் விதைகளும்
நிலம் குளிர்ந்த ஒரு பெரு மழையில்.

சொற்கள் எழுவற்ற ஒரு வெள்ளியில்
பாடல்கள் சொரிகின்றன,
மழைத்துளிகளாய்.
இருண்டபொருள் மழை முகில்களிலிருந்து.

கவிதையா என்ற கவையத்திற்கும்
முற்றத்து மாமரம்
மலம் குளிர் நிராடி சூர் குழியும்
தன் நிலைக் கந்தலை
அவ்வாய்விடாது எதிர்ப்புறும் இரண்டாய்விடின்
மென்விரல்களால்.

செத்துக் கிடந்த சருகுகள் யாவும்
கவையுண்டு வரும் மழை வெள்ளத்தில்
உயிர்த்து
படையணியால் விசைகின்றன
எழத்திரும் நொக்கி - தூக்க முடியாத
ஒரு அவசரத்துடன்.

வானம் நிலையற்ற அம்மழை வெள்ளம் பார்த்து
ஒரு சின்னஞ் சிறுவனாகி
ஒடி வந்ததன் கையில் ஒரு காத்திரம் கப்பலுடன்
கைகொட்டிச் சிரிக்கிறது
கண்ணாடியில் என் மண்ணென்று நன்றெழும்.

கல்ஹரன்

எனக்குள்ளே நான்.....

உலகம் இரண்டுபடிக் கொண்டி
நகர்கிறது
ஒன்றும் அழற்கெதிராய்
மற்றுமொன்றாய்

மனலின் கட்புலக் காட்சிகளிலும்
பொருளிப் பொருதி வீழ்கின்றன
மேல்களும் அகரர்களும்

வளியோலுக்கு மாத்திரியம் என
குறியிப் போன
இயம்புக சாம்பாஜியத்தில்
இன்னும் மனிதனாய் இருக்க முடியும்
ஒருவன் எம்மாத்திரம்

அழிவின் எச்சங்களைக் கொண்டி
இவ்வலகை அடைமானம் மண்ணு முன்பு
பிரிந்திகள் மத்தியில்
இன்னும் மனிதனாய் இருக்க முடியும்
ஒருவன் எம்மாத்திரம்

ஒரு குழந்தை கூட
என்று தெற்றிய் பொட்டில் அழகுபடுகிறது
பொய்த் துன்பாக்கியை

யாவருள்ளும் யாவருக்கும் எதிரான
விசாரணைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டே உள்ளன

விழிகளை திறக்க முற்கையில்
யாவும் காணாமல் போகும்
இயம்புகச் வெளியில்
அவ்வளவாய் இருப்பினும் ஒன்றுதான்
ஆடை எதிரியின்றி இருப்பினும் ஒன்றுதான்
எவ்வழும்
மரணத்தை நோக்கி நினைகளில்
ஒரே ஒரு அழகுத்துலகையில்
பாடவைப்பதற்காய்
மற்றுமொன்று மலர்களுடன் அழகுபடுகின்றன
சொற்களாகி சொற்களாகி.....

கல்ஹரன்

‘காலடி’

மீதும், முன்னவின் தரீக-கர்பம்

எம். தி. என். முத்து

“சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய ‘காலடி நன்றாக வரவில்லை. பாய்க்கிழை. சீகாண்டிகியோன்றோர் வழியை பின்பற்ற என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது? சிவலிங்கம் இன்னும் பழையவாறு, தெளிவான கலை இலக்கிய உத்திகள் உள்பட எப்படி சசி மன் அறியாமல் போனார்” - டி. வி. என். அம்பலம் -

“சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் குறு நாவல் (காலடி) எனக்கு விளக்கவிரிவை. நான் இன்னும் கிராமத்திலேயே முறை வசித்துப் பாய்க்கிழை. பழித்து கொண்டால் என் இலக்கிய பரிச்சயத்தை விமர்சனம்” - அ. சீதன் -

“சண்முகம் சிவலிங்கம் கதைகள் படிக்கும் போது சிறுவன, குறுநாவல் இவைகளுக்கு (எழுவதற்கு) நிச்சயம் லாயிக்-கற்றவர் என்பதை அறியமுடிகிறது. அவர் எழுதிய குறுநாவல் (காலடி) அவருக்கு விளக்கியிருக்கும் என்பது ஒன்றாகக் கிருக்கின்றது. ஒரு வகையில் அது” - ஐ. சி. சி. தலை -

கவிஞர், விமர்சகர் என்ற பெரிதும் அறியப்பட்டிருக்கும் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த கதைஞரும் கூட. நடித்து இலக்கியத் தைச் சிறப்புச் செய்தும் பல குறுநாவல்களினதும், சிறுகதைகளினதும் எழுத்தகாரன், இவர்.

இவர், இன்றைய இலக்கிய சூழலில் பரளாடும் பேசப்படுகின்ற பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்தையும் முன்வைக்கும் பன்முகத்தன்மை என்பதில் உடன்பாடு இல்லாத ஒருமைவாதீ. இருந்தாலும், இருத்தலுக்குப் பிற்புறமும் இருத்தலும் எனப் பேசியவர், உலகப் பொதுவான கண்ணோக்கு வாதம் கொண்டவர். உலகமாத் தீர்த்தில் இன்னும் ஓர் இயக்கவியல்வாதீ. அதனால் சோவியத்ரஷ்யாவின் உடையுடன் வன்முறை கிரகியவைக் கேள்விக் குடந்தலும் இன்றைய நடித்து இலக்கிய சூழலில், இன்றும் வன்முறையின் அறம் சார்ந்து நிற்பவர். இதற்கு இவரது காலடி என்ற குறு நாவல் சிறப்பான னன்று.

காலடி என்பது இவரது குறு நாவல்களுள் ஒன்று. இது ‘காலடி’ -

முனைப்பு - 12

26

8 சிறுநீரில் 60 ஊல் வெளியான போது புரியவில்லை என்றும், கோண்டிகி போன்றவர்களின் எழுத்து உத்தியை ஏன் கையாள வேண்டும், என்றும் பலபாராட கருத்துக்கள், பலராலும் கூறப்பட்டன. இக் கருத்துக்களைச் சொன்னவர்கள் கூறுவது யோலவே காலடியை முதன் முதலாகப் படித்தபோது உள்மனத்தில் எதுவும் புரியவில்லை என்பதற்காக அர்ப்பு வந்தவிடத்தில்லை. மாறாக இக்குறுநாவலில் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் என்னதான் சொன்னார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக ஆவன என் மனதில் விளைந்தது.

கனவுநிலை சார்ந்த பலகாட்சிகளினாலும், தோற்றவு நினை சார்ந்த பல காட்சிகளினாலும் பின்னித் தொகுக்கப்பட்ட ஒரு பிரதி காலடி இப்பண்பின, காலடியை கிவகாசமாக கண்ணிப்படிக்கும் வாசகன் ஒருவன் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இக் குறுநாவலினைப் படிக்கும் போது நினைவு, நினைவு, துன்பி, தூதன், இன்னும், உட்கி போன்ற பெயர்ச் சொற்கள் என்னைப் போலவே பலருக்கும் புதியனாகவும், புதினானவையாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும். இருந்திருக்கவும் வேண்டும். இதுவரை காலமும் நாம் வாசித்திருக்கக் கூடிய தமிழ் மொழி வாசியில் இப்பெயர்ச் சொற்கள் எங்குப் பரிச்சயம் கொண்டவைகளுமில்லை. எனவே இச்சொற்கள் அடி நிற்றும் பாத்நீர்வர்களின் இயக்கம் கில்லது வினைத்தொழிப்பாடு குறித்து, தீவிர வாசகன் யோசித்தாகவே வேண்டும்.

முடிற்றுமனிகள், முகமற்ற முகமுடிமனிகள், வெளவால், கிளையரக்கழுது, கோடாரி, தப்பாக்கி, பதாள உலகம், பயங்கரம் போன்ற சொற்கள், அமலுடிய உணர்வை தொக்கவைப்பவைகளும், வன்முறைக் கலாச்சாரத்தினைச் சுட்டி நிற்பவைகளும் உள்ளன.

உறக்கம், உள்மனம், உள்மனத்தில் வெளியாகும் உண்மைகள், நீகற்புகள், கனவுகள் போன்ற சொற்கள் ஒரு கனவுநிலை உண்மை, சித்தரிப்பனவாகவும், *Hallucination, Schizophrenia* போன்ற சொற்கள் தோற்றவு நிலையினைக் குறிப்பனவாகவும் உள்ளன.

நினைவு, நினைவு கிவிய பாத்நீர்வர்கள் இடம் பெறும் காட்சிகளின் சித்தரிப்பு, வருணனை, உரையாடல் என்பனவும் கூட கனவுநிலை

முனைப்பு - 12

27

உணர்வுகளைக் காட்சிப்படுத்துவனவாகவும், தோற்றவுழியைவிடக் காட்சிப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

இத்தகைய பண்புகள் இவரது எழுத்துக்களில் புதியனவல்ல. 'பின்பக்கம்' சிறுகதையில் Telepathyயும் 'பூச்சியம்' சிறுகதையில் Supernaturalயும், திருப்பப்பட்டதேவாலயமும், காணாமற்போன சில ஆண்டுகளும் என்ற சிறுகதையில் தோற்றவுழி (Hallucination) ழிகையினையும் இவர் கையாண்டிருப்பதைக் காணலாம். எனினும் காலடியேலேயே கனவும், தோற்றவுழி நன்றாக வந்துள்ளன.

துஷ்றிக், தாழ்மா, முகமற்றமனிதர்கள், முகமற்றமுகவுடி மனிதர்கள், ஆளுபுரக்கழகு போன்ற பாத்திரங்கள் விளைபுரியும் இடங்கள் வன்முறைபோடு தொடர்புபட்ட காட்சிப்படுத்தல்களாக, வீரணங்களைக் கருப்பதும் மிக மூக்கியமான விடயமாகும்.

மேற்படி விளக்கங்களிலிருந்து நான் முன்கூறியது போல தோற்றவுழியைக்கொண்டும், கனவுணர்வு ழிகைகளையும் விளக்கப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டு, வன்முறைக் கண்காணத்தினைப் பேசப்பொருளாகவும் கொண்ட ஒரு புனைபுனைப்பு காலடியாகும்.

கேட்பதும் தோறும் மனதில் காட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கக் செய்யும் 'சிம்பொன்' இனையைப் போல, கட்டில் ரீதியான நுண்மையான கவிதைகளை வடிப்பதில் சனிமுகம்சிலாசியம் சிவர்கள் வல்லவர். இத்தகைய பண்புக்கு இவருடைய கவிதை கவிதைகளை உதாரணம் காட்டலாம். இவரது "எமது பாடுகளின் நினைவாக" என்ற கவிதை தரும் காட்சிஉணர்வை மனதில் தொக்கவைக்கும் ஒத்த சிம்சத்தை காலடியின் பல இடங்களிலும் காணலாம்.

"நெற்றியிலும்
காதோரக் கண்ணங்களிலும்
ரத்தக் கண்ணு
கைகளிலும் பாதங்களிலும்
உள்ளும் புறமும் ஊடுருவிய காயங்கள்.
இடது பக்க விளம்பக்க அங்கியிலும் ரத்தக்கண்ணு"
"கைகளிலும் பொத்தல்
கால்களிலும் பொத்தல்
விளவிலும் பொத்தல்
தலையில் சிராய்ப்பு"
"இரண்டு கைகளிலும் குடு

இரண்டு பாதங்களிலும் குடு
நெற்றியிலும் பிடிபிலும்
மெல் மண்டலமோடுக் கண்ணங்களிலும்
குண்டுகள் சிராய்த்து ரத்தம் கசிகிறது
இடதுபுற விளவிலும் ஒரு குண்டாய்ந்திருக்கிறது"

இவைகள் யாவும் காலடியின் சினைவையேற்றும் பல்விதமாகச் சித்தரிக்கப்படும் காட்சிகளாகும்.

கதையில் முதலாவது முன்க் போடப்பட்டதும் திரையில் தோன்றும் கண்ணங்களிட துஷ்றிக் சினைவையேற்றப்படும் காட்சி. இது "கைகளிலும், பாதங்களிலும் உள்ளும் புறமும் ஊடுருவிய காயங்கள்தான்" தோன்றும் கல்வாரி மலைக்காட்சி.

"கைகளிலும் பொத்தல், கால்களிலும் பொத்தல்", இது கல்விளையாற்றுக்காரையில் தீவிர பயங்கரிக் குடும் இரவொன்றில் மரமுத்திரிகை மரத்தில் பிடிதளா உடம்பொன்றின் சினைவையேற்றக் காட்சி.

"இரண்டு கைகளிலும் குடு, இரண்டு பாதங்களிலும் குடு", இவையும் கல்விளையாற்றுக்காரையில், உடைந்த காரைமீல் தொடர்பில் சித்தரிக்கப்பட்டதும் துஷ்றிகியின் தோற்றம்.

மேற்படி இக்காட்சிகளில் எல்லாம் சினைவையேற்றுகுள்ளக்கப்பட்ட யேதான் உள்ளுணர்ந்தப்படுகின்றார் என்பதனை ஒரு வாசகன் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம்.

"காயம்", "பொத்தல்", "குடு" என்பதெல்லாம் கல்வாரி தொடக்கி கல்விளையாற்றுக்காரைவரை தொடரும் சினைவையேற்றுகள் என்றால், துஷ்றிக் என்பது யார்? சந்தேகமே இல்லை. சிறிஷ்துவேதானி. சினைவையேற்றக் காட்சிகளையும் காலடியின் துஷ்றிக் தோன்றும் காட்சிகளையும் சேர்த்துப் படிக்கும் ஒருவருக்கு காலடியின் புதிர் மெல்ல மெல்லப்பியத் தொடக்கும், சிறிஷ்துவதான் துஷ்றிக் என்பதும் தெரிகுவிடும்.

இக்காட்சிகளில் அல்லது குறிகளில் பொருண்மையாக இருப்பது சிறிஷ்துவின் சினைவையேற்றுப்படியும் தான். "காயம்", "பொத்தல்", "குடு" என்பனவல்லாம் கல்வாரி தொடக்கி கல்விளையாற்றுக்காரை வரை தொடரும்

சீலுவை யேற்றுகளின் வகையாதிகள்தான். இவைகளிலிருந்து ஆறு கவனங்களுக்குள்ளான. யேசுவின் பழம்ததை முத்திநம்பப்படுத்தி இணைத்தப் பின்னப்பட்ட கதைப்பிரதிதான் காலடி என்பதும் விளங்கவரும்.

ஒவ்வொரு காட்சிகளிலும் அதே குறந்ததாரயும், மீதையும், ஒளி பொருந்திய முகமும். ஒவ்வொரு காட்சியிலும் யேசுவின் பழமம், கல்வாரி தொடங்கி கோயில்களையெல்லாம் காட்சி கொடுக்கும் கிறிஸ்து. இறுபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் றுவாண்டாவின் கரப்பு அகதிகளிடையே செவகம் செய்யும் கிறிஸ்து வறையடம் சிதறண்ட யூதகாஞ்செனலியாவின் வீதிகளில் வலம் வரும் INCO வின் அமைதிக்காகும் பண்டயணியில் காட்சி தரும் கிறிஸ்து காஷ்மீரத்தில் பரிமலையடிபாரத்தில் சூண்டப்பட்டமனிதனைத் தாக்கிக் கொண்டு செல்லும் சும்பலிடை ஆக்சிரோசம் கொண்டு காணப்படும் கிறிஸ்து. ரூக்கின் பக்தாத நகரில் பதானக தாக்கிக் கொண்டு வரும் கிறிஸ்து. செர்சீயிய மலைக்குள் நடிவாரத்தின் புதரிமறறவில் தீவகண்களையெழு புலகக்கும் கிறிஸ்து. ரூக்கலூல் எரியும் கட்டல் தளத்தில் இறுதிவரை துள்ளிநுதின்று "இறக்கும் கட்டளை எண்கவிலை" எனச் சொன்னவண்ணம் சாவை எதிர்கொண்டு மாவிரணாகும் கிறிஸ்து. கல்லிடையாற்றங்கண்ணு றாஸ் மில் தொட்டக்தன் சீலுவையெற்றும் செய்யப்படும் கிறிஸ்து. கோயில்களையெல்லாம் நொண்டிக்கொண்டோடும் தொலைந்துபோன கீரகவாசியைச் சட தட்டாக்கி ஏதும் கிறிஸ்து. ஒரு கணத்தில் அறைந் தவறுக்கு மறுகணத்தையும் திருப்பிக்கொடு என்று சொன்ன கிறிஸ்துவால் காலடியின் துஷ்ரிசி. அகறக்குள்வந்த ஆயிரிக்கவானத்து கரப்பு ஏனாதரி சூல, தட்டாக்கி ஏதும் கிறிஸ்து.

துஷ்ரிசிதான் கிறிஸ்து என்றால், காலடி முழக்கக் கிறிஸ்துவோடு பவணம் செய்யும் தாத்மா என்பவள் யார்? முன்முடி கரித்து சீலுவை கூட்டுது, கல்வாரி றோக்கிச்சென்ற யேசுவின்முகத்ததை தடைத்தவிட்ட, சீலவத்தண்பல் பற்றி இரத்தக் கறைகளில் யேசுவின் முகங்கண்ட, மாத்மா - மரியா சகோதரிகளில் ஒருவரிதான் தாத்மா, துஷ்ரிசின் பாதங்களுக்குத் தைலம் தடவிவிடுவதிலிருந்து, கோயில்களையெல்லாம் வைத்து "நீ எப்போது உயிர்த்தெழ்ந்தாய்" என்பதுவரை தொடரும் மாத்மா.

கல்லறைமைய உடைத்து உயிர்த்தப்பிய துஷ்ரிசீயையும், உடன் தொடரும் தாத்மாவையும் தரத்திக்கொண்டுவுறும் ரட்டிமுனைவீரர்கள், மன்னன் பீரத்தின் ஏவலாளிகள், அவர்களோடு சேர்ந்ததன்று, பாதாள

உலகில் வைத்து துஷ்ரிசீயையும், தாத்மாவையும் நேருக்குநேர் நோக்கும் ஆளுயர்க்கழகு.

"என் பெயர் உடையு"
"இல்லை... எந்தாயு"

"எதுவாக இருந்தால் என்ன?
கலக்காரர்களின் கலக்காரன். நீதானே"
என மறிக்கும் ஆளுயர்க்கழகு இஸ்தாயு.

பழய ஏற்பாட்டில்,
"வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்தை மீட்பாய் என றான் நம்பினேன்.
உன்னையே நீ மீட்கமுடியாமல்
மட்டிக் கொண்டு அவன்மைப்பட்டாய்
உன் அவன்மைகளே பெரும்அவன்மைகளாயிற்று
உன் பாடுகளே பெரும்பாடுகளாயிற்று.
உன் பாடுகள் உன்னை மீட்பராக்கியது
உன் பாடுகள் உன்னை விடுதலையில் அங்கேயாயிற்று.
உன் பாடுகள் விடுதலைச் சங்கீதமாயிற்று.
உன் பாடுகள் விடுதலை பொராளியின் பாடுகளுக்குயாருத்து.
நீ விடுதலையில் சின்னமானாய்.
அந்த சின்னத்தை அழிக்கவே றான் சிறகு கட்டினேன்."
என மொழியும் ஆளுயர்க்கழகுமாய் இஸ்தாயு.

"நூற்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு நான் இதனைச் செய்யவில்லை. நூற்பது கோழிபூவுக்காவும் நான் இதனைச் செய்யவில்லை. இது எதிரும் - புதிருமான இயக்கவியல். விடுதலைவேட்கை உதையவேலை என்றால், காட்டிக் கொடுப்பது எனதவிவலை" என்று இயக்கவியல் பேசும் இஸ்தாயு: இல்லை, கடைசிவிருந்தில் உங்கள் கிறிஸ்துவனே என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என யேசுவால் முன்மொழியப்பட்டவனுமாகிய யூதாஸ்.

பருவகாலங்கள் மாறி, வெண்பனிவெளிகள் உடந்து வானயாந்த காடுகளில் அலைந்து, சகராப்பாணையுடு திரிந்து, பொன்மணற் றீவுகளில் விழ்ந்து, ஒட்டகத்தெடங்கள் மீதேறி, செம்பறிமெச்சலிடை தெரியும் கிறிஸ்துவும், மாத்மாவும்.

ஆன்மாறி, அண்டயாளம்மாறி, தேசம்மாறி அவர்களைத் தரத்தம்

சிவனை ஆளிகளை ஆக்கிக் கொடுத்த காரணத்தினால் தேவம் தொலைந்து ஹடோடியாகியபோல ஜீப்சிக்கட்டத்தின் தொலைந்துபோனகிரகவாசி.

இவ்வீதம் காலையில் படித்துணர்ந்த காட்சிகளை மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஆழ்ந்து நோக்கினால், விடுதலையின் சின்னமாக கிறிஸ்து வீடுதலைக்கு எப்போதும் உதவும், துணைசெய்யும் பாத்திரமாக மாட்டா. வீடுதலையைக் காட்டிக் கொடுக்கும் இந்நாம் பண்பாக யுதான். சிவனை ஆளிகளை ஆக்கிக் கொடுத்த கருமனாக தொலைந்துபோனகிரகவாசி என ஒரு அகலித்த கனலமாற்றங்களின் படிமங்களின் காலையில் மொழிதல்களில் இருந்து ஒரு வாசகன் பிரதிபெய்துகொள்ளலாம். இவ்வகலித்த படிமங்களினையும், சண்முகம்சிவலிங்கம் அவர்கள் யுதான் இடாகப் பெயர் இயக்கவியலையும் நாம் இணைத்து வாசித்தல் வேண்டும். அப்போது எதிர் காலம் மதாட்டு, தொடரும் இரண்டாயிரம் வருடங்களாக, யுகுகளற்றிராக, தேசம்சுந்து, மொழிகடும், இணைக்கத்து மதாடும் விடுதலையும் - காட்டிக் கொடுப்பும் என சண்முகம்சிவலிங்கம் அவர்களால் பேசப்படும் இருமை எதிர்மைகளின் மாதிரி ஒன்றை, காலையில் காட்சிபடிமங்களிலிருந்தும் அதிவரு விரிபும் பாத்திரங்களிலிருந்தும் உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

எதிரும் - புதிரும்

மேறும் - மனறயும்

விடுதலையும் - காட்டிக்கொடுப்பும், எந்ததுருவப்படுத்திக்

கொண்டால், அண்ணலிவளிமனிதன், கலைய்களின் கலகக்காரன், நிவேதன், நிவேதை, உட்கை, தாழ்மா, தவற்றிக் எனப்படுவோர் எல்லாம் விடுதலையின் பிரதிநிதிகள். மறுபுறம் தொலைந்துபோனகிரகவாசி, முகமற்றமனிதர்கள், ஆளுபுரக்குழு, வெளவால்மனிதர்கள், இவ்வையு என்மொர் எல்லாம் காட்டிக் கொடுப்பின் பிரதிநிதிகள்.

கல்வாரி மதாட்கி இருபதாம் நூற்றாண்டின் இருதிவையு குறிப்பாக பின் இருதிக் கூறில், அதாவது நுவாண்டாவில், காம்பீரில், எரியும் கழக்கடலில் என சண்முகம்சிவலிங்கம் அவர்களது இயக்கவியல் கழல் ஏன் கழல்கின்றது அதிலும் குறிப்பாக மழக்கடலில் தொடங்கி கல்விடை மாற்றங்கரையிலும், கோயில்வெளியிலும் இவரது கழல்ஏணியின் வட்ட குழக்கை தொடுக்கும் புள்ளிகள் வருகின்றன.

மேலோட்டவாசிப்பாக, இப்பிரதீயின் எடுத்தகரப்பு முறையினையு

தலிந்தம் பார்த்தால் இப்பிரதீயின் மொழிதலில் என்ன உண்டு? எனச் சின் கொள்வையாக்க கேட்கக்கடும், கேடரும் இருக்கிறார்கள்.

நாசிபுல்வாசிப்பில் எதையும் கண்டு கொள்ளமுடியாத தேர்ந்த படைப்புக்கள் பரிமுகவாசிப்பை வேண்டிநிற்பவை. தமிழிலும் முன்னுதாரணமாக புதுமைப்பித்தன், மொளனி போன்றவர்களின் படைப்புக்களைக் கூறலாம். இன்று புதுமைப்பித்தனிக் மொழியை இலக்கிய உலகில் நிறுவப்பட்டு விட்டது. அதனை எட்டுவதற்காக பல மதிப்பீடாளர்கள் விஞ்சல்கள் பெறப்படுத நாம் அறிவேம். அத்தகையவர்கள் எவரும் ஒரு முறை வாசிப்பில் மட்டும் மேற்சொன்ன எழுத்தாளர்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கு வந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயமாக.

மு. பொன்னம்பலம், அ. ரவி போன்றவர்கள் கூறுவது போல ஒரு படைப்பை பொறுத்தவரை எளிய முடிவுகளுக்கு வருவது நல்லதல்ல எனிய கருத்துக் கூறுபவர்களின், தீவிரவாசிப்பின்மீது நாம் ஐயம் கொள்ள வேண்டியதும், அவர்களது ஏனைய இலக்கிய மதிப்பீடுகளின்மீதும் நாம் ஐயுறு வேண்டி வருமும். எனவே கூறுகாள் படிப்பாக, பிரதித்தன் பிரதிபிணைத் தேடல் வேண்டும். சண்முகம்சிவலிங்கம் அவர்கள் எங்கே ஓர் இடத்தில் கூறுவது போல "வரிகளக்கிணையில் முழுக வேண்டும். அங்களக்கிணையில் நீர் பாயவேண்டும்."

ஏற்கனவே சொன்னது போல இப்பிரதீயில் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் அரசியல் பேசுகின்றார். வன்முறை அரசியலின் அர்பாக நின்று எதிர் காலம்மதாட்டு, இதுவரையுமான உலகஅரசியல் பேசுகின்றார். இத்தகைய சமுத்தீரத்தின் எழக்கடல்கள்களில் புகோளஅரசியலையும் அதனோடு இணைந்த தமிழீழ அரசியலையும் இணைத்துப்பேசுகின்றார். தமிழ்பெயர் வடக்கு கிழக்கு பெருநிலத்தின் மட்டக்களப்புத்தமிழகத்தின் மதப்படுத்திக் கிராமங்களான கல்விடையற்றங்கரையிலும், கோயில்வெளியிலும் வைத்து அந்த அரசியலைப் பேசுகின்றார். இதனால் காலடி ஓர் அரசியல் மொழிப் பிரதிபுமாகும்.

இப்பிரதீயினை இரண்டு பெருங்கதை அலகுகளாகவும் பிரிக்கலாம். ஒன்று நிவேதன், நிவேதையுடன் தொடர்பான பிரதி. மற்றது ஏனைய பத்திகள். இவ்விரை பிரதிகளை சேர்த்து வாசிக்கும்போது ஒருவகை மாதிரியாகவும், தனித்தனியாக வாசிக்கும்போது வேறு ஒரு வகை மாதிரியாகவும் இதனைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

முதலாவது ழஸ்மில் சரீததீரகாலம்ஜொட்டு தொபீந்துவரும் வீடுதலையும் / காட்டிக்கொடுப்பும் வொழியப்படுகின்றது என்றால், திரண்டாவது ழஸ்மில் சரீததீரகாலம்முடிய இருபதாம்நாற்றாண்டில் கவடசிக்கடையில், ருவாண்டா ழொடக்கீ ழழக்கடல்வரை நடக்கும் உலகநிகழ்வுகளில் தொடரும் வீடுதலையும் / காட்டிக்கொடுப்பும் வொழியப்படுகின்றது. இறுதி இடு ழஸ்மில் களில் ழழக்கடலிலிருந்து தொடக்கி, கல்லீயையாற்றங்கரையுடாக கோயில்வெளிவரை தொடரும் வீடுதலையும் / காட்டிக்கொடுப்பாக கதை வொழியப்படுவதுனைக் காணலாம்.

ஆசிரியரின் பிரதிவகைப்படுத்தலில் வழிநின்ற பார்த்தால் கவடசீ திரண்ட கதையலகுகள் மாத்திரமே காலடியிரதீயின் பிரதான அலகுகளாகும். துணையவை ஒன்றுவொன்று ழடுவெய்யும், துணைசெய்யும் பிரதீகளாகும். ழன்றும் புறநடையாக நிகேதன், நிகேதை சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளில் வரும் பகுதிகளை தனிமுழுமையாகவும் வாசிக்கலாம். இத்தகைய பல்பிரதீத ழன்மையே காலடியின் முக்கியப்பண்பு என்பென்.

காலடி சமயவை வன்முறைஆசிரியரின் நியாயப்படுத்தும் ஒரு பிரதீ- ஆசிரியர் நியாயப்படுத்தும் இருமைய எதிரீமை கட்டமைவுக்கு ஏற்று தர்க்கமான காட்சிகளை குறிப்படுத்துவதுனைக் கொண்டு ழழப்போராட்டத்தின் அனைத்து ழிகழ்வுகளையும் இப்பிரதீ கதையலகுகளாகக் கொண்டுள்ளதனைக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஒரு பாணைகொற்றுக்கு ஒருகொறு பதம் என்பது போல சில நிகழ்வுகளை மட்டுமே மொழிநிகிருக்கின்றார்.

"உட்கை"என்று சன்முசுமச்சிவலிங்கம் அவர்களால் நாமம் இடப்படுகின்ற வீடுதலைப்போராளி ழழக்கடலில்லைத்து எரியும்கப்பல் தளத்தில் சாவை எதிர்கொண்டு மாவீரனான நிகழ்வு ழழப்போராட்ட வதுவார்தில் மிக முக்கியமான ஒன்று அதுவும் இலங்கை இந்திய சாதான ழுப்பந்தம் கைக்கொண்ட பின்னர் ழழத்தில் IPKF இவர் உலாவந்த கால கட்டத்தில் கட்டு என்கின்ற வீடுதலைப்போராளி மாவீரனாக மரணத்தை எதிர்கொண்ட தீரம் நம் எல்லொருக்கும் தெரிந்த கதை அந்தக் கதைபல்கின் ழர்டே தொடரும். கல்லீயையாற்றங்கரையில் காட்டிக்கொடுப்பவனின் முகமுடியை கிழித்தெய்யும் தாதமாவின் தீரம், கல்லீயையாற்றங்கரையில் உடைந்ததையுள்ளில் தொடரையில் தப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஆளான வீடுதலைச் சின்னம் துஷ்மீயின் ழக்ககாலம், கோயில் வெளியில், தொலைந்து போன கீரகவாசியான காட்டிக்கொடுப்போனை கட்டுவீழ்த்த வந்திருக்கும்

அனை தடவெளிமீதர்கனின் தீரம், என மொழிதல்களால் விரியும் கதையலகுகள்.

ஏற்கனவே சொன்னது போல சாதான வாசிப்புகரிய பிரதீ என்ற காலமைய சொல்ல முடியாது ஆழமான வாசிப்பை வேண்டியிருக்கும் பிரதீ. காலடியின் வீடுதலைக்கொண்டு ஆசிரியரின் துணைமையனைத்துக் கண்டு பிழக்கின்ற வாசிப்பினை வாசகன் செய்தாக வேண்டும். காட்சிப் படிப்புகளைக் கொண்டு குறிகளின் அந்தவகளைத் தேரும் முயற்சி இது இது சித்திக்தும் வாசகன் ஆசிரியரின் மொழிதலில் இருந்து கிவரால் மொழியப்பட்டதா வீடுதலைக் கூட கண்டுகொள்ள முடியும்.

இன்று, வன்முறைஆசிரியரின் அரும் எத்தகையது என்பதனை பீள்பரிசீலனை செய்யவேண்டிய தர்க்கநிலைக்கு, உலகவீடுதலைப் போராட்டங்களினதும், புரட்சிக்குப்பிரதீய சஜைக்களினதும் பெறுபெறுகள் பெரும் கவலை தருவனவாக உள்ளன. குறிப்பாக புரட்சிக்குப்பிரதீய சோவியத் ரஷ்யாவில் பல்லாயிரக் கணக்கான "குளக்கு"களையும், மாற்றுக்கருத்துக் கொண்டவர்களையும் படுகொண்ட எட்டாலிஸ்தம் கடும் விமர்சனத்துக்குள்ளாகி விட்டது.

வீடுதலையும் காட்டிக்கொடுப்பும் மட்டுமல்ல, உள்ளீயக்கப்படுகொலைகள், சகோதர இயக்கப்படு கொலைகள், தென்னிலங்கை நோக்கிய மாற்றுமக்கள் வெளியேற்றும் எனப் பெரும்சோகங்களினதது ழழப்போராட்டவரலாறு. இவைகள் காலடியில் சன்முசுமச்சிவலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பாத வீடுதலான பிரதீகளாக உள்ளன.

கருத்துமுதல்வாதம் மட்டுமல்ல, பொருள்முதல்வாதமும்; முதலாளித்துவமாதிரிகள் மட்டுமல்ல, மாக்சியமாதிரிகளும் இன்று பேரமைப்புக்களாகிவிட்டன. பேரமைப்புக்களில் எப்போதும் பக்கம்என்ற தன்மையே முதன்மை பெரும், அங்கு பெருங்கதைபடலே இடம் பெரும். அங்கு ஒற்றைத்தர்க்கமே நியாயப்படுத்தப்படும். சிறுகதையுடல்களோ, வட்டாரத் தர்க்கங்களோ இடம்பெறாது.

தமிழ்த் தேசமும், முஸ்லிம் தேசமும் எழச்சி கள்முருக்கும் வடக்கு கிழக்கு தமிழ்பேசும் பெருநிலத்தின் மீட்பானது ஒரு பொதும் பேரமைப்புச் சார்த்த, ஒற்றைத்தன்மை மட்டும் கொண்டதாக இருக்க முடியாது வடக்கு

கிறக்கு பெருநிலத்தில் பந்தரர்கள் ஒலிக்கும் கதைபாடல்கள் மெய்ப்படல் வேண்டும். எங்கு வாழக்கிடத்துள்ள துழிமொழிச் சிந்தனை வந்தவிற்பான பன்முகத்தன்மைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். துழி மொழியிற்பான மது கூட்டுநீயனைவுகள் பேசப்படல் வேண்டும். அதன் தொன்மைகள் மொழிய்ப்படல் வேண்டும்.

அறிவுலகின் பேரமைப்புக்கள் மீதும், அவைகள் கூறும் கருத்துக்கள் மீதும் கேள்விக்கு மேல் கேள்விகள் தொடுக்கப்பட்டு விட்டன. பூதிய வகைமாதிரியான சிந்தனை முறை, தோற்றம் கொண்டவிடத்து இருமை எதிர்மைகளிவான சிந்தனை முறை மொழியியல், மானுடவியல் என்பவைகளினும் பிரயோகிக்கப்பட்டாயிற்று. வரலாறு, மனிதன், பிரகந்தை என்பவைகளுக்குப் பதிலாக, அமைப்பு மொழி, பிரக்கையின்மை என்பவைகள் இடம்பிடித்தவிட்டன. அதிகாரத்தின் நன்மைமையானமாதிரிகளைப்பற்றி யூக்கேளவும், அடக்கு முறையின் நன்மைவங்கள் பற்றி கிராமசியும், பன்முகக் கதைபாடல்கள் பற்றி நீன் பால் லியாத்தரும் கூறவதைக் கேட்க முடிவின்றது.

மொழியின்தோற்றத்தினை மொழியியலில் தேடுகின்ற முயற்சி நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. மொழியின்தோற்றத்தினை இலக்கியத்தில் தேடித் தொடங்கி விட்டார்கள் அறிஞர்கள். வரலாற்றில் மனிதன் வசித்த இடத்தினை மொழி தளதாகக்கேக் கொண்டுகொண்டது மனிதனை இடம் பற்றியான பின் அவனை மனமும் தொலைந்தபொயிற்று. ஆழ்மனைதை மொழியில் தேடும் முயற்சி ஆறும்மனதிலிட்டு.

அதிபுனைவான, புதிர்ந்தன்மையான கதைவடிவில் காவியைய சைமுசம்சவலிங்கம் அவர்கள் மொழிநீதிருப்பதற்க்கான காரணம், அவர் எங்கோ ஓர் இடத்தில் கூறியிருப்பது போல், இந்தும்கி ஆமைபோல் இருக்கவென்றபடிதன் காரணத்திலானதாக இருக்கக் கூடும். இப்பிரதியின் புனைவுத்தன்மையினை கோணங்கியின் புனைவுத்தன்மையோடு ஒப்பிட்டுப்போகவது மிக எளிமையான கருத்தாடல் என்பேன். கோணங்கியினை புனைவுலகம் மிகவும் நன்மையானதும், பிரமாண்டமானதுமான மொழிதல் வகை பட்டதானும், கோணங்கியினை படைப்புக்களில் பரிசைய முடையவர்கள் இதனை புரிந்துகொள்ளமுடியும். கோணங்கியினை புனைவு போதை குரவல்லது. சண்முகம்சவலிங்கம் அவர்களது புனைவு போதைதர வல்லதுண்டு. காவியில் முறையு நீலைகள் தோன்றும் இடங்களில் வாசகன் மனதில் உண்டாவது ஒர் உயர் நிலை பரபரப்பை மொழியு புனைவொழையன்றா.

உயர்நிலை பரபரப்பை உண்டுபண்ணுகின்ற இவரது புதிர்ந்தனமான புனைவுக்கு மிகச்சிறந்த சான்றாக, கதைகளில் காவியையும், கவிதைகளில் வெளிப்பாடு வருகையையும் குறிப்பிடலாம்.

புனைவொழை மொழியில் எழும்போது, புனைவுபவலின் எழும்பு, இடைகுறைக்கா, யுயிரிட்டுந்து மெலேழுவது போன்ற மனவிடுகொள்ளு, எழுத்தப்பொறுமுறைக்கு அட்பால் கிரகநிலையை அடையும். அடையவேண்டும் இங்கு இடம் வலம், மேலே கீழே, காலமும் நேரமும், தாரமும் இடமும் கடத்தினைவாக அல்லது கலத்தனைவாக புனைவு அமைதல் வேண்டும். அத்தகைய எழுத்தில் தொடக்கம் முடிவான கட்டமைப்பு காணப்படமாட்டாது. பிரதியின் எந்தப்பக்கத்தில் இருந்தும், வாசகன் உள்ளுறையு முடியும். அத்த இடுமைஎதிர்மைகள் கட்டவில்லை போலும். முறான்கள் அறப்பட்டு விடும். முறையற்றவை தோன்றிவிடும். ஒரு கனலில் ஓட ஓட எல்லை தெரியாது இழக்கொண்டிருப்பது போல, ஒரு சிறு துணையுள் நடைபுடி சிற்பெறும்பு பயணம்செய்ய நீண்டபெருங்காலம் தேவைப்படுவது போல புனைவொழை அமைதல் வேண்டும். இதுவே புனைவின் வெற்றியும் கூட. இதற்கு துழியின் மிகச் சிறந்த உதாரணங்களை நெய்மொகன், கோணங்கி என்பவர்களில் எழுத்துக்களில் காணலாம்.

சண்முகம்சவலிங்கம் அவர்களின் காவிய்புனைவு அத்தகையதன்று. இவரது புனைவின்தாக்கம் முறையற்றநிலையில் புதிர் விடுவிக்கப்படுவதாய் இருந்தபோதிலும், முழுமையானதன்று. இவரது புதிர்கள் மிகமிக எளிமையானவை. துறிகி, தாதுமா, உடன்பி, இன்னாயு போன்ற பெயர்ச் சொற்களை மொழிவது மட்டும புதிர்ந்தனமான எழுத்துக்குப் போதும் என தர்கப்படுத்தவது சரியானதன்று. இச்சொற்களின் அல்லது குறியளிகள் குறிப்பான்களை

- து.. ஷ.. ரீ.. கி
- தா- த.. மா
- உ.. ட.. எ.. கி

இ.. எ.. தா... யு என ஒலிக்கும்போது எமது மனதில் காட்சிப்படிவங்கள் தோன்ற இடமில்லை. ஒலியின் வடிவமான எழுத்துக்கள் இங்கு அரித்துக் கொள்ளவில்லை. இடமிருந்து வரலான வாசிப்பு இங்கு அரித்தமற்றதை விடுகிறது. வலியிருந்து இடமான வாசிப்பிலேயே மேற்படி குறிகளின் குறிப்பான்கள் எழும்பும் இவியானது மனதில் படிபும் இலிவடிவம் கொள்கின்றது.

இத்தகைய வேலை புனைவின் தர்க்கமன்று இவ் சிவ வേഷையின் பரபட்டை.

இன்று யதார்த்தம் உருடைக்கப்பட்டுவிட்டது. அ-யதார்த்தம், அ-ஹேர்கோட்டுத்தன்மையான புனைவுகளே இன்று இலக்கியத்தில் அழிக பிரதிகளாகிவிட்டன. இத்தகைய பிரதிகளை புரிந்துகொள்வதற்கான மழிப்பீடுகளும், விமர்சனங்களும் நேர்மையாகச் செய்யப்பட வேண்டியது மிகமிக அவசியமானதாகும்.

காலடிய பிரதியின் மொழிதலில் சமகாலச்சிரசியல் தொடர்பான ஆயக்கவியல் - இருமை எதிர்மை வகைமாதிரி பேசப்பட்டாலும், சன்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் காலடியின் இலக்கிய வடிவில் பின் நவீனத்துவ கலை இலக்கியக்கோட்பாடு கொண்டவராக இருக்கின்றார், என்றும் கொள்ள இடமுண்டு. தஷ்ரீகி - இன்ஸூயூ என்சின்ற எதிர்மறை உறவுகொண்ட ஹீரோயின் அரித்தத்தினுடாக, தம்பாக்கி ஏந்திய ஏவின் படிமத்தை அனாவது அகிம்சை - இம்சை என கட்டமைப்பதிலிருந்தும், அ-யதார்த்தவடிவிலான கதைசொல்வதிலிருந்தும், பிரதிக்குள்பிரியும் பிரதிகளை கொண்டும் இம்முடிவுக்கு வரலாம்.

இவைகள் தவிர இப்பிரதியின் ஆக்கவினைச் சிறப்புக்கு ஆதாரமாக அனைகலியங்களைக் கூறலாம். பிரமணம்மக்களை வார்த்தையால் மொழிகின்ற விதத்தை சன்முகம்சிவலிங்கம் அவர்களது பல கவிதைகளில் காணலாம். அத்தகைய மொழிதல்கள் காலடியிலும் உள்ளன. உதாரணங்களாக, பாதாளஉலகில் புகைவண்டி வெளிச்சம், கைப்பிடியளவு தோன்றி, கண்ணளவாக மாறி, பின்னர் கடுகளவாகிப் போவதையும், கோயில் வெளியில் நீந்தும் ஆலையின் கிளைகளிலிருந்து மேலேயும் வெளவால்கள் ழுஞ்சுறு வெளவால்களாக தோன்று, காக்கை வெளவாலாக மாறி, குரங்கு வெளவாலாகிப் போவதையும் கூறலாம். இது எதுபோலவென்றால் பனித்தளிக்கூள் பிரபஞ்சத்தைக்காணும் ஞானத்தைப் போன்றதாகும். ழுண்பிரபஞ்சங்கள் பற்றியமொழிதல் கிரகநிலை எழுத்துக்களுக்கு மூதற்படியாகும்.

மழிப்பொழிபெயரும் வடக்குக்கிழக்கு பெருநிலத்தில் வட்டத்தைக் குறிப்படுத்த பனை, பனந்தொப்பு என்சின்ற சொற்கள் எழுத்துக்களில் மொழியப்படுவது போல, கிழக்கு மண்ணின் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தை குறிப்படுத்த பரமுந்திரிகையை, மரமுந்திரிகை தோப்பை சன்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் காலடியில் மொழிந்திருக்கிறார். வயலும், நீரும் ளர்ந்த பகுதியாக

படுவாங்கரையிருக்க, கடலோரம் படந்த மரமுந்திரிகை தோப்புக்கள் அளிவகுத்த எழுவாங்கரையின் புவிமூலக கல்விடையாற்றுகளையில் நாம் தரிசிக்கலாம்.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் கடலோரக்கிராமமான கல்லாற்குறை கல்லிடையாற்றங்களர எனவும், தவாரகயுகத்து ஆலமரம் போல் பெருதயர்வு நிற்கும் ஆலமரங்கள் கொண்ட கோயில்வெளியான பண்ணுருப்பை கூறவதும் இவரது புனைதிருக்கு அடையாளங்களாகும்.

மொழியின் அழிகபட்சத் தேவையை கோருகின்ற பல இடங்களில் மொழியாளுகை போதாதென்றே கூறவேண்டும். அத்தகைய இடங்கள் உள்ள இடங்களாக தஷ்ரீகி, ததுமா போன்ற பெயர் சொல்லக்கூடியவைக் கூறலாம். இச் சொற்கள், தடஷ்-றீ-கி, தா-து-மா என்சின்ற ஒலி இலயுகளில் பொருள் தந்துவிடவில்லை. விவரணைகளினுடான காட்சிப்படிமங்களிலேயே புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றன. மொழியின் அழிகபட்சத் தேவை கவனம் எடுக்கப்படாதிருப்பினும் மொழியின் அனைக சாத்தியப்பாடுகளை இவர் மொழிந்திருக்கின்றார். மண்டபமத்தை காட்சிப்படுத்தக்கூடிய மொழித் தேர்வும், வர்ணனையும் அனைகம் உள்ளன. "பூஞ்சிறகு வெய்ந்த தலை" என ஆளுயரக் கழகின் தகையை வர்ணிப்பதை உதாரணமாக கூறலாம். பாத்திரக்கக்கிணடபிலான களைக்கித்தமான உறையாட்களுக்கு உதாரணமாக கோயில்வெளியில் வைத்து "தஷ்ரீகி" நீ எய்பாது உயிரித்தெழும்பாய்" என்ற தாத்தா கேட்க "முன்றாம் நாளில்" என்று தஷ்ரீகி கூறுவதைக் கூறலாம்.

காலடியுப் பிரதியின் உலக நீகழ்வுகளில், வீடுதலைமீள் சின்னமாக தஷ்ரீகி தோன்றும் இடங்களில்தர்க்கம் நியாயமானவைகளா? சிதறண்ட சோவியத்யூனியனின் ஒரு தண்டான வன்ச்சியை மலையாழ்வாரத்தில் புள் மணறலில் நிலக்கண்ணிவெடி புதைக்கும் தஷ்ரீகியின் இருத்தலும், பிளவுண்ட யுகோசெலாவியாவில் யூ-என். ஓ. அமைதிக்காக்கும்படையில் வரும் தஷ்ரீகியின் இருத்தலும் ஒன்றுகொணவைகளா? பொதுவதிரியை நேக்கிய முனிவர்களால் வீடுத்து மையம் பின்னகத்தப்பட்ட, பக்க வினைவுகளை தாமே தோற்றவித்து, அதிலிருந்துவிடுபட பெரும்வொகை உயிர்களை காவுகொண்ட எழும் பேரறாட்டத்தின் தர்க்கம் நியாயமானதாதுளா? இவைகளில் நாம் நினையவே வாதப்பிரதிவாதம் செய்பமுடியும். செய்யவும் வேண்டும். தர்க்கம் எப்போதும், ஒற்றைக் குரலானதாக இருக்கக்கூடாது. தேவைப்பட்டுமிடங்களில் வட்டரத் தர்க்கங்கள் பேசப்பட வேண்டும். அது, பல்குரலினதாக்கவும் இருக்க வேண்டும்.

வடக்கு / கீழ்த்து

இடசாரீர்குழறு / வலதளாரீர்குழறு

இதன்என்கைக்கும் புரட்சியை வென்றே செல்லும் துமிழ்த்துப் போராட்டம் /

அகண்ட துமிழ்த்துதை இலட்சியமாகக் கொண்ட போராட்டம்

துமிழர்கள் / முஸ்லிம்கள்

யாழ்ப்பாண / மட்டக்களப்பான்

என்கின்ற இருமைஎதிர்ப்புகளின் தரிக்கம் நியாயமானவைகளா? துமிழ் தேசம் / சிக்களதேசம் என்கின்ற இருமைஎதிர்ப்பை தரிக்கம் தீவிரந்தவதானா? துமிழ்தேசம்/முஸ்லிம் தேசம் என்கின்ற இருமை எதிர்ப்பை எத்தனையது? எனப்பலவாறான பல்தர்க்கங்களை உபசுமயம். இவைகள் மூலத்து மிக ஆழமாக பேசவேண்டியது, விவாதம் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியமானதும் அவசரமானதும்.

பலப்பிய மாந்தித்தவரங்களைக் கண்ட எமது மனமீன் வாழ்வை இவந்திரஇயக்கவியல் மாந்திரிகளை அல்லது இருமைஎதிர்ப்புகளை கட்டையப்பதன் மூலம், புரிந்து கொள்ளமுனைவது மிகவும் பிழையானது. அல்லதானும். கிராமசியும், போத்திரியாவும் இன்னும் பல பின்நவீனச் சிந்தனையாளர்களும் பயனீதனது போல, மார்க்சியத்தின் சோவியத், சீன மாந்திரிகளைப்பற்றி உபசியது போல, மார்க்சியத்தின் எமது பிராந்தியத்திற்கு ஒத்தவரக்கவிய நடைமுறை மாந்திரிகளைப்பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு பல்லினத்தன்மை கொண்ட, கட்சிகளுக்கிடையில் ஜனநாயகம் கொண்ட, உட்கட்சிஜனநாயகம் கொண்ட நடைமுறை மாந்திரிகளுக்கு உதவக்கூடும்.

இயக்கவியல் இருமைஎதிர்ப்பை கட்டையவுதான், எதிரும் புதிருமான போராட்டம்தான். இருப்பினும் தனக்குள், தமக்குள் இயக்கவியல் அமைவுகளை தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். அதனால் வின் இழப்புக்களைத் தவிரக்கலாம். காலத்தை மிச்சம்பிடிக்கலாம். எழத்தேசியவாதம், துமிழ்தேசியமாக மாறி, முஸ்லிம் தேசம் / துமிழ்தேசம் என நாம் அரவியலில் பிளவுண்டிருக்கத் தேவைபடுகலை. துமிழ்பேசம்மக்கள் என்ற அரவியல் அமைப்பைத்தே துமிழ் தேசியம் பெற்றுக் கொள்ளாமல் போனது தரத்திடமே. இதனை இன்று, துமிழ்தேசியத்தின் விடுதலைக்கு முட்டுக்கட்டையாக முஸ்லிம்தேசம் அமைப்பப்படுதல்படுவதனைக் கொண்டு நாம் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும். முடிவாக, சண்டிமகட்சிவலிங்கம் அவர்கள்

காலப்பிரதீயில் வன்முறையின்அறம் பேசுகின்றார், இன்னும் "துப்பாக்கி குழலில் இருந்துதான் அரவியல் பிரக்கிறது" போலும், அவருக்கு.

"துப்பாக்கிக்கு முளை இல்லை.
இதயமும் இல்லை
விரல் தன் விசை அழித்த
வெடிக்கும்
உயிர் குடிக்கும்.
கருவில் இருக்கும் குழந்தையின் என்மும்.

விரலே, என் விரலே
முனைபும் இதயமும் உள்ள என் விரலே
ஒரு கணம் யோசி
மீண்டும் ஒரு கணம்....
குறி சரியான திரும்பவும் யோசி.

இன்னும் நூறு ஆண்டுகள் போயினும்
உன் குறி சரி என மக்கள் கரும்
தீசையினில் மட்டுமே
விசையினை அழித்த
அன்றேல்
நீயும் ஓர் கொலைகாரன் என
வரலாறு என் நெற்றியில் எழுதும்."
என்று முடிக்கிறது கவிஞர் எம். ஏ. நாமாணின் கவிதை ஒன்று.

மு. பொன்னையப்பலத்தின் "நோயில் இருத்தல்" நான்காம் பத்திய ஓ. ஜே. கனகசெட்டினாரின் நூல் கிளப்பலாம்

ஒப்புமைகளும் உருவகங்களும்.....

மு. பொ. வின் "நோயில் இருத்தல்" என்ற நூலின் தோக்கு எதையோ அல்லது விரும்புவதாக இருக்கிறது இந்திய அமைதிப்படைக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் போராடிகளாகக் குடியியலில் போர் வெடித்த அதே காலகட்டத்தில் அழிவது 1960ல், ஸ்டாலிடி சயரோக ஆரோக்கிய ஆசிரியரின் 1967ல் ஊம்பு தொட்பான நோயாளியாக யாழ்ப்பாணத்திலும் கிளிக்கப்பட்ட சிவசையின் சிறப்பும்சம் கருவிலிருந்து பிரசவ வேதனையுடன் பிறக்க சிவசையின் தேசத்தே அந்தப்படுத்துவதாக மு.பொ. தனது முன்னுரையில் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார். மீண்டும் இம் நாவலை வாசித்த பின்பு, ஆசிரியர் தனது நோயின் காயத்தையும், வேதனையையும், குறியீடாகவதில் வெற்றி பெறுகிறாரா என என்னை தானே கேட்டுப் பார்த்த பொழுது, அது அவ்வாறு பெரிதாக இல்லை என்பது எனது வெளிப்படையான விடயமாக இருப்பதாக நான் அஞ்சுகிறேன்.

விரிந்த ஒப்புமை மட்டத்தில் ஏதோ சமந்தர நிதழ்களை முன்வைத்து கற்பனையை ஏதோவகையில் விந்தரித்து இவர் வெற்றிபெறுகிறார். குறிப்பாக இரண்டாவது பாகத்தில் தனது நோயின் நிலைமைக்கும் தேசங்களுக்கு மீளையிலான சமந்தரங்களை இவர் இணைப்பதைக் கூறலாம். சிறு. மு. பொ. கையப் பொறுத்தவரை அரும்புவிடும் தேசத்தினர் உண்மையில் வீழ்ந்துள்ள நோயின் தன்மை என்ன அன்றிரும் அற்று தன்மையா கிப்படியெனில், பிறர் இதற்கு வேறுபட்ட வைத்தியத்தை செய்யக் கூடும் ஆனால் உள்ளது போல், ஒப்புமைகள் சமந்தரத்தாள்களில் செல்கின்றன. இது ஒரு உருவகமாக இருக்கிறதால், ஆசிரியரின் நோக்கம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக அம்பேத்காமுவின் பிளேக் (Plague) இக் கூறலாம். இதன் ஆவணபூர்வ யதார்த்தத்துவத்தக்கும் குறிப்பீடுக்கு மீளையிலான ஒன்றை ஒன்று தொந்தரவு செய்யும் உருவணைக் குறிப்பிடலாம். நோயாளியின் அழிவாறத்தில் கீழ் பிறன் நாட்டின் நிலையை உருவகரீதியான விபரணமாகவும் எதிர்ப்புக்கான தேவையாகவும் கருக்கவாண்ட நாவலாக Plague உள்ளது (Christophr Butter) ஒப்புமை, பித்தலியேகமாகவே விடயங்களை ஒப்பீடு செய்கிறது. அதே வேளை.

உருவகமாக இணைக்கச் செய்வதனால் அட்டைப்பை இரண்டு சிவசைய அகற்றும் மெலாக எம்மை வாசிக்கப் பண்ணுகிறது. உருவகம் என்பது ஒரு வெறும் இலக்கிய உபாயம் அல்ல இதன் ரீதியிலும் மதம் கருத்து யாதும் மீகப்பழைமையாய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது. இது நோய்க்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையாகவும், விடயப் பொதுப் பகுதி சிவசையின் உண்மையை முறையாகவும் உள்நாட்டால், இயல்பான மனநிலையான பித்தலியேகம் பார்க்கப் பண்ணுகிறது.

நாவலில் முதல்பகுதி ஸ்டாலிடி சயரோக ஆரோக்கிய இல்லத்தில் பித்தலியின் மையமாக உள்ளது இது 70 பக்கங்களாகப் பொருள்பெறுகிறது தத்துவார்த்த சிவசையுக்கும் கூர்மையான திகழ்ப்புகள்பட்ட சிவசையத்தியசானை ஊழியர்களின் விபரணத்தையுடைய பித்தலியை, ஏற்படுத்துகிறது இப்பகுதிகளின் சில, கனகசெட்டினார் பொதுமக்களால் சோதிக்கின்றது மனிதன், வாகைகள் எல்லா காரணம் கருத்தியம் கருது குருட்டுத்தனமான பிரயத்தனங்கள், குறைபாடுகள் வெளிப்படுத்துதல் மெல்ல அந்தத்தத்தில் வாசிப்பது நான்மன் மட்டுமல்ல பிறரையும் ஒரு காலத்தில் நாவலு வாசிக்கப்பண்ணுகிறது என்பதையும் அவ்வகையில் மனநிலையாகவந்தே.

இரண்டாவது பாகத்தை ஒப்பிடும்பொழுது முதலாமப்பகுதியின் முதலாமபாகம் மிக சுவகாசமாக உள்ளது ஆசிரியர் - எனது கண்களில் சிவசையின் இரண்டாம் பாகத்தில், உள்ளது போல் ஆதலாகம் மொத்தமாக ஒரு சிவசைய ஆதலால் அவரது சிந்தனை ஒட்டல் சிவசையின் கருத்துகள் ஆற்றப்படுத்தப்படுகிறது.

இவருடன், நான் முழுமையாக இணங்க முடியாத என்னை சிவசையின் கண்கள், பொழுது, தாயின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த சிவசையின் குக்கம் கருத்தைக் கெற்றசத்தைய பகுத்தறிவு வாதம் இருன்னம் நமக் கருத்து ஒரு சிவசைய பூக ஆதமீகத்தை நோக்கி அவற்றை அப்படிப்படுத்தல் தான் ஏற்பாடு (Diaspora - diaspora) வளர்வதாக இருக்கிறார்.

மதம் ஈர்ந்த அனுபவங்களை அப்படியே ஒதுக்கி விடுகிறது. தான் கூறலாக இல்லை (William James) மதம்மார் அனுபவங்களை மனநிலை கருத்துகள் வாசித்த பின்பு யார் அவ்வாறு செய்ய முடியும் எனில், பகுத்தறிவு வாதம் சிந்தனையால் தாக்கவையுந்து, கடவுள், பிரயத்தம் என்பன அப்போது கருத்து முடியாத விடயங்கள் என்பதில் நம்பிக்கையான ஒதுக்கலாக முன் சிவசைய விடுகின்றேன்.

அகம், புறம் என்று எதிரிடையான பார்வைகளை ஒன்றுபடுத்தும் வகையில், ஆசிரியர் தன்னை வரையறை செய்து கொண்டு உண்மையில் *dialectical* நீதியாக புரணத்துவமுடைய ஒன்று சேர்க்கிறார். புறப்பார்வை தேய்ந்து போகும் ஒன்றாகவும் அகப்பார்வை நிலையான ஒன்றாகவும் உள்ளன.

'மதம் மக்களின் அபிவி' என்று மான்கள் கூறிய சொற்றொடரை பயன்படுத்தி மான்களும் மான்களிக்கும் வணக்கப்படுத்தப்பட்டு கொள்ளப்படுகிறார்கள். மான்கள் அந்த பந்தியில் கூறும்போது மதம் என்பது இதயமற்ற உலகத்தில் ஒரு இதயமாக இருக்கின்றது என்று கூறியிருப்பதை மு. பொ. உட்பட பலர் மறந்த விடுகின்றனர். R.H. Tawney; மான்கள் பற்றி கூறும் பொது அவர் உண்மையில் ஒரு கடைசி சிந்தனையாளராக இருக்கிறார் எனக் கூறுகின்றார். மான்கள் முடிவானதுவற்றை கருணையாகச் சமயமையையிடும் அவருக்கு ஆதாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர் என்பதையிடும் பிறர் கருத்துக் கூறலையிலும் மான்கள் ஒரு பழையறப்பாட்டுத்தீர்க்கதரீசி எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மான்கள் தூண்டுதல்க்கு ஆதரவளித்தமை மறுக்க முடியாத ஒரு வரலாற்று உண்மையைக் கொண்டது அவர் வாழ்ந்த கால கட்டத்தில் நிறுவன பெருத்தப்பட்ட மதம், பாவகரமான சமூகக் கட்டமைப்பை தோன்றச் செய்ததன் அக்கட்டமைப்பு கடினமால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டதாக நிபந்தப்படுத்தப்பட்டது. பின்பு எற்பட்ட நிபந்தனைகளில் குறிப்பாக கோட்பாட்டு விடுதலை (Liberation of Theology) மான்களிடத்திலும் கிஸ்தவத்துக்கும் ஒரு வித இணக்கப்பாட்டை மீளாற்றப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. (ஆயினும் வந்திக்கான எந்தபணத்தால் இது அதிகாரமளிக்கப்பட்டவின்மை)

கொதுவான தத்துவமீறத்த பிரதிபலிப்புக்களுக்கு அயால் Aldous Huxley யின் *Doors of Perception* இ திணைமணி தொடுவதற்கும் ஆசிரியர் முயல்கிறார். ஆனால் ஒரு இருண்மையான பார்வையை அதே Drug-Trip மட்டத்தில் (மனத்தை எப்படித்தான் வளைத்தாலும்) கருத முடியும என நான் அங்கலாய்க்கிறேன். எத்தன் (Sartre) கூட பொதைப் பொருட்களுடன் புரிசாத்த அனுபவத்தை ஏற்படுத்தி, அவ்வனுபவம் தீர்ந்த கடினமாக இல்லை என்பது எனக்குச் செய்தியாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த ஒரு சர்க்கிலிமன் என கிறிஸ்தவத்துக்கு மதமாறிய ஆயிரக்கணக்கான தலிதமக்களைக் கொண்டுள்ள என ஆசிரியர் குறிப்பொன்றைத் தருகிறார். இக்கூறுப்பு போத்தகுகளின் காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர் தியாகிகளின் படு கொலைக்கும் பொருப்பாக இருந்த சங்கிலி மனைகளைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம்.

அலெக்ஸாண்டர் வேர்த்தின் *Battle of Stalingrad* வாசித்த பின்பு இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் போது பிரித்தானிய மற்றும் அமெரிக்க நாடுகளினால் வாக்களிக்கப்பட்ட இராணுவ உதவி எத்தியமையாத பட்சத்திலும் ரஸ்யர்கள் தமது வீரத்தின்மையை வெளிக்காட்டினார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. மொஸ்கோவில் லண்டன் ஈழம்ஸ் சஞ்சிகையின் வதிவிட நிறுபராக இருந்தவர் வேர்த். அத்துடன் அவர் பொல்கிவிக் அனுதாபத்தை கொண்டிருந்தார் எனக் குற்றம் சாட்டுவது கடினமானது.

தத்துவத்தில் அதிமமான விடயங்கள் களவினைவிடவும் பிராந்தனை மூலம் சீத்திரப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை இவர் நம்புகிறார். கொஞ்சியோவுக்கு அந்தமைய லொளிக் விளக்கங்களில் எவ்வித தளமும் இல்லை என்பதுடன், உண்மையில் பக்கிங்காம் அரண்மனைக்கு கிடலர் *Liottij Sri Aurobindo* யின் "*Psychic Bombardment*" தடுத்திருந்தது *Aurobindo* யின் துணை இல்லாதிருந்தால் இங்கின்றது கிடலர் காலையில் மு. பொ. கூறுவதுபோல் அழபணத்திருக்கும் இதனை அவர் தீவிரமாக அறிந்தப்படுகிற எம்மை ஏமாற்றலின்மை.

கிடலர் *Megalomania* ஆக இருந்ததுடன் தான் இராணுவத் தலைமைகளினால் வழி நடத்தப்படுவதை விட தனது சோதிடர்களால் வழிநடத்தப்படுவதையே மிக விரும்பினான்; என்பது பாரம்பரியக் கருத்தாலும், சோதிடம் தொடர்பாக கிடலர் கொண்டுள்ள எண்ணத்தை அறிந்து அவருடைய அணிகளாகவும் கிடலர் நகர்வுகளைப் புரிதப்படுத்துமுமாக *Think - Tank* என்ற சிந்தனைத்தபாகம் ஒன்றை அமைத்தனர். இவ்வாறு இரண்டாம் உலகயுத்தம் படை அணிகளினால் நடத்தப்பட்டது என்பதைவிட சோதிடர்களால் நடத்தப்பட்டது என்பது மதி உண்மையாகும். தனது சோதிடர்களால் வழிநடத்தப்பட்டு பிள்ளையை சம்பவங்கள் பிழையாக வழி நடத்தப்பட்டதை எண்பிக்கின்றது இராணுவ அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது கிடலர் ரஸ்யாவை ஆக்கிரமிக்க முனைந்தார். இது உலகை வெற்றிகொள்ளவேண்டும் என்ற இவரது திட்டங்களை உயிர் பொடியாக்கியது. இராணுவ அதிகாரி, லீனர் மற்றும் செம்பலையினதும் ரஸ்ய மக்களின் தனிசு வீரமும், ஒன்றிணைந்து, கிடலர் கொண்டிரமான திட்டங்களை அழித்தன. வேறாரும் இத்தகைய விளக்கங்களை முற்ற முழுதான ஒன்றாகக் கருதி இதுவிடயத்தில் ஆழமாக நடுபட நான் விரும்பவில்லை. ஒருவரது எண்ணக்கருத்து அவரின் விளக்கங்களை வழிவகைமக்கின்றது. உண்மைகள் (*facts*) அவற்றின், முகத்தொற்ற

விளக்கங்களை எடுத்தல் செல்வதில்லை. மேலும் எது உண்மை என
 கணிக்கப்படுகிறதோ அது கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது.

முதலாம் பாகம் நோயாளி - கதை செல்லி, வெளியை உற்று நோக்கும்
 பார்வையுடன் தொடங்குகிறது. திரண்டாம் பாகம் நீள்வட்டமான ஒரு நகரத்தில்
 கறக்க விலக்கமுடன தீர்ந்து கொள்கிறது. யாழ்ப்பாணம் வைத்தியமாளவை
 கலையு கட்டிலில் நோயாளிகளிடக்கிறார். இப்பகுதி வேக நடை கொண்டதாகவும்
 நளம்புவியாதி நோயாளியின் நிலையின் விபரணமாகவும் இங்கிய
 அமைதிப்படையின் இராணுவக் செல் தாக்குதல் ஆக்கிரமிப்பு பற்றியும்
 அப்பொழுது நிலவிய உத்தேசக் குழுவையும் மிகக்ஷணக்கமுடன் விபரீகரிந்து
 இங்கிய அமைதிப்படையினரின் இராணுவக் கிணடிகட்டிகள் தாக்குதலில்
 மு. பொ. உட்பட பொதுமக்கள் பங்களிக்கும் வள்ளல்களினும் துடித்தப்படுகின்ற
 ஒரு வாழ்வு - மரண ஒட்டப்போட்டியின் உச்சக்கட்டங்களை விபரீகரிக்கின்றது
 இது ஒரு மிக நாடகப் பாணி உள்ளதாகவும், எனது அறிமுகக் குறிகள்
 மத்தியில் ஒரு தாக்கமுள்ள முடிவு கொண்டதாகவும் வாசிப்பதற்கு
 பெறுமதியான ஒரு நாவலாக அமைந்துள்ளது.

“Third Eye” 7வது வெளியீடு
 தமிழில் - பொன். கணேசன்

வாழ்க்கை.....

காலவழி - யாகியேன
 கனவுகளு நோயோ
 என் காலங்கள்
 மடத்தம்பட வேண்டுகொண்டபுது
 கர்த்தரின் ஏற்பாடாயிற்று

அதி வேக வண்டியின் மீள்
 விரைன்றொழந்து விடு தூரம்
 கணப்பொழுது
 காற்றில் பறந்து
 குன்றிலோ குழியிலோ வீழும்
 அருகொவ்வையர் போல
 சம்பவங்கள்.

ஒரு 'கிரேஸ்' புண்ணாக்கோ
 சினியோ மரக்கறிபோ
 மச்சமோ மாமிசமோ கமந்து
 கசங்கிக் கிழிந்து
 பணியில் அகப்பட்டு
 கோடை வெயிலில் நிறம் வெள்ளி

மெருவேயர் பெருஞ்சிவ்
 கிறு செடியில் சிக்குண்டு
 கச்சான் காற்றில்
 L.L.M. ந்தும் ஒய்ந்தும் நிற்கும்
 ஒரு ஈம்புது சத
 'சொப்பிங்' பை போல
 தொங்கிக் கி க்கிறது வாழ்க்கை

- மறுமூலம் ஹான் -

பள்ளிப்பருவம்

கிணற்று முன்றலில்
அடர்ந்து படர்ந்து கிடந்த
வற்றாசை மட்டுத் கிடந்தது.

மச்சிகளுக்கும் பயற்று
மெய்கீதீன்களால் போய்த்தலில்
மாதூளை, கொய்யாசைவும் மாணோர்.

என் மனைவியின்
எலி அணில் வெளவால்களை
கண்டபடி தீயிதீன்களால்

எனக்கும் பள்ளிப்பருவம் மட்டுமே
ஞாபகத்தில் வந்தது, விரிந்தது.

நகுமான், ஏ. ஜெயலக்ஷ்மி

இவ்விதழின் படைப்புகளின் கொடும்பு முறைகுறித்த
அபிப்பிராயங்கள் எழிப்பார்க்கப்படுகின்றன. எழுதுங்கள்
கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள் ஏனெனில் நாம்
பேசியாகவேண்டிய விடயங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன.

இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிதைகள் முஸ்லிம் இஸ்லாமிய ஒரு அறிவிக்கையாக.

முஸ்லிம் இலக்கியம்

அ. வ. நியலாள்

தமிழிலக்கியமா? தமிழில் இலக்கியமா?

எம். ஏ. ரு. மு. அனிலாபதி ராஜ் மலர் மலர் கலையு.....

“நவீன இலக்கியத்தை மதரீயாக அடையாளப்படுத்தவது சிரமமானது. கிறிஸ்தவர்களான டி. செல்லராஜை வெறுப்பிய தேவதாசனை கிறிஸ்தவ இலக்கியகாரர்கள் என்று சொல்வதில்லை. அந்நேரத்தில் வைக்கம் முகம்மது பஷீர, கே. ஏ. அப்பாசை, தேய்வில் முகம்மது பீரானை, இஸ்லாமிய இலக்கியகாரர்கள் என்று அறியவில்லை. இஸ்லாமிய அல்லது கிறிஸ்தவ அல்லது சைவ என்று அடைபிட்டுள்ளவர்கள் வரும் போது அவை மிகத் தெளிவாக மதசார்வத்தால் குறிப்பிடுகின்றது. இலக்கியத்தைப் பல அடிப்படையில் பிரித்தபார்க்க முடியும். பொருள் அடிப்படையில், பிரதேச அடிப்படையில், கால அடிப்படையில், இயல்பில் வகைகளில் அத்தகைய ஒரு வகையாக இஸ்லாமியர்களால் படைக்கப்பட்ட தமிழ் இலக்கியத்தை நாம் பார்க்கலாம்” - (எம். ஏ. மு. அனிலா) - விபூகம் 04

* * * * *

ஒவ்வோர் இலக்கியமும் தமக்கென ஒரு வரலாற்றுமரபைக் கொண்டிருப்பது போல, நமத்தீய முஸ்லிம் இலக்கியமும், ஒரு இலக்கியவகையாக, கோட்பாடாகப் பெயர்வதற்கு முன்னர், தமக்கென ஒரு நெடும்மரபினை, இலக்கியவிவகையினை, தன்னோடு, உடைய வழிபாடையால் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. அது, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் என்ற பரம்பரை அடையாளத்தை புதிய பரிணாமம் பெற்ற இலக்கியமாக, முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாடு, இளம் முஸ்லிம் கலை இலக்கியக்காரர்களினால் இன்று பெயர்வதற்கு.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலம், இந்தியாவின் தமிழகமும், உறுப்புலவரின் சீராப்புள்ளம், வாய்ந்த தொடக்ககால இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிதைகள் இதனை உறுதி செய்கின்றன. காயியம், கலம்பம், அந்தாதி, காலாட்டு, திருப்புகழ், பிள்ளைத்தமிழ், மாணா நாயகம், படைப்போர், மனை, அம்மாண, சிந்து, கும்மி, கோவை, சுகம், குறும், கீர்த்தனம், கிஸ்ஸா, ஞானப்பாடல்கள், வண்ணம், சிறுகதை, நாவல், கவிதை முதலிய ஒவ்வொரு வகையிலும் முஸ்லிம்களால் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் எழுதப்பட்டது. அதுனால் தமிழ் இலக்கியமும் வளம் பெற்றது எனலாம்.

எழுத்து இலக்கியப்பரம்பல் பல்விதமான இலக்கியக் கோட்பாடுகள், பல்வேறு பிரிவினரால், பல்வேறு காலகட்டங்களில் பேசப்பட்டன. இப்பல்வேறு காலகட்டங்களிலும்? பல்வேறு பிரிவுகளிலும் அவரவர் சார்ந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டில் இலக்கியப் படைப்பவர்களாக முஸ்லிம்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒரு பிரிவினரால் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் தீவிரமாக பேசப்பட்டது. அவ்விதத்தில் பெரியல் மறநாடுகள் கூடப்பட்டன. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் தொகுக்கப்பட்டன. இருப்பினும் தமிழ் இலக்கிய மதிப்பீட்டாளர்களால் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியமாகவே கருதப்படாமல் போதும், விமர்சனங்கள் கூறப்பட்டபோதும். அது இன்று, முஸ்லிம் இலக்கியமாக கருதப்படாமல் பெற்றியுடையது, அடக்கு முறைக்கு, அறிவுரைத்திறந்த எதிரான ஒரு கலாச்சார ஆயுதமாக இளம் முஸ்லிம் இலக்கிய காரர்களால் மூன்றாவது பேசப்படுவது என மதிப்பீட்டாலும், விமர்சனகண்களாலும், அந்த நிறத்த முடியால் போய்விட்டது என்பதை வரலாற்று உண்மை.

80 களில் அ. எ. சிப்தான்ஸமதினதும், இளம்பிறை ரஹ்மான்னதும் காலகட்டம் எழுத்தின் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான காலகட்டங்களாகும். அவை அவர்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியமானது இஸ்லாமிய ஷரீஆ அடிப்படையில் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியும் எழுதியும் வந்தனர். தங்கை பொன்ற ஷரீஆ கதைகளையும், ஒளி, ஈர்ப்பு, அறிவுப்பிரயாணம் போன்ற இஸ்லாமிய மதசார்பான கதைகளையும் எழுதினர். உலக இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளுக்கு முன்னோடியாக மருதமுனையில் செய்யதுஹுஸைன்மொலலானா அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை "காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்" என்ற பெயரில் தனது அரக வெளியிடாக ரஹ்மான் பதிப்பித்தார்.

இதே காலகட்டத்தில் பித்தன்வா, மருதார்க்கொத்தன், அண்ணல், ஸாட்சிக்கமால், சைவ சிஹ்மதி, எஸ்.எஸ்.எம். ஹுஸைன் போன்றவர்களும் படைப்பிலக்கியம் செய்தார்கள். பெரும்பாலான இவர்களுடைய படைப்புகள் அ. எ. அவர்களது இலக்கியக் கோட்பாட்டை நிராகரிப்பவைகளாக இஸ்லாமிய வழங்குகையை தர்க்கப்படுவதாக இருந்தன. முஸ்லிம்களது பேச்சு வழக்கு, சிந்தனைகொடுமை, ஏறண்டல், நீல உடையின் சமூகக் கொடும் என்பன இவர்களது பாடுபொருளாக, எழுது பொருளாக இருந்தன.

இவ்விருபேர்களுக்கும், பிறிய காலகட்டங்களில், இஸ்லாமிய ஷரீஆ

சட்டப்படி எழுதுவது மட்டுமல்ல இஸ்லாமிய வாழ்க்கை அனுபவங்களை படைப்புகளில் எழுதுவதும் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்தான் என்ற வாழ்ப்பிரதிபாத்ததற்கு உதவியெய்திருக்கின்றன.

காஸ்மர்க்கினால் மாபெரிய சமூகத் தொகுதியாக அண்டயானம் காணப்பட்ட உறுத்கும் பக்களின் விழிப்புணர்வு, வர்க்க உணர்வின் ஊட்டச் செய்வதற்காய் படைப்புகளும் இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியம். அவ்விதத்தில் சோசலிச யுத்தத்தாலும் என்ற இலக்கியக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று முற்போக்கு இலக்கியம் பேசிய பிரிவினரால் எம். ஏ. நாயன் அவர்களும் மிக முக்கியமான ஒருவர். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை தமிழ் இலக்கியமாகவே கண்டு, அதன் குறைகளை எழுதி, விமர்சனங்களையும் இவர் மிக முக்கியமானவர். 80, 70 களைத் தொடர்ந்த 80களிலும் கூட எம். ஏ. நாயன் கவிப்பினம், படைப்புணர்வு என்பன தமிழ்ச்சான்று தமிழ் மனம் காற்றதாகவே இருந்தது.

1980களில் தான் மக்கள் இலக்கியம், சோசலிச யுத்தத்தாலும் முதலான கருத்துக்கள் தீவிர விமர்சனத்திற்கும் மீள்பரிசீலனைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்ட காலகட்டம். அடக்கப்படும் ஓர் இளம், அடக்கு முறைக்கெதிராக, அதிசாரத்திற்கெதிராக, ஒரு கலாச்சார ஆயுதமாக, எதிர்ப்பு இலக்கியமாக இலக்கியத்தை பயன்படுத்திய போது, அதிலும் எம். ஏ. நாயன் மிக முக்கியமான பங்காளியாவே இருந்தார். யாழ்ப்பாணம், அடக்குமுறைக் காலம் அதுவே தொடர்மான போராடுவதற்கான நியமான காரணங்களும் அவரை தமிழீழ விடுதலைக்கான தயாரிப்பு காலகட்டங்களில் அர்ப்பணிக்கவேண்டியது. அதுபோலப் பேசுவதனை உதவின. எழுப்போராட்ட சூழலில் இவர் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட பல கவிதைகள் தொகுப்பின் முக்கியத்துவம் கொஞ்சமளதல்ல. இவர் எழுதிய புத்தகின் மரணம் யாழ் நகரம் எரிப்பின் போது எழுதப்பட்டது இன்னும் பல கவிதைகளும் எம். ஏ. நாயன் என்சின் முஸ்லிம் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட போதும் அது எழுத்து தமிழ் இலக்கியமாகவே காணப்பட்டது அவ்வாறே அவரும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அறியவும் பட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் 1990 களில் நினைவு அவ்வாறன்று. தொப்புள்கொடி அறுக்கப்பட்டது போல் யாழ்ப்பாணம் காலகட்டத்தை சூழலும், வாழ்வும் இல்லாதது போயிற்று. வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது அவரும் வெளியேற்றப்பட்டார். அதற்கு முன்னரும் பலர் அர்ப்பணிக்கவேண்டியது

வடக்கிலிருந்து வெளியேறியதன் பின் வளர்ச்சியிலிருந்து இனநாயக மறுப்புத்தன்மை அடையாளம் அளவற்ற விளக்கத்தொடர்புகள் இருக்க வேண்டும். 1990களில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தென்னிந்தியாவுக்கும் புரட்சியைக் கொண்டுவரவேண்டும்? தமீழீழத்தில் முஸ்லிம் பக்கம் கொள்கையாக நடத்தப்படுவார்களா? என்பன போன்ற கேள்விகள் அவ்வாறும் உறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

கொசலிசத்தின் பெயரால், புரட்சிக்குப்பிற்பாடு ரஷ்யாவில் எப்போதும் செய்து முடிந்திருக்க வேண்டியவர்களை எங்களில் சேர்த்துள்ள சேர்ந்து ஆய்வாளர்களுக்குள்ளும் நமது. கோவியத்யூஸியின் உடைய என்ற பெயரில் பெறுதல்சீர்தவர்த்தனா எழுதிய கட்டுரைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுகின்றனர். அப்படித்தகம் வன்முறை கணக்காரத்தினை கேள்விக்குட்படுத்தும், கொசலிசத்தின் ரஷ்ய மாதிரியை விமர்சனம் செய்யும், கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். 1980களில் பரஸ்தீனா கவிதைகள் உடைய வன்முறை அரசியலை அறும் என்ற சொன்ன எம். ஏ. நமது, 80களில் கோவியத்யூஸியின் உடைய உடைய வன்முறை அரசியலின் அறத்தை எந்தென்கின்றனர்.

1980கள் வடக்கு ஆழக்கு பெரு நிலத்தில் மிகவும் முக்கியமான காலப்பகுதி. முஸ்லிம் தேசம் எழ்சி கொண்ட நாட்கள். கிழக்கில் முஸ்லிம் படைப்பாளிகளான இளஞ்சி கூட்டம் ஒன்று முஸ்லிம் தேசத்தின் இறுத்தவறுக்கான நிச்சயத்தைக் கோரி, தயாராகவளைக் கூறி தமது படைப்புகளில் எழுதினர். இடமாவது அரபு, எம். பெசர், என். ஆதம், அஷரப் சகாப்தீன், சகக்கா, ருசீம், ருசீம், ரியான் குறானா போன்ற புதியவர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் எழுதுவதை, இலக்கியத்தை ஒரு கணக்கார ஆய்வாளர் பாவிக்கிறார்கள். 80களில் ஏற்பட்ட சமூகக் குழல் கிற்றத்தில் நிப்பந்தம்தான் இன்று முஸ்லிம் இலக்கிய கோட்பாடாக வருத்தவாக்கம் பெற்றிருக்கிறது.

மேலே சொன்ன இக்கவிஞர்கள் முஸ்லிம் என்பதற்காகவோ, அவர்கள் எழுதுவது தமிழில் என்பதற்காகவோ, அவைகள் தமிழ் இலக்கியமன்று அவை அடக்கி ஒருக்கப்படும் முஸ்லிம்களின் குறாக உள்வது. அதனால் அது முஸ்லிம் இலக்கியம் என அழைக்கப்படக் காரணமுள்ளதாகின்றது.

இந்தியாவில், தமிழ் நாட்டில் ம. செல்வராஜ், வெறுப்பியா

நேருதாரணத்தும், கௌரத்தில் வைக்கம் முறும்பது பரிசீலிக்கும், இந்தியில் கே. ஏ. அப்பாசுக்கும் மது அடையாளத்தடளான எதிர்ப்பிலக்கியம், கணக்கார ஆய்வாளர் அலகியில்வது மொழிக்குக்கணம். ஆனால் எழுத்தில் முஸ்லிம்கள் மதுர்த்தியான அடையாளத்தின் பெயரால் இடக்கப்படும்போது அவைபுறம்பொது அதன் பொருட்பாடு கணக்கார ஆய்வாளர் எதிர்ப்பிலக்கியத்தையப் படைப்பது அலகிய மாயுள்ளது.

எனவே இன்று முஸ்லிம் இலக்கியம் என்ற கூறு ஒரு எதிர்ப்பிலக்கியமாக, கணக்கார ஆய்வாளர் முஸ்லிம் இளஞ்சிகளால் பயன்படுத்தவது தவிர்க்கமுடியாத போயிற்று. 80களில் 70களில், 80களில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை குறைகண்கமாதிரி. இப்போது முஸ்லிம் இலக்கியத்தை நினைக்கமுடியாத மரணத்தன் வழம் மக்களாக மதுர்த்தின் பெயரிலான மக்கள் கூட்டமாக முஸ்லிம்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மரணத்தறவாயில் வாக்முறவக்கண அலகிகள் வெந்தாகவேண்டும். அது மதுர்த்தில் அவர்கள் ஆக்கும் படைப்புக்கள், கலையாடல்கள் புறம் தள்ள முடியாதவைகளாகும். வரலாறு முஸ்லிம் இளஞ்சிகளை சிந்திக்க வைத்தது. மதுர்த்திக்கு பலகலைக்கழகம் குழல் உருவாக்கியுள்ள சிராஜ் மஷஹீன், ருசீம் போன்ற இளம் ஆய்வாளர்களின் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள், ரியான் குறானாவின் சிறுபாண்களாக கவிதை என்பது உலக எதிர்ப்பிலக்கிய வரலாற்றின் நினைச்சி நிரலில் எழுத்து முஸ்லிம் இலக்கியத்தையும் கொண்டுவந்துள்ளது 2000ம் ஆண்டுகள் அதனை மேலும் உறுதி செய்துள்ளது.

* * * * *

“இலக்கியம் பண்பாட்டுத் தளத்தின் ஒரு பிரக்கமுடியாத கூறு. அந்தவகையில் எதிர்ப்பிலக்கியம் பற்றிய பிச்சை, முன்செய்யாததும் விட நமக்கு இன்று அதி அவசியமாய் ஆகியுள்ளது எதிர்ப்பிலக்கியம் பற்றிய பிரக்கமுடியுள்ள புத்தகம் நம்மிடையே வளர்ப்பதன் உடைய - ஒரு கணக்கார ஆய்வாளர் அதை வரித்துக்கொள்வதற்கு உடைய - நமது தேசிய விடுதலையில் இன்னொரு பரிமாணத்தை. அடைவது நோக்கி நகரமுடியும். நம்மிடையேயுள்ள எதிர்ப்பிலக்கிய மரண நமது இயங்கியல் தளத்தில் இன்னும் ஆழப்படுத்தி வறுப்படுத்த முடியும்.”

சிராஜ் மஷஹீன் -

கொத்தனது இவற்றவர்கள்.....!

ஒரு கலைஞரின், எழுத்தாளரின் மனநிலைக்குப் பின்னர், அவன் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றான் என்பதற்கு தனி இலக்கத்தில் நிறைய உதாரணங்கள் கூறலாம். மிக இவ்வயய உதாரணமாக மருதூர்க் கொத்தன் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இரங்கல் விழாக்களுடனும், பத்திரிகை சிர்க்கைகளுடனும் மாத்திரம் நின்றாவிடாமல், மருதூர் கொத்தனது படைப்புக்கள் அனைத்தும் தொடுக்கப்படல் வேண்டும். தோன்ற படைப்புக்கள் மீள்வாசிப்புக்கும், தோன்ற வாசிப்புக்கும் உட்படுத்தப்படல் வேண்டும். நியாயமான மதிப்பீடுகள் கூடாக விமர்சன நூழல்களையும், வாகை நூழல்களையும் செய்தாக வேண்டும்.

மருதூர்கொத்தன் மட்டுமல்ல, பித்தனாரா, நீலாவணன், பாண்டியூர், டிரைசீக்கமால், அண்ணல், கி.ஸ. சிபூஸ் எனது வ. சி. இராசரத்தினம் போன்ற எம்மவர்களின் படைப்புகளும், விமர்சன உரைத்தொடர், வாகை உரைத்தொடர் அடுத்ததுச் சொல்லப்படவில்லை; என் பதனை நாம் கவலையுடன் கீழ்க்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

கவிஞர் நீலாவணன் சொல்வது போன்று "ரும் புதுபடைத்தனைமே வெல்லுமுள் பிறுடை சித்திவரப் பெற்றவனே" என்பதும், எழுத்தாளர் ராஜ ஸ்ரீநாதன் மொனியின் எழுத்துக்கு ஒப்பீடு எழுதியதும் மருதூர் கொத்தன் விரிய வரலான மதிப்பீடுகளாகும். கொத்தனது மொழி நடை புதுபடைத்தனை மொன்றதன்று. மொனியுடையது மன்று. கருமுரடுகளே, பீசிறுக்களே இல்லாத மொழியுடைய இவருடையது. பொல்லக் குத்திதோடும் நீரோட போன்றது இரு மருதூரும் பிறுதும் அனைத்துமும் அள்ளி அணைத்துக் கொள்ளும் பாங்கானது.

"மோக்கனத்துச் சஞ்சயன் போல், ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்கையை தோளிலாக அறிந்து நின்றாட்கண்டபாணக் கொல்லக் கூடிய ஒருவர் வெளிவந்து விட்டார், அந்த ஒருவருக்கு நிச்சயமாக ஓர் இடமிருக்கின்றது, மலையாள இலக்கியத்தில் கைக்கம் முகம்மது பசீருக்கு உள்ளாகையுமே வண்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை". என ஸ. சி. இராசரத்தினமும்:

"மொழிப்பிரயோகங்களும், வாழ்க்கைச் சித்திரீயும் பத்திரிகையத்தை நிலையாய் எமக்குத் தருகின்றன. மலையாள இலக்கிய மொழிப்பிரயோகங்களில் பெரும் ஒருவித பத்திரிகையத்தை ஒத்திருக்க இதுகளைக் கொல்லலாம்." என அந்தாளின் யேசுராளும் கூறிய கருத்துக்கள் இரண்டும் கொத்தனைப் பற்றிய சரியான அடையாளக் கீற்றக்களாகும்.

கொத்தனது கொற்கொள்ளலில் விவையும் எழுத்தினது தளம் புற உலகு காற்றை. மனவிரவுகொண்டு மேலெழும் தளங்கள் அங்கில்கலை. நுண்ணுலகர்களே, மீ அண்பங்களை அககு, கிடைபாது. அனைத்துப் மெக்கு பிரதியுள்ளன நடப்பில் ஒரு உலகே. அதில் பெரும்பாலும் கிராமத்து வாழ்கை அதிலும் அதிகமம் முஸ்லிம்களும் அவர்கள் காற்ற வாய்வும். இத்தியாவின் கோளத்தை, மலையாள ஒத்த இல்லாபிய வாழல், மலையாளத்து கைக்கம் முகம்மது பசீரின் குத்தப்பாத்துமலானைப் படித்திருப்பவர்களை, கொத்தனின் மாத்திரம் ஒன்றுகளை அல்லது பலவுகளை மிக எளிதில் உருவிகொள்ள முடியும்.

மேச்ச வழுக்கு, வட்டாரச் சொற்கள், மலையாளனை என்பவைகளுக்கும் அப்பால், பழுவலிடை ஆய்வககுட்படுத்த வேண்டிய எழுத்து உரைகையைச் சேர்ந்தது கொத்தனது படைப்புகளும். இவறு மேச்ச மொழியின் ஒலியிழைகள் விவேசமான கவனத்தக்குறியதானவை. பேராசிரியர் சஞ்சிவிலிருந்து கொம்பாட்டாளர் மிகமெயில் பத்தீன் வரலான மொழிக் சிந்தனைவாளர்களுடன் பேசக்கூடியவைகள் அவைகள்.

கொத்தனது எழுத்தில் இரண்டு வகையான பண்புகளைக் காணலாம். ஒன்று, எடுத்துவர்ப்பு மூலமாக பிரதியில் தோன்றும் கதைகளால்லி, மற்றபது சம்பாசனைகளில் விரியும் கதையாளுகள். இரண்டாவனவன் வட்டார மொழிக் கூறுகள் அழிக்கும் கொண்டவை. தமிழில் இது ஒரு வகை மாத்திரமான மொழிதல் முறையாகும். கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் மொழியுடையாளங்களின் கொண்டவை அது.

புற்றமிழ் இலக்கியங்களில் கொத்தன் கொண்டுள்ள ஆற்றத் பரிச்சயம், தி. மு. க. வழி வந்த தக்கவாத்தத் சிந்தனை, ஆடிய காரணங்களினால் மகாவாக்கியங்கள் மொல தோன்றும் வகையுட்களைக் கொண்டு கொத்தனையது எழுத்திட்டு எள்ளுறும். கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் மொழியுடையாளங்களை, மது அடையாளங்களை, தெருவிலையுடையாளங்களை, வாழ்வையுடையாளங்களைக் கொண்டவை அது.

கொத்தனது மொழிதலை பூரணமாக கவனம் செய்கின்ற எழுத்தினன்று "மேலி" என்ற சிறுகதையைக் கொல்லும். இக்கதை மொழிதலில் பொதுச்சராசரி எழுத்து முன்று இக்கலை, பிரதியில் தோன்றும் கதை கொல்லியினை மொழியுள்ளும், சம்பாசனைகளில் அல்லது உறையுட்களில் விரியும் கதையாளுகள், அனைத்துமும் பொதுச்சராசரி எழுத்து முன்றுயல்லாத வேறுவகை மாத்திரமான மொழியே இரூப்பதனைக் காணலாம்.

"மேலி" சிறுகதை 82ல் ஆண்டு தினகரன் பரிசீலனைகை கைத்துக்கை கொத்தன் எழுதியது. இக் கதைக்கு "இருவர் ரோக்கு", என்ற தலைப்பில் வ.சி. இராசரத்தினமும் கவிஞர் அண்ணல் அவர்களும் விமர்சனம் எழுதிப்புகின்றார்கள், எனது இக்கதைமீள் சிறு மட்டுமல்ல கிழக்கிலக்கை முஸ்லிம்களின் பேசை மொழியின் சிறப்புமாகும்.

- செனாபா -

இதன் குறிப்புகள்
கொத்தன் அவர்கள்

வேலி மருத்துவ கட்டுரைகள்

"ஏங்கா கிருகச் சிறுகளா எண்புகளாங்கா"

தங்கச்சிக்காரி அவர்ப்படுத்தாரா. இந்தப் பொண்ணுகளக் கொண்டு கீடுமெழக்கமெனலா லேசப்பட்ட காரியமா? தானு பொண்ணுகள் ஒரு "காரி"யாக வழக்கிட்பாளுகின்றா வேலா நடக்கப்போது? இம் அணிய புணாய் கழகிக் குழ்ச்சிக் "கோத்தவா" ஓக கிருககிருவாளுகள். இந்த வகையாளுக்கு மையத்து மூடும் ஒண்ணுதான்: கலியாண மூடும் ஒண்ணுதான்.

பச்ச ஓலதானை, வேலா எழக்கலாம். என்ற கௌவழியச் சேந்த வேண்டுமப் புள்ளயள்ளெல்லாம் பொறுத்தி வாசல் மானலில கடிக்கிடமுருந்து பச்சோல பொறுந்து கிருககிருகளுகள்.

ம். நம நெளத்தி... என்னதான் நடக்கது. அவரவர தலையில் அந்த வல்ல வெரிய நுதுகள். அந்தின எழுத்து எப்படியா, அவியவிட கலாகதிர் எப்படி முடியவேணும் என்றழிக்கோ அப்படித்தான் நடக்கும். ஒங்கடதோளாங்க என்ற "சந்தை" அடியாகும் போகவேணும்பண்டு எந்த கிரமும் செல்லுமாம் என்ற "கித்தா" கட்டி நெறவேத்திப்பாட்டுத்தான் நீ மருத்தாகவேணும். இன்னகட்டி கிருககிருகா வெச்சிக்கிடமுருக்கன், நீ "கித்தா" கிருககிருக என்னது. ஒலத்தில எடுத்தம் தேடினரப்பபாது? கிட்டடி என்னத கிருககிருக கேப்பார். ஆறு எண்ணத்தான் நெறவேறாபடியும் அவர் எண்ணத்த அவரவர "கலா" கிப்பொடார்.

"எழக்க கிருககிருக எழத்தக்கா பேரன்"

தம்பிக்காரன் வேலி மருத்துவ எண்டு நீண்டி கள்ளன் காத்துக்கு ஒலையாடுகனாகிரிக் துதிப்பாத்தான் நிப்பான். என்ற மகளிள மகனத்தான் பேரன் எண்டு கூப்பிடுகாள். எவக்கு "கித்தா" வேலி அடைக்க வேர்ப்புள்ளயளும் வேல வெய்துகள். எவ்வளவு பெரிய பாக்கீலம். போன தூய்ப்பாறக்கி முந்தின கல்பிபாறயில, அதாவது "பிரா"சுந்திரி மாசப் பொறுப்பண்டுதான் பேத்தி ஒத்தவாளுக்குக் கலியாணம் சீரெரப்பா முடிச்சிச்சி. சிறுகளா நலவெறாபடி "பாக்கி" என்ற "ஹயாதி" நீளிக்கப்போடுகளானா என்னமோ? அவரிலலாத ஒலகத்தில நானிருக்கவதான் என்ன?

இல்லமடித்தான் என்ன? தலையீடும் காத்துக்கு வெய்ச் கழகம் பாளமாரிப் போச்சி. இந்த மயசுக்கும் எந்தச் சந்தைசா காரியத்தையும் நானோ அவிரா தனிமக் கொண்டமுறத்தில்ல.

தம்பிக்காரனும் என்ற மூத்தவனுதான் "கித்தா" வேலி அடைக்கானுகள். நடுவேளாயவன் ஏழாங் சுத்தத்தக்கிருக்க மாட்டுப்பாணயல் கொண்டபாறுத்துக்காக படுவாய் கரைக்கும் போயிருக்கான்: கிப்பதான். கொம்பு தள்ளின நாம்பன் பொணயல்தான் கொண்படுவான். வண்டி தீவில்தான் மாட்டுவாற வண்டிதீவிலேயே எங்கு மாட்டுப் பட்டதான் வெள்ளம்.

வாழியல் இருந்து வந்த பொறகால எழப்பின வாயுவுதான், பத்து நாளை படுகையில் போட்டுட்டு. அந்த வாயுவு அத்தக்கத்த வாரதுதான். கிழ்ச்சித்தின்னாத தாளுமில்ல, வேலியமுயில்ல.

இவிய என்னத்த வேலி கட்டுறாய்க. அவர் மையால்தான் வளவல் எத்தி வளச்சிவா வேலி கட்டினார். ஆறு மாதத்துக்கிளையில எறந்தபோச்சி? கட்டின வேலிக்கு மேலால பச்சக் கிருக சாத்தாராக்க.

என்ன காரிலும் பச்சக் கிருகால்தான் நூயிலி கட்டுகினமோ? கிடுகெல்லம் எனக்கெப்பமுத நூயிலும். எங்கு இன் கிருககிருக. பொறுதாம் பொறுப்புக்கும் கை உட்டு அடுத்த கிருககிருக பொறுதாம். பத்தவப்பட்டு பெரிய மனிசியானதிலிருந்து வாய்க்கப்பட்டு மாறியது. இட கூப்பிட்டுப்பாற வரக்கும் கட்டப்பக்கூட கட்டுதிருக்கமட்டும் அந்த பொருத்தின எங்க உட்பாக்கு என்னில்தான் கண்ணும் கருத்தம்.

கால் மாடுப்போன அண்டக்கி ஒரு பொருள் முத்தைய எலுக்கும் மூலைய அவருக்கும் உடுத்திப்பி பொறுதன்னன் வாத்தத்த நெளச்சா இண்டக்கிம் கடிக்க கள்ளெனது. அண்டு ராவு ரோட்டெல்லாம். ஒரே கிருகிருப்பு, நக... ரோட்டெண்டு. னாகத்திம் அந்த நூயில ரோட்டெது நான் இசாவாதி ஒதப்போயிருக்கிறவன் தரிச்சி, கிருககிருக இருகிருகளுள்ளானே ஒழங்கக்கி ரோட்டுப்போட்டு கணங்களுக்குத் தறுமலும் தரித்தி. அந்த வறும் யானம் நல்லா ஏறக்கட்டிப் போட்டுது. செரியான் கருக்குதல் பரிசும்.

கிழ்ப்புளயாளா அவர் போனார். மகுத்தான காக்காக்காரன் அவருக்குக் கொட்புலச்சிப்போனார். அவர் உருத்துக்குப்போன மகிழம்புச்

சாறையும், வீசீரீத் தலம்பாவும். குட்டான் பட்டுச் சாறுவையும் மழ்சீ, போட்டுக்கொடியான் திண்ணம் தாழம்பு பூ போட்டுப் போட்டகத்துக்க பத்திரமா வெச்சீரீக்கி. உதவி எடுத்த வம்பிப் பூ மாதிரி செய்பாளி துச்ச குதீரக்கால் மீளுவடிய அவிர் போட்டுக்கு நடக்கக்குள்ள ஒழுங்குகையல்லாம் கிழவொழிச்சீ. அந்த உருமானமல்லாம் இப்ப ஆறு உருக்கிரா. பணத்துக்கு முறைய சரிசால் கொடுவ வித்த அந்தக் காலத்திலேயே சாறன்ற பெறயதி றுண்டரப்பலணர். இந்தக்காலத்து மாப்பிள்ளையன் கண்டறியாத வெள்ளச் சாறையையும் சட்டயயும் கண்டுபிடிச்சீற்தாவ்க. ஆக்கத்துக்கு கைக்கயிருந்தத்தானே. இங்கிருந்து வண்டறதிவுக்கு இருவதுகட்ட. அப்படி மத்தியானச் சோறு திண்டுட்டு, அரிசி, தோய்காய், கொக்கிக்காய் சர்க்குச் சாறானமெல்லாம் சாக்கீல கட்டி முன்னடம்ப பின்னடம்ப போட்டுக்கு கொறப்பட்டாறென்பா மகரித் தொழுகைக்கு வாழ்க்குப்போய்ச் சேர்ந்திருவார், இந்தக் காலத்தி் சாறந்தார்பாருக்கு கைமளக்கீப் போறதிண்டாலும் ஸ்பூக்கல் வேண்டி திண்டாடி வஸ் வேறணம். எங்க பாய்ப் இவிய வண்ணம் காறதிண்டணம் மாட்டுவவெழயப்போல காட்டுக்கையம் கெட்டுக்கையம் பெறக்கயம்.

அவர் போடுக குண்டுவாரில ஆண்பல்லிப்பு புற போட்ட லீலிப்புகத்திப்பு, சோறாய்க் சோறாவையும் எவ்வளவு அணவீறறுதலாக் கிறுக்கும.

மத்தி மதினயா எழுகு வெள்ளவிரிச்ச கொடப் புழ்சீர்து வந்தா, எவ்வக் கத்தி இருந்திருக்காரி கொண்டுக்களம், எங்களுக்கு முன்னாலபோன அகிராட ஆய்ப்பயன். அந்தணம் வெழ்ச் சாறவெழல் இப்ப எங்க இரீக்கி, இப்ப எவ்வம் வெண்க கட நெருப்புல்லவா தேவைப்படுகுது? சண்டக் காலத்தில எங்கட இப்ப கடலெ போன கப்பல்களுக்கு சப்பாங்காறம் போட்ட குண்டு சத்துப்பிப்பி. குண்டு போட்ட வருசம் எளையுடன் ஒண்டும் கொறக்கல்ல. முன்னய முன்னடியும் உள்ளுட்டுக்க போய் சிக்காராக் கதவப் புழக்கிட்டன். அவர் ஆகிரோட கடக்கலாருக்குப் போய் புதிணம் பார்த்தார். உக்கவேணாம் எனட்டு சோறளித்தக் கேட்டாத்தானே. என்ற ஈரல்ல, பல்லீல தண்ணி இல்ல, மக்காலய அடங்கி இருக்கிற பெரிய மதுலன்னா வட்டாடதவா புறக்கீதானணன் குண்டு கிழிலல உளல்ல.

எச்சி முள்ளும் சோறும் தாறம் ஆலிமு மாமா வாறாவெண்டு தெத்திக்காட்டு காகம்

பெத்தி காசுத்துக்கிட்ட வெசகணம் கேக்கார். விழந்திலே இருந்து காகம் அரிச்சீச்சுக் கத்துது. யணக் காசுந்தாள் இப்படிக்கத்தம். எளயவன நெளக்கக் கண்ணல் மாப்பிள்ளைத் தண்ணீ வருகுது. தகப்பர் எளயத்துல முளிக்க ஆண்டவன் அவருக்கு சிறுபிசம்பயல்ல ரோகுபோற நோரத்தில மக்களும் பெர்புள்சயன்றி மகரித்து சிடிமுந்து, கெழறீக்கொழறி இருந்து இருப்புக் கேட்புத்தினம். இளயம். வரல்லய எளிரென்று கெட்டார். மகன்ர ஈறாறல் மல்லுக்கி. தத்தினி முலக்கல்லமதுத்து நோகெடுக்கவேண்டி இருந்திச்சி. சந்திக்கத்தில தத்தி கிச்சம் திரைத் தம்பீ வறா உட்டுட்டான். வாய்ப்பு. இறல்கைக் அவற்றுக்குக் கலீன இல்லாமப் போச்சி.

அவ்வந்தி எள்ள செய்கின். இந்தியாவில இருந்து வாறென்பா லேசப்பட்ட சாயமா. சோச்சி ருக்க கைவெலா. வரவேணம். அதுலும் கிறமத் தாண்டுக்குள்ளதாள் சோசியாம. சோசிய நோரத்தில சிக்க இல்லாடமு ஓசின ஒதுதுக்கு ஒரு ஒப்பின இல்லாமப்போதும். சோசின பாஸ்பண்ணிணத்தாறெண்டு இலிப்பி போட்டம் கெடக்கீம். என்ற புள்ள கிச்சட்டப்புகால பாஸ் பண்ணுவான்.

மகனார் ஒதிக்கீட்டு வந்து மொதல் வெள்ளிக்கிழணம் அண்டக்கீப் பள்ளிவாசல்ல எழும்பி ஹதீஸ் சொல்லுகத்தக்கதானால கேட்டுடுத்தான் மகுத்தாகுலன் எனட்டு ராத்திரிகலாச் செல்லிக்கீட்டே இருந்தார். ஹதீது சொல்லிமுறயக் கொத்துலாக்குப் போன சண்டமல்லாம் ஸபத்துப்பழ்சி னிட்ட கட்டமகந்து உடுவாங்க. கட்டமக்காறாயியளுக்கு எல்லாநுத் செய்யிராப்பால வெறுநி தேத்தண்ணியக் குடுத்துபாம மாடறுத்தக் வத்திரி கொடுத்துப் பசியாத்தறுதாக கல்யில நாட்டம் புண்ணுந்தார்.

லீலீல வத்திருக்ககுள்ள வாய்ப்பும் மகனும் கூடணாக்கிளெண்டா காதகண்ணம் வெச்சீருக்கெலாது. வெளப்பல் சத்தத்தில அல்லசார் சாறும் வத்திருவாங்க. எடுத்த விஷயத்திலெல்லாம் சண்ட. அவருக்கும் சின்னமகனோடதான் உசர். அவன் பொறந்த முழந்தணானே பெரிய மாறக்கார் வேல கெடச்சது, அமயமுலாழையா வந்த மொறதுலககளையும். கட்டுமட்டுகளையும் மாத்த எணக்கமாட்டார். மகன் ஏடிழக்கீப்போடி. மகன்ர சுறளித்தலக்கி கிறுதா நல்ல சோக்கா இருந்திச்சி. ஒதப்போன நென்பாவது ஆண்பல்ல தம்பீ கிறுதா வெச்சத்தக் கண்டதும் கெளலறு கழக்கற எண்டுக்கு திண்டாடார் மறுஷன். சாணத்தக் கரச்சி மகன்ர துலயிலத்தப் பெவரட்டித்திரிஞ்சார். பொடியன் அவர் ஒட்டத்துக்குக் கெல்லாம்

உட்டுக்கொடுத்ததானே. நாயகமவங்கதும் கிறுதா வெச்சிருந்தாக ஆலிமு
 மாறெல்லாருளு சொல்லுகாங்க. அவங்க தலைக்கி அத்திர்தான் உடலுதலும்.
 ஓலாதமட்டிலும் வம்பாக்காரன் சவுத்திறுறார். அடுத்த சில வருக்தள்ள
 கிறுதாஸ மாத்தி சேக்கெல்லவ வெட்டிசுக்கறச்சித்திதான் அவரக சேக்க
 வேணும். அவன் சேக்கெறக்காட்டி சேறா திண்ணாப் பிள்ளை குல்லு
 சேய்யினில ரீண்டட்டார் மனிசன். பர்தாயுத பரதாயுதம் கொட்டி
 யசரத்துக்குப்போய் அவனோட ஒதுற உடம்பு ரீண்டி ரீண்டிடான்.
 பொடியன். என்ன இருந்தாலும் போட்டியில் மகனக்குத்தான் வெத்தி. ஒரு
 லுதியுயில்லாம அவரபோய் மகனக்கு கட்டிக்கு வந்துள். அவர்
 புழவாறத்தாலானே என்ற புள்ளயள்ள ஓண்டையாசைது. சிப்பிலி
 படிக்ககொளல் போச்சி.

"வெக்கா மச்சி இந்த நகர்ட்டவெல்லாம் கையாப்பட்டிக்க
 வெக்கவின்"

தம்பி வானம்பு நகர்ட்டவெல்லாம் சவுக்காரி சிப்பிலி கறுத்தி
 தொறச்சி கைலாப் போட்டிக்க அடுக்கிறா. கண்ணாட்டில் இருந்து
 றுறவாங்கத்தில் புணாரும் இல்லாம இருந்ததிலும் கண்ணாடுகாண
 வெறும்சுத்தோட இருக்கப்பண்ணயாக்கப் போட்டான். மத்தி ஆரலாதான்
 தட்ட ஏறும்? குஞ்சிகொழுந்தகையில தாலியறுத்தவெளுகா நெனச்சா
 ஆறுமனத்தானி கிரிக்கி. எனக்குப் பல்லும் அரவாசியில்ல நகரகளுக்குப்
 போட்டி காணவில்ல தம்பி பொன்றி அமத்தி திண்கிண. நானென்ன
 கிழ்தககாலத்து அல்லாமத்தலக் காரியனாப்போல கழத்தில ஒரு சங்கிலியும்.
 தலக்கணமில்லாத மீசனியும் எக்கில் காப்பும் போட்டியிர். கிணி வெறணையும்
 அப்பிப்புறச்செப்போலக் கோட்பூக் கொண்டுக்கத்தி. கிணிகுறந்தும். சிபிக்கி
 வணியும் போட்டகாது ஓட்டவெல்லாம் கிறுந்துபோச்சி. பட்டுக்களக்காண
 மணிக்கோர்வையன் காணாம கிட்டியல்களும் சிசுஞ்சித்தந்தார். என்ற
 காலத்தவனுடன் புனக்குட்டி கையில போட்ட தாவத்துக் கொடியர் றாத்தலே
 இப்ப வெணயாதே முகப்பணியன் காப்பு. கட்டு வணையம், கைக்கு மோதிரும்,
 கைக்கு மோதிரும். தண்ட கறண. ஒண்டல ஒண்டு கொறஞ்சலில்லாம
 சிபிக்காக வாங்கித்தந்தார். புணாரத்தவெல்லாம் தாக்க இத்தநாணயப்
 பிழக்குக் காரியனுக்கு எசக்கயிருந்தாலானே. நெல்லுக்குத்தி, வெள்ளி
 கொத்தி, அம்பி கிழத்தாக கொச்சிக்காயரைச்சி வேல வெஞ்சுத்தானே ஒடம்பில
 வெலுறும். சோறாக்கிறத்தக்கும் மீசின் வந்தாத்தான் இவளுகளால் காலம்
 தள்ளினாம். குறிஞ்சி கூட்ட இருப்பில எசக்கயில்லாததால ரீண்டு கூட்ட
 வளருகல் சிதவையாயிருக்கி. இந்த ஆம்புளயதும், அவளுகளிர்

போக்குக்கெல்லாம் உட்டுறகாலுடன். கொச்சிக்காய் மைபோல அரஞ்சி
 ஆணங்காண்டி அவருக்குச் சேறும் எறங்காது புணாரத்தவெல்லாம்
 அவர் கண்ணோடானே போட முடிஞ்சிச்சி. பொண்டுக்களுக்குப் புருசன்தான்
 புணாரம் என்தது வெய்தான். புணாரம் போட்டுப் புருசனுக்குத்தானே அழகு
 காட்டவேணும்.

என்ற வகுத்தில காச்ச ஆணங்களுக்கு செர் பொண்ணங்களுக்கு சர்
 ஒத்தம உள்ளதகன். நான் பெத்துவளத்த புள்ளயன் வேறு எப்புடி
 இருக்கதிங்கள். அதுகன் அலீஹான குணாலிகளாக வளக்க அழச்சுச்சிப்
 புத்தி சொல்லித் தந்தார். வேறு எடத்தில் எண்டா இந்துப் புணாரத்துக்காக
 நான் டுந்தி, நீ முந்தி எண்டு பித்திர்படுகுங்கள். அதுகளுக்குத்தான்
 என்ன கொடிய வெள்ளர். அந்த கொடிய வெள்ள குடியாக பறக்கத்தோட
 குழவாக்கு சேணுத்துகன்.

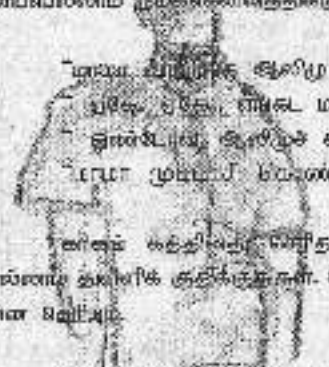

"இந்த நாய வெளுக்க"

முத்த மகள்ள கொள்ளி கித்தா வாய்க்க தும் புணாரமக் காவல் கூடா
 இருக்கவேணும். சிப்பிலி வளக்கதலையும் பாக்கியட்டாது ராவலதான்
 தண்ணிவாக்கி. சிப்பிலியெண்டு. மத்தியும் ஒரு கொடல்ல கொடுத்த
 அண்ணன் தம்பியாருக் அலிக். மகன்களும் புறவாய் தாப்பாடும் வரலாம்.
 என்ற வாப்பதானி கில்லடி வளன் கொடுக்கா வரலாம். அவியள்ளயும்
 புள்ளத்தாச்சிமாள் வரப்பாது. வகுத்தில கிறுக்கிறதகன் ஆண
 க்கவாட்டகளாக இருந்திறார். நுழைச்சிப் பித்திரகாகத் தவையில எள்ள
 வெக்கவும் ஏறாது வந்து கட்டியர் ஏறாது தாழம்பு எண்ணதான் நான்
 வளக்கயாத் தலக்கி வெக்கனான். வெயில்ல கையப்போட்ட சோமன்.
 கம்பாய்க்கணை எல்லாம் எளய மகன் மடிச்சி அடுக்குறான். வண்ணி
 பெடவெயெல்லாம் வாங்கித்தந்தார். பொடவையன் அவனால தாக்கவும்
 ஏறத்தில்ல. கண்குறள பொட வையன், உடுத்தாலும் ஒடம்பெல்லாம் நெஞ்ச
 மாதிரி இரிகளும். இப்ப உள்ள தொகுப்புக வெல்லாம் வண்டியத்த வெட்டல
 காட்டுற அரித்தட்டுப் புடவையெல்லாம் உடுக்காளுகன். சட்டதைக்கிறுத்துக்கு
 ஒண்ணயகால் யார்தான் வாங்குவார். எட்டரகை மணிக்கட்டுவெக்கிப்
 இருக்கிப். இப்ப எல்லாம் முக்கா மொளம். கொச்சிக்காய் வெரக்கன் அரஞ்சி,
 நெல்லுக்குத்தி வெள்ளி கொத்திண நெஞ்சி பெருக்குப் சுடப்பொடவயும்
 வெள்ளயாத் தேய்ப்படும் அவளுகளி எப்படியும் போகட்டும் நாலுமளம், பத்திரப்
 பெழுததும் என்னெண்டுதான் கழிக்கதோ தெரியாது மட. செய்மாதிரித்தான்

பெற இருந்ததானாலும் அவருக்கும் அங்குத்து வழியில் எடுத்துக் கொடுத்தும் கெடக்கூடும். நான் கையாடவும் மறுபடம இருக்கிற நான் சொல்லிண்டு நெளக்கா... அவ்வாறு பிறவாலைக் கிணியல் வழி, அவ்வா என்ற பொருள் பொறுத்துக்க. அவ்வாக்கத்தின்மேல் வழி கிணியாநவளும் இத்தா கிரிக்காதுகள்தானே.

அந்த காலத்திலே அற்பு நாட்டில், ஒருவிதமான தொண்டின்வாழ்வகெல்லாம் கண்ணுக்கு மாத்திரம் போத்தல வச்சி ஒப்பப் போத்திக்கிட்ட நாய்க்கி சிவகங்குக்கிட்டப் போய் வாக்கிக் "கணயத்" த உட்டுக்கிட்டம் "இத்தா" இப்பாக்களாம். பள்ளியில் புளூ ஒதி ஹதீஸ் பின்னது எனக்கு மறுபடி. வயசுபோது கெளடுகெட்டபயன் இத்தா கிரிக்கத்தெவல்ல எண்டு ஆலிமு மகன் எந்த நேரமும் கதப்பான். எனக்கும் கட்டுக்குத் தாரப்பட்டு பதினஞ்சி வருகத்தக்கு மேலாச்சிவு. நாசுத்த மறுப்பெல்லாம் நமக்கென்னத்தக்கு நம்ம. கடம இருக்கவேண்டியது.

"மாமா விளையுது ஆலிமு மான வாறாங்க"
 "புலு, புலு, வயசுட மாமா வாறாங்க"
 "சுண்டியா, ஆலிமுச் சாச்சா வாறாங்கபோவ"
 "மாமா முடியில் கண்ணாடாறாங்க பத்தி"

என்ன கத்திவந்து விட்டான். என்மகனார் வாறான். புள்ளய கிணியலாம் தலையிக்குத்திட்டுக்கள். மொழந்தியாளுக்கு துக்கம் சலிப்பெல்லாம் வண்டி மறுபடி.

வந்த மொழந்தி சமதோசமா வடுவற்காம், கொளறு காளுகள். இவளுக்கள்ள விதமானம என்ன செய்வாளுகள். குடும்பத்துக்குத் தலைவாரியான மகனியான மலசீக்கன் மகுத்தானா ஆராலதான் சிர்க்கமுடியும். என்மகன் சலிய அிடக்கேலுதீர்ல. மகனார் எனக்கிட்டதான் ஒடியாறான்.

"உம்ம்"
 "வாப்பாட தாதுக்கு காமத்துச் செல்லி கித வராம உட்டுப்படிய மகனே"

"நந்தத்தம் போசி ஒண்டும் ஆடிப்போறதீர்ல... அழாதங்கம்மா"

மகன்ர கண்ணம் முழிச்செடுத்த ஆமணக்கநு தலப்பு மாதிரித் தழும்புது. எல்லாங் கொளறுவயயும் அடக்கறான். புள்ளயளும் கொளறுகத்தச் சாடமாயா உடுகுலகன். வேதத்தச் சொந்த புள்ளயல்லலா விவன்ர பிச்ச ஒரு புள்ளயளும் தட்டுறதில்ல. மகன் தட்ட, தொட்டிய எல்லாம் களத்தி வெறக்குக் கட்டயில் போடுகான். கெணத்தழயில் போய் கார் மொகத்தவெல்லாம் கழுகிக்கிட்டு வாறான். எளய மகன்காரி தேத்தண்ணி கொண்டுத்து குடுக்கான்.

"மாமாவையும் காக்காவையும் கூப்பிடுங்க"

ஆலிம் மகன்தான் தேத்தண்ணியக் குழக்கப்பாட்டு பெசுறான். புள்ளயளும் கூப்பிடுவகன். தம்பியும் ழுத்தவளும் வாறானுகள்.

"மாமா அதுதான் புது வேலியாக்கே... அதுக்கு மேலால என்னத்துக்குக் கிடுகு சாத்தறயயர்?"

இந்த தம்பிக்கென்ன பயித்தியம்? "இத்தா" வேலியப் பிரிக்கச் செல்லுகான். புள்ளயளும்பெல்லாம் பேயறந்து சதபோல முள்க்குதுகள்.

"என்ன உம்பி நீங்க கேக்க கை? இங்குள்ளுது இத்தா வேலி கட்டுறம்"

"எனக்கும் இருபது வயதாகுது. நமத்தான் நாபுக்குமிங்குக் கடைசிப்பிள்ளை. இத்தா இருக்கிற நேககர மதறயமா உங்ககத்தம்."

"நீளான் ஒதிப் பழக்கவல. துண்டி உட எங்குக்குக்கென்ன தெரியும். ஓவக வழக்கத்தச் செய்யும்"

"எனக் கெல்லாம் தெரியும். நீங்க வேலியப் பிரியுங்க"

"நீயாச்சி.. வேலியாச்சி! நாங்க வாறம்"

"என்றல்லாவெய் தம்பிக்காராள் கோவச்சிக்கிப்போறான்"

(யாவுப் கற்பனை)

உச்சி விதைப்பு.....

காற்று முடிவாகி
என் தலைமுடிவாகி விதைக்கிறது
வேளாண்மை
பஞ்சம்
இதன் மையத்தில் உழவு செய்ய
வேறு எவையையும் உண்கிறாணா
மேட்டாணம் சொல்லுதல்லை
முடி விலை
என்று வைக்கிறது
மாயமாயின் பூ உதிர்ந்து
உச்சியிலும் விதைக்கிறது

தண்ணீர் குடமெடுத்தது
என் தலை கற்று வந்தது
காற்றுக்கு உதவிசெய்யும் தென்னா

உய்வைத்தான்
நான் சிவமுக்தன் மாட்டிலிடின்
மாடு பூட்டி
உழவுசெய்யத் தேவைவில்லை
உன் தலைக்குள் கிடந்த பேய்கள்
என் தலைமேல் கிடக்கிறது
இரவு வந்து
அவை உழவும்

ஒரு பண்பட்ட நிலம்தான்
பார்த்தாய்
குளிர்முத்து மலகைவந்து
முறுக்கிலிட்ட விலாபர்
பயிர் முளைக்க கையேயாடு
நடக்கின்றான் மண்ணை ஓட்டும்

உணர் பிடுங்கி எடுக்கிறாணா
சில மயில்கள் முறிக்கிறதே
நீ வார்த்து
என் மலையில்வைத்து
கூட்டி விட்ட கோபுரத்தில்
ஒளி சின்று நெல் குற்றி
பதர் விட்டானா கமலகரன்
கண்முழுக்கத் தூசு சீ என்ன காற்று

- சோவைக்கிளி -

இரக்க நிலம்.....

நிலவில்
புற்களோடு பேசிய பிறகு
தூக்கமில்லை
நெடு நேரத்தின்மீன் வந்த தூக்கத்திலும்
புற்கள் புற்களாகவே களையம்

ஒரு நெடிய புல்
அதிகம் உயர்ந்த நீள மலை
இந்த உலகத்தைக் தூங்கி நிறுமின்ற அதிசயமாய்
அது
அல்லலு
அதன் களை நளவாக வெற்றியின் கோபம்

ஏராசரியாய் நின்ற பெரிய ஒரு மரங்கள்
சிறு தூக்கும்பாகி தூசாகி புல்லிடுங்க அமைதிலும் தூறினொரு
பங்காகி
அதன் அடியில் கிடந்தன
சிறுத்துத்தான்
எட்டி கோழி கொத்தும் கீவடி
இவற்றை விட நெடுப்பம்
சிந்திப்பதான்

காலம்தான்
ஓர் உன்னதப் பறவை
தான் பறக்கின்ற மேலத்தில் தரிமாற்றும்
உன்னையும் எவ்வாறு
இந்த மண்ணிலே திரி வைக்கும்

புல் மனிதன் ஆக அழிந்திருக்க நெழி புழுமொர்
பிரமித்து பிணைந்த தரை இறங்க முயற்சிக்கும்
முடியவில்லை விரிசுத்தர்
விந்தை

ஏந்திய கையேயாடு இருந்தது இரக்க நிலம்
அனைவருக்கும் மிச்சமீடும் தாய் - சோவைக்கிளி -

மனசைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள்

முன்னெழுந்த கவிஞர்

விட்டரின் முஸ்லிம் தேசியர் என்ற காலமும் வெளிவருவதற்கு முன்னர் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக அதிலும் வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றி களாடவு செய்தவர் வ. இ. ச. இளையிலன். தமிழ்மொழி போராட்ட சூழல் தொற்றுவித்த முக்கிய கவிஞர்களிலும் இவர் ஒருவர். இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம்களும் என்ற, 'அணல் வெளியீடாக வந்த கவிஞர் குறிப்பினால் தமிழ்ப்பெயர் புத்திவிடிகளினால் பெரிதும் கவலத்திற்கு கொள்ளப்பட்டவர். வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டபோது அவர்களுக்காக மனக்கசீர்ப்பு, தமிழ் தேசிய வாதத்தினை சுயவிமர்சனம் செய்து கவிதை வழங்கி அவர் இவர். இதனால் ஒரு காலகட்டத்தில் தீவிர தமிழர் உணர்வு கொண்டவர்களால் சந்தேகமாகப் பார்க்கப்பட்டவர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நரிக் குறவர்களுக்காகவும் என் ஏழை இருக்கும் என திட்டமாக எழுதியவர். இவர், உறுதுணி கவிதைகளை தொகுத்து ஒரு பெருந்தொகை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதிதொகையில் 'இவருடைய தமிழ்தேசிய சுயவிமர்சனக் கவிதை சேர்க்கப்பட்டவையாகும். துரிதநிலை கருக்காகவும் குரல் கொடுக்க துணிந்து எழுதிய இக்கவிஞருக்கு என்ன நடத்தினர்? ஒருவேளை, தனது அடுத்த தொகையில் அக்கவிதை வெளிவரும் எனக் கூறுவாரோ என்னவோ தெரியாது.

மனசைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள் தமிழ் தேசியமும்

புரட்டு முற்போக்குவாதம் பேசப்பட்ட எழுத்து தமிழிலக்கிய சூழலில் 'அணல்' என்ற எப்சினையை வெளியிட்டு நவீன கலை இலக்கியத்திற்காகவும், தமிழ்த்தேசியத்துக்காகவும் குரல் கொடுத்தவர்களுள் அ. யேசுராசா மிகமுக்கியமானவர். கா. சிவதம்பி போன்றவர்களின் கலை இலக்கிய ஆசியல் நினைப்பாடுகளை விமர்சித்து அணலில் தீவிரமாக எழுதியவர். எழப்போராட்டத்துக்கான தார்மிக ஆதரவை தன் சந்திரகையினூடாக, வெளிக்காட்டியவர். தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும், என்ற தொகுப்பின் மூலம் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர் என அறியப்பட்டவர். இவரது பதிதி எழுத்துக்கள் 'தாயாணம்', பதிவுகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன. இவை என்னும் பழக்கத்தைகள் இன்றைய எழுத்து சூழலில் இவரைப் போன்றவர்கள் தமிழ்த் தேசியத்தின் பணம், பல்லினம் குறித்து 'தேரீதல்' மூலம் பேசுவார்களா?

தமிழ் பேரினவாதம்

மாதவ தமிழிலக்கியத்தில் முற்போக்கு அணியைக் களாட, முற்போக்கு விமர்சனத்தை உணர்ந்து விமர்சித்த கலை இலக்கியவாதி மு. பொன்னம்பலம், விமர்சகர், கவிஞர், கதைஞர், பத்திரிகையாளர் எனப் பன்னாற்றுல் சொண்டவர். கவந்திக மார்க்கிய விமர்சகக் சூழலில் மாற்றும் கருத்தை வைத்துப் பேசியவர். இவர் 'தினச' என்ற வாறுப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்தபோது நெடுக்கை வினோதசீனிபு கருத்தைச் சொன்னவர். குறிப்பாக இந்நீயச் சமாதானப்படை, இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் இயுதக, குழக்களால் முஸ்லிம் மக்களுக்கு அடுத்த இனழக்கட்டடபோது 'தமிழ் பேரினவாதம்' என்று உணர்ந்து எழுதியவர். பின்னர் கசனில், தற்போது 2000களில் தினச தொடர்ந்தும் வெளிவந்திருந்தால் நெடுக்கைதான் தமிழ் பேரினவாதம் குறித்து மு. பொ எழுதிவிரும்பாரோ என்னவோ?

முன்னெழுந்த கவிஞர்

தமிழ் இலக்கியங்களில் சோசலிச மதாந்தவாதம், மக்கள் இலக்கியம் பற்றிப் பேசிய எழுதிய விமர்சகர்களுள் மிகமுக்கியமானவர் கா. சிவதம்பி. அறிஞர் போற்றும் போசானாக இருந்தபோதும், தன்னை ஒரு சமூக விஞ்ஞான மாணவன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் மிகுந்த வீருப்புக் கொண்டவர். 'தமிழ் பேசும் மக்கள்' என்ற கருத்தாக்கத்தினை வளர்த்தெடுப்பதில் தவறவிட்டபோம் என அங்கவாய்ப்புவன். இவர் வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதை 'சிறு தவறு' என மட்டும் சுட்டிக்காட்டியவர். நமத்தேசிய வாதம், தமிழ்த்தேசியவாதமாக மாறி, பின்னர் தமிழ்ப் பேரினவாதமாக உருவெடுத்தபோது, தமிழ்த்தேசிய வாதம் என்ற சூட்டம்தான் முஸ்லிம் தேசியவாதம் என்பதை கண்டுகொள்ளாமல் போனதுதான் மேராசிரியின் சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் போறும்.

முன்னெழுந்த கவிஞர், கவிஞரும்

மூப்போராட்ட சூழல் தொற்றுவித்த மிகமுக்கியமான கவனங்களில் கவிஞர் என்கின்ற உ. ரெனும் ஒருவர். மூப்போராட்டத்தின் செல்பெற்றியினை வளர்த்ததற்குத் புத்திவிடிகளிலும் இவர் ஒருவர். வன்முறை அரசியலின் கிறும் குறித்தலப்பாடிய எழுத்துக் குவிஞர்களின் கவிதைகளை 'மனதவளர்வாழ்வு' என்ற மகுடத்தில் தொகுத்தவர்களிலும் ஒருவர். பின்னர் இவர் 'சோவியத்துணியின் உடைவு' என்ற பெயர்மறைந்த

ரெஜிஸ்டிரேஷனின் கட்டுரைகளை தமிழில் தொகுத்தவர்களிலும் ஒருவர். இத்தொகுப்பு சோவியத்யூனியனின் மார்க்சிய நடைமுறை மாதிரியை விமர்சனம் செய்யும் கட்டுரைகளைக் கொண்டது.

மரணத்தின் வாழ்வு/சோவியத்யூனியனின் உடைவு என்பவை முறையே, வன்முறை அரபியலின் தேவை குறித்தும், வன்முறை அரபியலின் கேள்வி குறித்தும் இவர் பேசியவை முரணாகத் தோன்றவில்லை? இது குறித்து சேரன் என்ன பேசுவாரோ?

எதிர்ப்பிலக்கியம்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியக் கோட்பாடு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலிருந்து முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட காலத்தில் அக்கோட்பாட்டுக்கு எதிர்வினை செய்த வர்களில் எம். ஏ. நு. மான் மிகமுக்கியமானவர். இதற்காக ஈமான்னைக் கொன்றவனே நுமான் என அவரது இலக்கிய எதிரிகளால் கண்டிக்கப்பட்டவர். மார்க்சியவாதியில் உலகைப் புரிந்து கொண்ட இவர், வர்க்கவிடுதலைக்கு முன்னர், தமிழீழவிடுதலைக்காக குரல் கொடுத்த தமிழ்ப் பேசும் மார்க்சியர்களில் மிகமுக்கியமானவரும் கூட. இவர் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட பலாஸ்தீனைக்கவிதைகள் தொகுப்பு அன்று வடகிழக்கில் அரபியல் கவிதைகளுக்கு முன்னுதாரணமாகப் பேசப்பட்டது. சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் போன்ற இளம் கவிஞர்கள் தோன்றுவதற்கு இத்தொகுப்பு தாண்டலாக அமைந்தது என்பது மிகையின்றி. மார்க்சியவாதியில் உலகைப் புரிந்து கொண்ட இவர், தனது பேட்டி ஒன்றில் மார்க்சியம் குறித்து “ஓர் அழகிய கனவு” எனப் பேசியதும் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை தமிழிலக்கியத்தினூடாக வகைமை செய்த நுமான் அவர்கள், 90களின் பின்னர் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய சூழலில் உருவான ஓட்டமாவது அரபாத், அஷ்ரப் சிகாப்தீன், என். ஆத்மா, றஷீம் போன்ற முஸ்லிம் கவிஞர்களது குறிப்பான படைப்புகள் பற்றியும், இன்றைய அரபியல் சூழலில் தென்கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவித்துள்ள சிறாஜி மஷ்ஹூர் போன்ற இளம் ஆய்வாளர்கள் எதிர்ப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டின் முஸ்லிம் வகை மாதிரி பற்றிப் பேசுவதையும், நியாஸ்குரானா போன்ற கவிஞர்கள் சிறுபான்மைக் கவிதை பற்றிப் பேசுவதையும் இவர் என்னவென்று சொல்வாரோ?

எழுதுவது - கமால்ஜான்

SARO Livestock Products

247, Main Street,
Maruthamunai, Sri Lanka.
Tel : 067-2228091.

Taste & Fresh Chicken

SARO
QUALITY
CHICKS

மத்திய கீழ்க்கல் வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பு

வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்புகளுக்காக
காத்திருக்கும் உங்களுக்கு மிகவும்,
நம்பிக்கையானதும், சலுகைகளும்
செய்து தரவுள்ளதுமான அரிய சந்தர்ப்பத்தைப்
பயன்படுத்திக் கொள்ளவும்.

மற்றும்

மத்திய கீழ்க்கு நாடுகளுக்கான
விமான பயணச் சீட்டுக்களை குறைந்த விலையில்
தாரிதகதியில் பெற்றுக்கொள்ளவும்,
முன்கூட்டியே Reserve செய்து
OK செய்து கொள்ளவும்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற

Al-Rajhi Enterprise (Pvt) Ltd.

Maruthamunai

Tel & Fax : 067-2229138, 067-2220670

Mobile : 077-7276065

Thampiyai